

Aalborg Amtstidende

49. Aarg. Nr. 10. 16 Sider. | Uafhængigt Venstreblad | Søndag den 10. Januar 1937.

Tyske Krigsskibe til Marokko?

Søndag

Vejrudsigt for Jylland: Noget opfriskende Vinde omkring Sydvest og Syd med Mulighed for Nattefrost og Taage mange Steder, men foreløbig ingen Nedbør af Betydning.

Solen stod op Kl. 8,37 og gaar ned Kl. 15,57. Dagens Længde er saaledes 7 Timer 20 Minutter, og den er taget til med 25 Minutter. — Cyklelygten tændes Kl. 16,25 i By og paa Land.

Kort fortalt

Ny Professor. Dr. theol H. H. Koch er udnævnt til Professor i Teologi med Kirke- og Dogmehistorie samt særlig Nordens Kirkehistorie som Hovedfag ved Københavns Universitet fra 1. Januar.

Afslag til Valencia-Regeringen. Under en Samtale i London med den spanske Ambassadør gav Eden ham Meddelelse om, at han ikke saa nogen Mulighed for at forelægge "Palos"-Affæren for Ikke-Interventionskomiteen, saaledes som Valenciaregeringen havde ønsket.

Almindelig Værnepligt i Manchukuo. Regeringen i Manchukuo har udstedt en Forordning, som praktisk talt omgaaende indfører almindelig Værnepligt. Tjenestetiden bliver 3 Aar. Som Motivering for Lovforslaget anføres, at Manchukuos Hær maa forstærkes, uddannes bedre og organiseres i Overensstemmelse med den japanske Hær.

Trotzki i Landflygtighed. Ved sin Ankomst til Tampico i Aftes blev Trotzki modtaget af en Række Personligheder, deriblandt den meksikanske Trotzkistfører, . Maleren Diego Riveras Hustru, Max Schachtman, som er Trotzkis Repræsentant i New York, Distriktets Militærkommandant, General Guerrero, og Tampicos Borgmester, Eruardo Martinez. Der synes ikke at være truffet særlige Sikkerhedsforanstaltninger.

Til Minde om Lindberghs Flyvning fra Amerika til Europa har det franske Luftfartsministerium arrangeret en international Konkurrenceflyvning New York —Paris. Ialt udsættes der Præmir til et —Paris. Ialt udsættes der Præmier til et paa 1½ Mill., 2. Præmie paa 1 Mill. og 3. Præmie paa ½ Mill. Francs.

"Ibis" afsejlet. Det meddeles fra Algeciras, at den norske Damper "Ibis", der forleden Dag blev opbragt af Oprørerne og ført til Algeciras, nu er afgaaet til Granton i Skotland.

Oliebrand ved Haifa. Der er udbrudt en Brand i Irak-Selskabets Olietanke ved Haifa. Haifa ligger indhyllet i en tæt Røg.

Foden kørt af. Under Rangering paa Havneterrænet i Esbjerg i Gaar Eftmd. fik en 5-aarig Dreng, Johan Henry Olsen, Søn af Slagter Olesen, Østre Havnevej 3, Esbjerg, den ene Fod kørt af. Drengen blev bragt til det kommunale Sygehus.

Sidste fra Marokko. Den franske Generalresident i Marokko, Højkommissionær Nogues, vil paa den franske Regerings Vegne gennem den franske Konsul i Tetuan minde Højkommissæren i den spanske Marokko-Zone om Artiklerne i fransk-spanske Traktater af 1904 og 1912, som er bleven overtraadt. Dette Skridt vil antagelig blive foretaget i Dag.

Inde i Bladet:

En Stribe Drænrør som fra Aalborg til Hobro i Lufthavnsarealet.

Efter 2 Maaneders dygtigt Arbejde er Pladsen spækket med Dræn, og nu kan Vinteren ikke sinke den videre Behandling af Jorden, hvor en af Europas bedste Lufthavne vil opstaa.

Aalborg Kommune som Faareavler i stor Stil: 2000 Faar skal afgræsse Lufthavnen.

En Del af Arbejdsstyrken i Aalborgs Lufthavne. Cementrør af store Dimensioner graves ned og erstatter de dybe, vandfyldte Grøfter. Paa denne Maade forsvinder alle Grøfter paa Lufthavnsomraadet.

Der har været arbejdet godt og dygtigt paa det store Areal ved Rødslet, hvor Aalborgs Lufthavn efter Planen skal kunne indvies til Foraaret 1938. Under Ledelse af Kommunegartner Wendelboe, der foruden at have Forstand paa Blomster er en Arbejdsmodets Mand og Ekspert i Planering, har ca. 170 Mand i 2 Maaneder forvandlet et Areal med Buler, Huller og dybe Grøfter til en flad Pandekage, som ingen nok saa forvænt Pilot vil kunne pege Fingre af.

Som Pladsen ligger nu, før Vinteren maaske sætter en Stopper for den sidste Del af de meget betydelige Dræningsarbejder, tegner den klart til at blive en af de bedste Lufthavne i Europa. Det har allerede tidligere været fremme, at Indflyvningsforholdene vil blive ideelle.

48 Kilometer nye Drænrør.

Det er Landinspektør Monrad, der har udarbejdet Planen for det ingenlunde lette Dræningsarbejde. Der har med de i Efteraaret hyppigt forekommende Vandsammenpresninger i Limfjorden ofte været meget Vand i Jorden, og hertil kommer Løbesandsforekomster og det lave Fald, Arealet har fra Thistedvej ned mod Fjorden. Da Kommunen i Sommer afsluttede Købene med Proprietær Petersen, "Rødslet", og de øvrige Lodsejere, var Lufthavns-Arealet gennemkrydset af dybe Grøfter, og en Bil, som kørte ind over Pladsen, slingrede som en Baad i høj Sø. Nu er saa godt som alle de dybe Grøfter dækket til, Vandet løber gennem større og mindre Rørkanaler, og Trillebøren, Ploven og Slæbeskovlen har udglattet alle Ujævnheder.

"Rødslet"s Jorder har i aarevis været under Dræning. Efter Hedeselskabets Plan foretog Konsul Nielsen i 1924 en Dræning, og Landinspektør Monrad en mindre Dræning i Midten af Arealerne i 1934. Men de to Dræningssystemer var ikke tilstrækkelige, naar Pladsen skulde blive rigtig haard og fast til Flyveplads. Man skulde ikke gerne have "bløde Pletter", hvor den nye "Dragon Rapid" paa Aalborg-Ruten kunde gaa paa Næsen. Med kun 18 Meters Afstand er Arealet derefter blevet spækket med nye Drænrør, hvis samlede Længde er opgjort til ca. 48 Kilometer — eller lagt paa en Stribe som fra Aalborg til Hobro.

Helautomatisk, elektrisk dreven Pumpestation.

Vandet, der siver ind i Drænene, samles i Hovedledninger, som alle løber Nord-Syd til den store Opsamlergrøft, som lægges i Pladsens sydlige Udkant, hvor den moderne helautomatiske og elektriske drevne Pumpestation skal sørge for, at Vadet hæves og sendes ud i Fjorden. En stor Cementledning leder den tidligere Bæk fra Grønbæk ned over Arealet til Fjorden. For at sikre mod Oversvømmelse oplægges der Syd for Opsamlingsgrøften omtrent ved Fjordbredden og i hele Pladsens Længde mod Syd et Dige, der med Fløje vil faa en samlet Længde paa ca. 1900 Meter.

Den nye Dræningsplan under Landinspektør Monrads Ledelse har omfattet 160 Tdr. Land. Der er gaaet meget omhyggeligt til Værks for at sikre sig mod fremtidige Kalamiteter i Retning af sandfyldte Dræningsrør. Overalt har Dræningen et godt Fald til trods for den ringe Forskel mellem Arealhøjden ved Landevejen og ned ved Fjorden. Mange Steder er Drænrørene pakket med Muldjord, saa Tilstopning med Sand undgaaes, og der udarbejdes nu nye Kort over hele Dræningssystemet med gamle og nye Afledningskanaler, saa de Mænd, der i Fremtiden vil komme til at beskæftige sig med Lufthavnsarealets "Underverden", let kan finde et muligt Brud eller en anden Deformitet i Systemet. Flere Steder ligger Dræningsledningerne nede i 2 Meters Dybde.

De store Planerings- og Dræningsarbejder i Aalborg Lufthavn nærmer sig Afslutningen. For en Del af Pladsen, hvor Maskinerne i Fremtiden skal foretage Start og Landing er Jordarbejderne allerede afsluttet. Man mangler derudover kun en Stump af Arealet mod Vest, Tildækning af en enkelt Grøft, og Drænings- og Digearbejdet i den sydlige Kant af Omraadet. Der er her Tale om en Strimmel Jord paa ca. 150 Me-

(Fortsættes Side 7).

Rigsregeringen vil hverken afkræfte eller bekræfte, men Frankrig forudser, at Tyskland paany vil stille Verden overfor en fuldbyrdet Kendsgerning med Hensyn til den tyske Kolonipolitik

LONDON, 9. Januar.
Fra vor London-Redaktion.

Marokko er igen blevet Brændpunktet i en storpolitisk Konflikt, som er den alvorligste Fare for Verdensfreden. Den franske Ambassadør i London, Hr. Corbin, har paa sin Regerings Vegne foreslaaet England, at de to Landes Flaadechefer holdes nøje orienteret om hinandens Bevægelser i Farvandene omkring Marokko og Rapporter, som indbringes til det ene Lands Udenrigsministerium, automatisk ogsaa kommer til Kendskab i det andet Land.

Det engelske Kabinet har igen i Dag holdt et uformelt Møde, hvor Tyskernes Aktivitet var Hovedpunktet i Forhandlingerne. Ligesom for 25 Aar siden, da den historiske Agadir-Affære truede med at sætte Verden i Brand, har den tyske Aktivitet atter skabt en uhyre alvorlig Situation, idet man i Frankrig understreger, at Formaalet med den tyske Aktivitet i Marokke i Øjeblikket er at stille Verden overfor en fuldbyrdet Kendsgerning med Hensyn til den tyske Kolonipolitik. Under Agadir-Affæren, hvor et tysk Krigsskib kastede Anker ud for Byen Agadir, for "at beskytte tyske Interesser", krævede Kejser Wilhelm "en Plads i Solen for Tyskland", og det var umuligt uden Kolonier. I Dag er Kolonier bydende nødvendig for Tyskland, ogsaa af andre Grunde, bl. a. til Afstivning af Rigsbankens valutamæssige Stilling og til yderligere Befæstning af Naziregimet, der nu staar overfor 4 Aars Fødselsdagen. Pertinax skriver lige ud i "Echo de Paris", at Tyskerne har til Hensigt at ville sætte sig fast i Nordafrika. Andre Pariserblade meddeler i Aften, at flere tyske Troppestyrker og Krigsskibe er undervejs til Marokko.

Det tyske Udenrigsministerium siger, at man hverken kan bekræfte eller afkræfte alle de mange Rygter og karakteriserer den franske Ophidselse som et Udslag af Nervøsitet. Imedens der forhandles mellem Paris og London, arbejder man i det engelske Udenrigsministerium paa at faa de nøjagtige Detaljer fastslaaet om, hvad Tyskerne allerede har foretaget sig i Marokko. Svarer det blot til Halvdelen af det, der er kommet frem, er der ikke Tvivl om, at hverken England eller Frankrig stiltiende vil finde sig i en saadan Udvikling, Frankrig fordi det kan komme til at betyde en alvorlig Fare, at der ligger en større, tysk Hær Syd for Pyrenæerne, og England, fordi de tyske Kanoner fra Ceuta er i Stand til at beherske hele Gibraltarstrædet.

(Fortsættes Side 7.)

Alvorlig svensk Advarsel mod det danske Valutasystem.

Som upartisk Iagttager skildrer Generaldirektøren for Sveriges Postvæsen, Anders Örne, den danske Valutacentrals samfundsødelæggende Virkninger og stiller et positivt Forslag om økonomisk Hjælp fra Sverige til Afvikling af Systemet.

I en meget interessant og velunderbygget Artikel i "Handelstidningen" i Göteborg har Generaldirektøren for Sveriges Postvæsen, Anders Örne, rettet en alvorlig Advarsel til Danmark imod hele det Restriktionssystem, hvormed Regeringen igennem Valutacentralen indskrænker Danmarks Samhandel med Omverdenen. Som Indledning til Artiklen giver Generaldirektør Örne en Redegørelse for de Bestræbelser, som tidligere har været fremme indenfor visse Kredse i Sverige, for at skabe et svensk Sidestykke til det danske System — Bestræbelser, som til alt Held for Sverige, aldrig førte til noget Resultat. Om de danske Restriktioner skriver Anders Örne følgende:

I en opsigtsvækkende Artikel paa fremtrædende Plads og med stor Overskrift i Göteborgs Handelstidning paaviser en af Sveriges øverste Embedsmænd, hvorledes den danske, folkelige Velstand, som skabtes under Samhandlens Fane, gaar sin Ødelæggelse i Møde under det nuværende Styres Planøkonomi og Afspærringspolitik.

Allerede ved første Blik ses det klart, at Valutareguleringen ikke har formaaet at give vort sydlige Broderland nogen lykkeligere Stilling med Hensyn til Tilførsel af udenlandske Betalingsmidler, end de øvrige nordiske Lande befinder sig i. Den fornylig i Göteborgs Handelstidning omtalte Plan om endnu stærkere Restriktioner end de nuværende mod Danskernes Udenlandsrejser, aabenbarer allerede den store Mangel paa udenlandsk Valuta. Folk, som har besøgt Danmark, har tillige stiftet Bekendtskab med Knapheden og de høje Priser paa visse Varer, som er fulgt i Valutaordningens Kølvand.

Trænger man noget dybere ind i Spørgsmaalet, opdager man snart, at den danske Valutaregulering paa alle Omraader af Danmarks indre økonomiske Liv har medført nøjagtig de Virkninger, som ved dens Indførelse kunde forudsiges ved Hjælp af et ganske enkelt Ræsonnement. Vi skal her berøre nogle af dem.

Ret hurtigt gik den danske Regulering over fra at være en Beskyttelse for Landets Valuta til at blive et Instrument for den mest udprægede og hensynsløse Protektionisme. I Sammenligning med de faktiske Importforbud, den Vilkaarlighed og den Udplyndring af Forbrugerne, som en Valutaregulering medfører, bliver selv saa høje Toldsatser som de nuværende britiske nærmest at betragte som en ret mild Form for „Beskyttelse for det indenlandske Næringsliv". Valutareguleringen kan i denne Henseende næsten slaa Rekorden hos den handelspolitiske Urimelighed, som kaldes Importkontingentering, ved Hjælp af hvilken Frankrig og andre Lande, tilsyneladende med stort Held, har søgt at undergrave den folkelige Mentalitet, som var Grundvolden for den almene Velstand og den demokratiske Samfundsordning.

Bag den danske Valutaregulerings næsten uigennemtrængelige Mur er der skabt nye Industriforetagender, som savner enhver naturlig Livskraft. Saa snart det mindste Aandehul aabnes i denne Mur, føler disse Foretagender sig truede paa Livet. De arbejder derfor med Næb og Klør for at enhver Valutatildeling skal forbydes til Konkurrencen fra Udlandet. Det er saaledes ikke

(Fortsættes Side 2).

Alvorlig svensk Advarsel mod det danske Valutasystem.

(Fortsat fra Side 1).

ukendt i Sverige, at de danske Valutamyndigheder undertiden har nægtet Valutatildeling ogsaa til Indkøb af Reservedele til allerede tidligere indførte og i Brug værende Motorer og andre Maskiner, hvorigennem det kan blive nødvendigt at kassere for Eksempel en h e l Motor, skønt kun en lille Del af Maskineriet er gaaet itu. Da endvidere Indførslen af Forbrugsvarer indskrænkes ved Hjælp af Valutareguleringen, er det klart, at Udsalgspriserne stiger for den forbrugende Befolkning. Forhøjede Priser er jo det eneste Middel til at bringe Balance mellem formindskede Tilførsler og Forbrugernes Efterspørgsel, hvis man da ikke vil gribe til Krigsaarenes Rationeringskort. Hvis man samtidig, for at spare paa Valutaen, til det yderste søger at holde Varekvaliteten nede, bliver Resultatet uvægerligt, at Importørerne tjener store Penge paa Forbrugernes Bekostning. Det er beregnet, at f. Eks. Kaffegrossisterne i Danmark for Tiden kan tage en Avance, der er otte Gange saa stor som normalt, og paa samme Maade forholder det sig med en lang Række andre Importvarer.

Hvad angaar en saadan Import, som efter visse fastsatte Beløb maa tvangskøbes efter Handelsaftalerne med andre Lande, siger en gammel Erfaring, at Kvaliteten kan lige saa lidt blive høj, som Prisen kan blive lav. Paa det Punkt er Valutareguleringen særdeles formaalstjenlig. En bundet Køber kan iøvrigt aldrig købe ligesaa fordelagtigt som en fri.

Efter en nærmere Redegørelse for de Erfaringer, som man under Verdenskrigen høstede i Sverige i denne Retning fortsætter Artiklen:

Det værste ved hele denne Historie er imidlertid, at Vejen tilbage til Friheden, for hvert Aar som gaar, bliver stængt med nye Reglementer og Laase. Skaren af dem, som fuldt og fast tror, at deres Livsmuligheder er bundne til Valutareguleringen, vokser og vokser. Mange Industrifolk, som er lokkede til at starte nye Produktioner bag Valutacentralens Læhegn, opdager snart, at de har kalkuleret Rentabiliteten forkert og derfor, ved den mindste Lettelse i Indførselsbestemmelserne, vil komme til at lide Tab. Af denne Grund klamrer de sig, med eller mod deres oprindelige Synspunkter, krampagtigt fast ved den Statsinstitution, ved Hjælp af hvilken de lige kan holde Skuden flydende. Jo flere Arbejdere, der finder Beskæftigelse i saadanne Foretagender, des større bliver Overgangsvanskelighederne, om Reguleringen engang ophæves. Har saa Staten bundet sig til at skaffe Valuta til visse Indkøb fra et eller andet Land, bliver det til en politisk Interesse ikke at tillade Indførsel af saadanne Varer, som vil kunne formindske Beskæftigelsesgraden i de ikke konkurrencedygtige Foretagender. Tillige findes en udpræget Interesse i Systemets Opretholdelse hos de svage eller mindre dygtige Importører, som nu takket være deres garanterede Importkontingent (= Valuta-Attester) og den brede Fortjenstmargin, klarer sig godt paa deres dygtigere Kollegers Bekostning.

Den stærke Opposition i alle samfundsøkonomisk forstaaende Kredse i Danmark, imod Valutareguleringen, har derfor meget svært ved at gøre sig politisk gældende, allerede nu, og det vil desværre ikke blive lettere med Aarene.

Her i Sverige møder man undertiden det Synspunkt, at Danmark er tvunget til at udnytte Valutaordningens Beskyttelsesmuligheder for at skaffe Beskæftigelse til sine Arbejdsløse. Dette Argument anvendes nok ogsaa en stor Del i Danmark for at berolige de indtil fornyligt frihandelsvenligt indstillede Sind. Men Argumentet er desværre falsk. **Arbejdsmulighederne i et Land kan ikke forøges ved en Formindskelse af Omsætningen.** Hvis man gennem varefordyrende Kunstgreb forsøger at overflytte Produktionen af en Vare fra Udlandet til Indlandet, da bliver Resultatet meget ofte en formindsket Omsætning af denne Vare eller i ethvert Tilfælde af andre Varer. En Del af dem, som tidligere var beskæftiget med Handelen og Fordelingen, bliver arbejdsløse, og i de fleste Tilfælde vil det vise sig, at de, som finder Beskæftigelse med den nye Produktion, bliver færre, end Antallet af dem, som mister deres Arbejde indenfor Handel og Transportvæsenet gennem hele Omsætningens Indskrænkning. Indenfor et stadigt voksende Antal Produktioner kræver Varernes Fremstilling paa Grund af den stigende Teknik nu kun en Brøkdel af den Arbejdskraft, som behøves for at bringe de færdige Varer ud til Forbrugerne. Altsaa: Kan man gennem en indenlandsk Produktion f o r m i n d s k e Prisen paa en Vare, saa forøger man Beskæftigelsen i Landet. Men hvis den indenlandske Produktion medfører F o r h ø j e l s e af Priserne, da formindskes uvægerligt de samlede Arbejdsmuligheder. Dette er saa indlysende for enhver, som har gennemtænkt Spørgsmaalet, at man næsten undser sig ved at skulle sætte det paa Tryk.

Det danske Folks enestaaende høje Levestandard har hidtil været opnaaet ved at gennemføre denne Sandhed i Landets økonomiske Politik. Men Fuldbyrdelsen af Valutareguleringen i dens yderste Konsekvenser vil medføre en stadig Sænkning af Levestandarden og vil medføre stadig forøgede finansielle og økonomiske Vanskeligheder.

En mere indgaaende Undersøgelse af den danske Valutaordning end Pladsen tillader her, vil uden Tvivl resultere i en endnu større Taknemlighed for de Omstændigheder, som reddede Sverige fra at gribe til lignende Midler. Men det vilde være baade upassende og ørkesløst, om vi her i Sverige hengav os til blot at sidde og gnide os i Hænderne af Glæde over den Fremgang, som de friere Forhold for vor Udenrigshandel har bragt os. Samhørigheden i Norden er af reelle Grunde saa stærk, og Sammenspillet mellem de nordiske Landes økonomiske Politik saa aabenbar, at vi hellere maa beskæftige os med at finde ud af, hvad der kan gøres rent praktisk for at vende Udviklingen.

Efter en nærmere Udredning af den danske Valutacentrals Indførelse og den danske Eksports Afhængighed af det britiske Marked slutter Generaldirektør Örne sin Artikel med følgende positive Forslag:

Danmark er allerede kørt saa stærkt fast i Valutareguleringens Hængedynd, at det ikke bliver let at trække Vognen tilbage paa Fridedens faste Vej.

Er det for dristigt at tænke sig, at Sverige med sit for Tiden store Overskud af udenlandsk Valuta skulde kunne give Danmark den finansielle Hjælp, som udkræves til dette Arbejde?

Det danske Folk har i det sidste Aarhundrede vist en saa fremragende økonomisk Dygtighed og en saa udpræget Hæderlighed ved Opfyldelsen af paatagne Forpligtelser, at Risikoen ved en saadan Hjælp synes at være langt mindre i dette Tilfælde, end hvis det drejede sig om et hvilket som helst andet Land udenfor Norden. Spørgsmaalet forekommer mig i hvert Fald værd at drøfte til Afveksling fra visse andre Emner, som i de sidste Par Maaneder har paakaldt den almene Opmærksomhed i vort Land.

Anders Örne.

Fladbrofolkenes Dom falder i Morgen.

Hvad Forsvareren mente om Kvaksalversken.

Ved Domsforhandlingen i Sagen mod Fladbrokonen holdt Politimester *Sølling* sig som nævnt nøje til de tre Anklagepunkter og nedlagde Paastand om Straf i alle tre Tilfælde.

Forsvareren, Landsretssagfører *J. A. Boe*, Sæby, procederede for Frifindelse: Jeg maa bestemt bestride, at der med Hensyn til Annoncerne foreligger Overtrædelse af Lægelovens Par. 25. Det andet Anklagepunkt vedrører Lægelovens Par. 25, Stk. 1. Ved denne Lovbestemmelse er det ubetinget forbudt at paatage sig Behandling af smittefarlige Sygdomme, herunder Tuberkulose gennem Folk, der ikke har Autorisation som Læger. Selvom man i det foreliggende Tilfælde maatte komme til det Resultat, at der foreligger en Lovovertrædelse, maa denne nærmest karakteriseres som *en* Politiforseelse og bør som saadan straffes med en mindre Bøde. Medens de to første Tilfælde er at betragte som rene Bagateller — ærligt talt er jeg lidt forbavset over, at Sundhedsautoriteterne har fundet Anledning til at paatale dem — foreligger der med Hensyn til Klokkerholm-Patienten et Tilfælde, hvor der ifølge Retslægeraadets Skøn kan være Tale om Behandling, der har medført Fare for den paagældendes Helbred. — Forholdet er det, at Behandlingen i dette Tilfælde ikke har medført Indgreb af nogen som helst Art, bortset fra den suggestive Virkning, der i hvert Fald ikke kan have været til Patientens Skade, kan Behandlingen kun siges at have været uden lægelig Betydning. Der kunde jo være Tale om strafbart Forhold, fordi tiltalte havde foreholdt Patienten almindelige Lægemidler. Fruen har jo selv erklæret, at hun ikke troede paa Behandlingen og paa Udtalelsen om, at hun nu snart var rask, og at hun, saa snart Tilbagefaldet meldte sig et Par Dage efter, virkelig henvendte sig til en Læge om Hjælp. Dermed falder Anklagen paa dette meget væsentlige Punkt bort.

Hvordan man end ser paa Kvaksalverispørgsmaalet, kan man aldrig komme udenom, at der gives Tilfælde, hvor Mennesker gennem Naturlæger og Kvaksalvere, kloge Mænd eller kloge Kvinder, eller hvad man vil kalde dem, har faaet en virkningsfuld Behandling, sagde Forsvareren.

Dommen afsiges i Morgen Formiddag.

52 Mennesker skudt paa en Kirkegaard.

Kort Proces med flygtede Banditter i Manchukuo.

P a r i s, 9. Januar. RB.

Til Agence Havas telegraferes fra Tsitsikar i Manchukuo: Man erfarer først nu, at 103 Banditter, der sad arresterede i Militærfængslet i Tsitsikar, har overfaldet deres Vogtere den 31. December. De dræbte fire af dem og flygtede efter at have bemægtiget sig 22 Geværer. 65 af Flygtningene blev fangede igen den 5. Januar, og derefter blev 52 Mand med deres Anfører i Spidsen skudt paa Garnisonskirkegaarden.

REDAKTION
Telefon 904, 905 og Statstelefon 23.
Kl. 8-5 og Lørdag Aften.
Redaktionelle Breve adresseres til Bladet, ikke til Personer

EKSPEDITION OG ADMINISTRATION
Telefon 902 (3 Linier). Kl. 8-6.
Annoncer over 1/4 Side indleveres Dagen før Optagelsen - Annoncer over 200 Millimeter inden 10 Fm. for at komme med samme Dag. - Smaa Annoncer modt. indtil 10,30 Fm. til samme Dag

AFDELINGSKONTORER
Nørresundby: Brotorvet 1, Tlf. 5009
Vejgaard: Hadsundvej 29, Tlf. 4135
Brønderslev: Tlf. 206 - Hadsund: Tlf. 106
Sæby: Tlf. 150 - Aars: Tlf. 109
København: „Axelborg" Tlf. C. 2985 og 13859

ABONNEMENT
Indenbys 5 Kr. pr. Kvartal, 1 Kr. 70 Øre pr. Maaned, 40 Øre pr. Uge. Postabonnement: Pr. Kvartal 5 Kr., pr. Kalendermaaned 1 Kr. 70 Ø.

ANNONCEPRIS
Henvisninger og Inserater 15 Øre
Almindelige Bekendtgørelser 10 Øre pr. Millimeter.

Krigstruslen i Orienten.

Det er i den forløbne Uge trukket op til en alvorlig Konflikt mellem Frankrig og Tyrkiet. Stridens Genstand er det nordøstlige Hjørne af det franske Mandatomraade i Syrien, Sandjak omkring de to Byer Alexandretta og Antiochia. Det er en lille frugtbar Provins, som tillige kan faa stor strategisk Betydning, dels fordi Bagdad-Banen gaar derigennem, dels fordi Alexandretta egner sig udmærket som Flaadebasis i det østlige Middelhav. Uoverensstemmelsen maa søges i den Nyordning, Frankrig for nogle Maaneder siden gennemførte i Syrien, der siden Krigen har været underlagt fransk Mandat-Styre. Nyordningen fandt Udtryk i en Traktat, som bestemmer, at det franske Formynderskab skal afvikles i Løbet af en 3-aarig Periode, saaledes at Syrien lidt efter lidt bliver en selvstændig Stat paa Linie med de to andre Stater i Lilleasien Irak og Transjordanien.

★

Tyrkiet benytter Oprettelsen af denne Traktat til at rejse Kravet om Uafhængighed for Sandjak-Omraadet, hvori bor en Del Tyrkere. Hele Befolkningen i Omraadet udgør 221,275 Mennesker. Deraf er ca. 85,340, eller rundt regnet en Trediedel, Tyrkere, ca. 107,625 Arabere og ca. 28,300 Armeniere. Der er altsaa Tale om et tyrkisk Mindretal. Naar man alligevel rejser Krav om Uafhængighed, skyldes det da ogsaa andre Hensyn end dette Mindretal, af hvilket ovenikøbet en Del er Modstandere af Tyrkiets Diktator Kemal Atatyrk og hans Politik. Saalænge hele Syrien var fransk Mandatomraade, var der intet at frygte for Tyrkiet. Men i det Øjeblik, Frankrig opgiver sin Myndighed i Landet, er der Muligheder for, at en anden Stormagt vil gøre sine Interesser gældende. Og ingen er i Tvivl om, hvilken Stormagt, Tyrkiet i dette Tilfælde frygter. Det er Italien.

Dette Land har i de senere Aar udfoldet voksende Aktivitet i Middelhavet. Efter Verdenskrigen fik det overdraget Rhodos og de dodekanesiske Øer tæt udenfor Lilleasiens Vestkyst. Her er skabt en stærk italiensk Flaade- og Flyverbasis, som af de østlige Middelhavslande, især Tyrkiet og Grækenland, opfattes som en alvorlig Trusel. Endnu større Fare vilde det dog medføre, hvis Italien satte sig fast i Syrien og for Eksempel drog Nytte af Alexandrettas Muligheder som Flaadebasis. Derfor ser Tyrkiet, som i de senere Aar med Styrke har udbygget sin Magt i Lilleasien, med Bekymring paa den fransk-syriske Traktat, der mindsker Frankrigs Indflydelse og samtidig — efter Tyrkiets Mening — skærper den italienske Fare.

★

Efter at utallige Noter havde vandret mellem Paris og Tyrkiets nye Hovedstad Ankara i Lilleasien blev Sagen i December indbragt for Folkeforbundet. Her blev nedsat en neutral Kommission til at undersøge Spørgsmaalet, men inden den endnu har afsluttet sit Arbejde, har Sagen taget en saa alvorlig Vending, at Verdenspressen i de sidste Dage aabenlyst drøfter Faren for en Krig mellem Frankrig og Tyrkiet. Sidstnævnte Land har foretaget store Troppekoncentrationer langs den tyrkisk-syriske Grænse, hvilket har givet Anledning til haardnakkede Rygter om tyrkiske Kupplaner i Sandjak. Noget saadant hverken kan eller vil Frankrig finde sig i, selvom en Konflikt med Tyrkiet vil være meget ubehagelig i Øjeblikket, da Frankrig føler sig truet gennem Tysklands Virksomhed i Spanien og Middelhavet. Kemal Atatyrk har straks dementeret Rygterne om et Kup, ligesom han har udtrykt Ønske om, at Striden fortsat maa blive behandlet indenfor Folkeforbundets Rammer. Det kan tyde paa, at de tyrkiske Troppekoncentrationer først og fremmest har haft til Hensigt at give Kravene om Sandjaks Uafhængighed et vist Eftertryk. Hvilket ogsaa kan være nødvendigt. Der er næppe meget, som taler for at oprette en uafhængig Stat af det lille Sandjak-Omraade, saa meget mindre som man kan være sikker paa, at Tyrkiet hurtigst muligt vil skaffe sig den afgørende Indflydelse over et "uafhængigt" Sandjak.

★

Sandsynligvis lykkes det i første Omgang at afværge blodige Begivenheder omkring Sandjak. Kemal Atatyrk synes at være besluttet paa, at Folkeforbundet skal træffe Afgørelsen. Spørgsmaalet er kun, om han saa vil respektere denne Afgørelse, saafremt den, hvad meget tyder paa, kommer til at gaa ham imod. Paa den anden Side kan Frankrig ikke uden Sværdslag prisgive en Del af sit Mandatomraade til et tyrkisk Kup — hvadenten dette kommer før eller senere. Dette vilde svække Landets Anseelse i de nordafrikanske Kolonier, hvor den arabiske Befolkning næppe vil forholde sig rolig, hvis godt 100,000 Stammefrænder i Syrien af Frankrig overlades til Tyrkerne, mod hvem Araberne nærer et aarhundredgammelt Had. Striden om det lille Landomraade i Syriens nordøstlige Hjørne er altsaa alvorlig nok. England har erklæret, at det ogsaa i dette Spørgsmaal staar paa Frankrigs Side, og kommer det først til en aaben Konflikt i Orienten, er Situationen meget alvorlig ogsaa for Europa.

NAVNE og NOTER

UDENRIGSMINISTER I STORM-CENTER.

Del Vayo.

Navnet del Vayo er ofte nævnt i de sidste Dage. Del Vayo, Valencia-Regeringens Udenrigsminister, har affattet en Række skarpe Erklæringer vedrørende Tyskernes Beslaglæggelse af spanske Skibe. Der er en vis dramatisk Stil over disse Noter. Men Udenrigsminister del Vayo er ogsaa gammel Journalist, saa man forstaar, at der kommer et vist Sving over det. Og her er Stof, som læses Verden over med Spænding.

Alvarez del Vayo var en Tid Madrid-Korrespondent for et engelsk Blad. Senere rejste han til Berlin, hvor han var Korrespondent til et Blad i Argentina. Han blev Formand for de udenlandske Korrespondenter i den tyske Hovedstad, men Opholdet her blev brat afbrudt, da han kom i Konflikt med Regeringen — det var før Nazisternes Tid.

I sit Hjemland fik han en ret ublid Modtagelse. Kong Alfons' Regering satte ham i Fængsel, hvor han maatte dele Kaar med mange andre politiske Fanger. Hans nuværende Chef, Caballero, har jo været der mange Gange. Efter Revolutionen kom han imidlertid hurtigt til Ære og Værdighed. Han blev udnævnt til spansk Ambassadør i Tyskland.

Den tyske Regering — stadig før Nazisternes Tid — huskede imidlertid Konflikten med Korrespondenten del Vayo og lod Spanien forstaa, at man hellere saa en anden i Berlin. Saa blev del Vayo sendt til Mexico i Stedet, og her fik han Lejlighed til at vise sine diplomatiske Evner. Han blev Formand for den Folkeforbunds-Kommission, der fik til Opgave at bilægge Chaco-Krigen mellem Paraguay og Bolivia.

Da Caballero dannede Regering, blev del Vayo Udenrigsminister, og nu har han paany en Konflikt med Berlin, denne Gang med Nazi-Regeringen. Det er en Konflikt af farligste Art, thi der er Sprængstoffer nok, der kan futte af og tænde en katastrofal Brand. Tyskland gav ved sit sidste Ultimatum Mulighed for Kaperkrigens Ophør, men det farlige Spil er endnu ikke endt.

Del Vayo sidder i Stormcentret, parat til at skrive nye Noter. Hans Livsbane har været bevæget, og hans Fremtid tegner sig i det uvisse.

≋

Til Foraaret vil der blive indsat nogle meget store Luft-Ekspresmaskiner paa Ruten Stockholm—København—Amsterdam—London. Det er Maskiner af Douglas Typen, og de rummer godt 20 Passagerer. Der bliver Restaurant om Bord, og Passagererne kan under Turen faa fuld Forplejning.

≋

En københavnsk Ingeniør Kielsen har konstrueret en Radio i Lommeformat. Han udtaler til "Aftenbladet", at Lommeapparatet snart vil komme paa Markedet baade her og i Udlandet. Det er helt igennem dansk Arbejde, og man vil ved Hjælp af dette Apparat uden Vanskelighed kunde tage ikke blot de danske men ogsaa en Række udenlandske Stationer.

En Negerstamme i British Uganda fandt paa at anvende de farlige Tsetsefluer som Vaaben under en Fejde mod en Nabostamme. De fangede en hel Tøndefuld af de uhyggelige Insekter, der som bekendt paafører Mennesket Sovesygebacillen gennem deres Stik. Sovesygen er en Svøbe for Negrene i Afrika og Australien og medfører som oftest Døden. Derfor troede Uganda-Negrene, at de ad denne Vej kunde paaføre deres Fjender store Tab og gøre dem ukampdygtige. Da de fjendtlige Hære nærmede sig hinanden, og Slaget skulde til at begynde, lukkede vore Negre op for Tønden med Tsetsefluerne. Men disse kendte ikke Forskel paa Ven og Fjende, men svirrede om til alle Sider og stak i Flæng. Følgen var, at der paa begge Sider forefaldt en Række dødelige Sygdomstilfælde.

≋

I sin Egenskab af Formand for Nordens Skolenævn har Borgmester Kaper afholdt en Middag paa Københavns Raadhus til Ære for Foreningen Nordens skandinaviske Sekretærer og Rejselektorer, der for Tiden er samlet i København til et Møde. Der serveredes god, dansk Kost: Gule Ærter og Flæsk.

≋

Samlerlidenskaben bliver ofte til Samlermani, ja ligefrem til Tvangstanke. Dette kommer tydeligt frem, hvor det, der samles paa, ikke har Spor af Værdi i nogen Retning.

Saaledes er der en Gartner Anders Svensson i Stockholm, der samler paa Knapper. Man ser ham paa Gaden, spadserende med bøjet Hoved og Øjnene flakkende omkring, som om han søgte noget. Det gør han ogsaa; han samler omhyggeligt de Knapper op, som hans Medmennesker taber, og han har allerede fundet over 3000. Svensson fortæller, at det ikke tager saa lang Tid at lede efter Knapperne, som det tager at rense og ordne dem. Atter og atter maa Knapperne omgrupperes, naar der kommer nye til. Hans sidste Paafund er at sy Knapperne paa et Trefløjet Skærmbrædt, og han har ved at ordne dem i Mønster skabt et ejendommeligt Mosaik.

≋

Kaffen bliver stadig dyrere og daarligere, skriver "Politiken". Ja, Valutacentralen sørger godt for os. Bladet aftegner et ungt Ægtepar, der sidder ved Kaffebordet og nedenunder staar:

— Du har jo kun kommet ét Stykke Sukker i min Kaffe, Marie!

— Hvor véd du dog det fra?

— Jeg kan jo se det!

≋

Da Kejser Joseph engang under sit Ophold i Frankrig befandt sig ved Hoffet i Versailles, opfordrede man ham til at deltage i et Spil, men han afslog det. Man spurgte ham da, om han ikke yndede Spil, hvorpaa han svarede:

— Nej, jeg spiller aldrig; thi naar en Fyrste taber, saa taber han sine Undersaatters Penge!

≋

En Læge har gjort den Erfaring, at det er lettere at bedøve en stor, stærk Landarbejder end f. Eks. en lille, udslidt Kontormand. Allerværst er det at bedøve den moderne Type af unge, cocktaildrikkende og cigaretrygende Bydamer, der ellers ser ud, som om de kunde falde omkuld for et Halmstraa. Gamle Mennesker er ogsaa svære at faa til at sove hen i Bedøvelse, særlig gamle Mænd. De er meget ofte næsten immune for Gifte, ogsaa for Æter. En Dranker er vanskeligere at bedøve end en Afholdsmand.

≋

Den prøjsiske Undervisningsminister, Dr. Althoff, kom under en Inspektion til en lille Skole — som stod fuldstændig tom.

Tilfældet vilde, at der var Cirkus i Landsbyen, rigtig Cirkus med Kamel og Aber m. m. Lærerinden tænkte, at Børnene sikkert havde stor Lyst til at se det, og selv syntes hun jo nok, at en Kamel var sjælden som Anskuelsesundervisning. Hun tog Børnene med sig og gik. Og efter en halv Times Forløb kom hun tilbage til Klassen — for at finde en fremmed Herre siddende der og mønstre hende strengt. — Han præsenterede sig: Undervisningsminister, Dr. Althoff.

Og saa sagde Lærerinden forskrækket: Ak, Herregud, at den Kamel ogsaa skulde komme netop i Dag!

≋

Nordisk Films Co. vil atter indspille "Laila" — denne Gang naturligvis som Talefilm. Den 20.—21. ds. afrejser hele det tekniske Personale fra Atelier'erne i Valby til Geilo i Finmarken, og her støder en Række svenske Skuespillere til.

Det danske Selskab agter at optage en virkelig betydelig kunstnerisk Storfilm, og der er regnet med betydelige Summer. Saa vidt vides er Optagelserne budgetteret til 350,000 danske Kroner, men paa Forhaand regnes der med Overskridelse af denne Sum — Indspilningen maa dog ikke overstige en halv Million Kroner, men saa er Filmen ogsaa blevet den dyreste, som et dansk Filmsselskab har beskæftiget sig med, saa længe Talefilmen har eksisteret.

Rejsen til Korasjok varer fem Dage plus to Dage, der tilbagelægges i Pulk — den specielle Form for Slæde trukket af Rensdyr.

Af Døgnets Debat:

Landsbyskolens Ensretning.

Under denne Overskrift angriber Dr. phil. Holger Kjær, Askòv, i Højskolebladet kraftigt det nye Skolelovsforslag og slutter:

Dette Forslag er i sin Grundbetragtning den folkelige Udvikling fjendtlig. De, der har skabt det, er uden Forstaaelse for det grundtvigske Skolesyn og den særlige danske Linie i Skolens Historie. Den organiske Udvikling og den dermed sammenhørende Mangfoldighed i Former indenfor den danske Landsbyskole kan de kun betragte som en Uorden. Uden at gøre et Forsøg paa at møde Befolkningen, har de benyttet det for høje Timetal for Smaabørnene til at kuldkaste hele den særegne Landsbyskoleordning. Den Tanke synes aldrig at være dukket op for dem, om ikke netop Skolevæsenet er det Omraade indenfor det moderne Samfund, hvor Befolkningen bedst kan faa en Opdragelse til demokratisk Ansvarlighed, og hvor det følgelig er af Vigtighed, at der — trods Fare for Misbrug og Fejlgreb — lades Spillerum aabent for den enkeltes Afgørelse og de lokale Myndigheders Initiativ.

Det er ikke Befolkningen, der har baaret Kravet om en ny Skolelov frem. Forslaget er oprindelig blevet til ved et Samarbejde mellem en Række moderne Byskolefolk, navnlig københavnske Skolemænd, enkelte ministerielle Embedsmænd, nogle socialdemokratiske Politikere og endelig Danmarks Lærerforenings Bestyrelse. Hvor Befolkningen spontant har udtalt sig, er det gaaet Forslaget imod. De mange Skolemøder sidste Aar har vist, at Landbefolkningens Syn endnu ikke har taget Skade. Det er det glædelige ved denne bedrøvelige Sag. Det er derfor nu af afgørende Betydning, at de, der repræsenterer det folkelige Skolesyn, ikke svigter Befolkningen og forvirrer Begreberne ved Tilslutning til Forslaget, men klart og fast tager Standpunkt imod det, ikke blot mod forskellige Enkeltheder, men mod Helheden, ved at tage Afstand fra de tilgrundliggende Retningslinier.

Under mægtige Reklamebrøl forkyndte Regeringspressen i Gaar, at der nu skal anvendes 100 Millioner Kroner til offentlige Arbejder, hvilket ifølge „Politiken"s Mening vil betyde, at „Tusinder og atter Tusinder" straks kan komme i Arbejde. Det lyder opløftende, men er det nu ogsaa rigtigt?

Lad os tage nøgternt paa Tingene og se, hvorledes Løfterne staar i Forhold til Virkeligheden. — Socialminister Ludvig Christensen har fremsat Forslag lige før Juleferien om Nødhjælpsarbejder til et Beløb af circa 50 Millioner. Dette Forslag skal gaa sin naturlige Gang gennem baade Folketing og Landsting. Og med den Fart, der almindeligvis kendetegner Rigsdagsarbejdet, vil der hengaa et godt Stykke Tid, før det er blevet Lov. Paa samme Maade med Trafikminister Fiskers Forslag om nye store Millionbeløb til offentlige Arbejder. En saa mægtig Sum kan ikke bevilges udenom Rigsdagen. Det vilde være ganske uhørt. Sikkert er det ogsaa, at der er mange Ting, der kræver Klarhed, før disse Projekter bliver Lov. Et er jo at stille Forslag om Anvendelse af Kæmpesummer, noget andet at skaffe dem. Landet svømmer ikke i Penge — tværtimod. Vi laaner den ene Gang efter den anden, og Medlemmer af Regeringen taler aabenlyst om at laane mere endnu.

Endelig er det ogsaa værd at huske paa, at tidligere Erfaringer fra offentlige Arbejder ingenlunde viser, at „Tusinder og atter Tusinder" faar Arbejde.

Aalborg Amtstidendes Kronik 10-1-37.

Østens Millioner marcherer.

Af O. Helstrup-Andersen.

Det hænder ikke saa sjældent, at danske Højskoler faar Besøg af fremstaaende Japanere, der ønsker at se en dansk Højskole og indhente Oplysninger om, hvorledes Livet og Undervisningen paa en saadan Skole former sig. De er meget optaget af det, de hører og ser. Men aldrig kan man faa dem til at udtale sig om Forholdene i deres Hjemland. Spørger man, er Svaret, man faar, næsten aldrig tilfredsstillende. Deres Mund er lukket med syv Segl. Og dog ved vi, at Japan netop i disse Aar er ude for en Befolkningskrise — i Forhold til det dyrkede Areal er der i Japan over 1200 Indbyggere pr. km^2 — som ogsaa her i Europa har vakt Bekymring og Ængstelse.

Paa Grund af det store Befolkningsoverskud er Japan tvunget til at eksportere, hvis dets Befolkning skal kunne leve. Det kan ikke eksportere Mennesker; thi det haarde Klima paa det asiatiske Fastland udelukker større Udvandring dertil, da Japanerne rent fysisk ikke egner sig for kolde Himmelstrøg, og de øvrige Kyster ved Stillehavet er enten overfyldte eller lukkede. Saafremt Japan derfor skal leve, maa det af al Magt skaffe sig Markeder. Dog er det ikke blot Markeder, Japan vil søge at skaffe sig. Men som Hjemsted for en Storindustri har Japan den beklagelige Fejl, at det mangler Raastoffer, saasom Kul, Olie, Metaller osv. — Og disse to Ting i Forening, Trangen efter Markeder og efter Raamaterialer har i Asien skabt de Fremstød, som er saa godt kendt, og som netop i disse Dage giver saa voldsomme Udslag saavel i Verdensøkonomien som i Verdenspolitikken.

Men disse Fremstød maa man ikke betragte som en ren og skær Erobringslyst hos Japanerne, — det er Selvopholdelsesdriften, der kæmper en fortvivlet Kamp for at kunne klare de vanskelige Skær.

Det er interessant at iagttage den japanske Kolonisering af Filipinerne under amerikansk Kontrol. Denne Øgruppe vil i Fremtidens Udvikling komme til at spille en stor Rolle. Paa Grund af indre politiske Forhold maatte Amerika opgive den, og den blev derfor et let Udbytte for Japan. Med et Areal paa 298,000 km^2, frugtbar og med en afvekslende Vegetation, hvorom man knap kan gøre sig en Forestilling, udgør disse Øer et Paradis udenfor Japans Porte. Forgæves forsøgte England at afholde Roosevelt fra at udstede Uafhængighedserklæring, vel vidende, at Opgivelsen af denne vigtige Øgruppe fra en Stormagts Side vilde skabe Røre i alle britiske Kolonier.

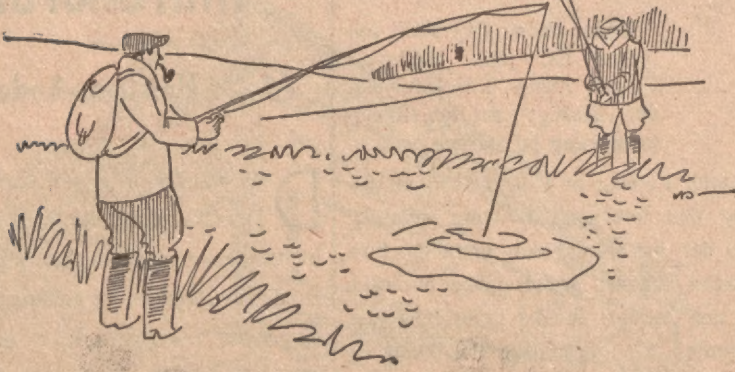
Kolonisering af Mandsjuriet maatte opgives, da de klimatiske Forhold ikke her tillader Ophold for Japanerne. Japan maa nøjes med Mandsjuriets Jern, Kul og Handel.

Men saa begyndte de japanske Generaler, som har den politiske Føring i Landet, at operere i Kina. Spændingen udløstes i en Krig mellem de to Lande, og med stor Konsekvens og Ubarmhjertighed gennemførte Kina en Boycotting af japanske Varer. Dagligt blev der kastet Bomber mod japanske Handelshuse i Kina, og den højre Haand blev hukket af alle kinesiske Handlende, som vovede at sælge japanske Varer. Alene i Shanghai maatte 6700 japanske Forretningsfolk forlade Byen, da de var ruinerede.

Det tog lang Tid, inden Striden mellem de to Naboer blev bilagt. Det var en indrepolitisk Hændelse i Amerika, den amerikanske Sølvpolitik i 1933, som

(Fortsættes næste Side).

Søsterbyerne

Ferskvandsfiskeriet gik ind til Nytaar, og Lystfiskeren, som i nogle Maaneder har maattet holde sig hjemme, er nu atter ude med Stage og Snøre. For ikke-Fiskere synes det at være en kold Fornøjelse, men det ænser Lystfiskeren ikke. Han følger Aaens Bugtninger og gaar stadig i Haabet om, at en „saa stor" skal bide paa Krogen.

Taxa-Strejke i Aalborg afværget i 11. Time.

Chaufførerne faar en Times Afkortning i Vagten og 25 Øre mere for Afløsningstjeneste.

Det har i de sidste Dage trukket op til en Chauffør-Strejke ved Sammenslutningen „Taxa"s sølvstribede Vogne her i Aalborg. Chaufførerne havde besluttet at gaa fra Rattet i Nat Klokken 24, hvis der ikke opnaaedes en Ordning med Vognmændene om Arbejdsbetingelserne. Men i 11. Time blev Strejken afblæst med Borgmester Jørgensen som Forligsmand, idet baade Vognmænd og Chauffører ved deres Tillidsmænd i Gaar Eftermiddags gik ind paa et af De samvirkende Fagforbund stillet Mæglingsforslag.

Chaufførerne har hidtil haft 12 Timers Vagt. De ønskede Arbejdsvagten nedsat til 11 Timer og et Tillæg paa 25 Øre for Afløsning. Disse Ønsker er nu opfyldt. Som hidtil faar Chaufførerne derefter 3 Kr. — men altsaa kun for 11 mod tidligere 12 Timer — plus 15 Procent af det indkørte Beløb. Og for Afløsning er Lønnen 3,25 Kr. plus de 15 Procent.

Vognmændene i Taxa-Sammenslutningen er gaaet ind paa det stillede Mæglingsforslag med Undtagelse af eet eneste Punkt, idet man har opretholdt Ønsket om forskydelig Arbejdstid. Og paa dette Punkt har Chaufførerne bøjet sig, saaledes at Arbejdstiden ikke ligger fast indenfor bestemte Klokkeslet.

Hvis Strejken var traadt i Kraft vilde den ialt have omfattet ca. 45 Chauffører, men Kørslen var alligevel blevet opretholdt af Vognmændene selv.

En Læser her i Byen sendte os i Aftes en dejlig Buket Vintergækker og Erantis sammen med et lille „Gækkebrev" paa Vers. Tak for den lille, friske Hilsen fra Haven!

* * *

Paa Onsdag fylder Havnearbejder *Jens Chr. Andersen,* Falstersgade 34, Aalborg, 70 Aar.

* * *

I Morgen fylder Lærer og Kordegn *Bjerre Kristensen,* Nibe, 41 Aar. Desuden kan Fru Forfatter *Johan Skjoldborg,* Løgstør, i Morgen fejre Fødselsdag.

Erindringslisten.

Tennishallen: Hilde Sperling. Sven Sperling.
Handelsstandsforeningen: Haandværkerforeningen holder Nytaarsfest.
AKG-Palæet: Arbejderforeningen af 1853 holder Stiftelsesfest.
Eldorado: „Palles Kærester".
Kilden: Kildens Orkester. Solister.
Ritz: Orloff-Band. Solister.
Roxy: Roxys Orkester. Solister.
City: „Den forstenede Skov".
Palæ: „Hele Wien danser".
Fotorama: „Den sidste Mohikaner".
Palads: „Giftes — Nej Tak".
Vesterbro Bio: „Den store Ære" og „Handlingens Mand".
Regina: „Muntre Zigeunere".

Forsikringstagerne blev delvis frifundne.

Selskabet havde ikke stævnet dem hurtigt nok.

Et Forsikringsselskab, hvis Agenter i stort Omfang har tegnet Familie- og Fædselsansvarsforsikringer i Aalborg, har ved Civilretten stævnet fem Forsikringstagere til at betale Præmie for et Aar. De sagsøgte har paastaaet sig frifundet, fordi de mener sig vildledt af Agenterne, der har faaet dem til at tegne Forsikringen paa 10 Aar.

Retten frifinder alle Forsikringstagerne delvis ud fra Forsikringslovens Paragraf 15, der siger: "Naar der efter sket Paakrav er forløbet tre Maaneder, uden at Præmien er betalt, ophører (Forsikrings)aftalen uden Opsigelse, medmindre Selskabet har paabegyndt Retsforfølgning for at indbetale Præmien". Forholdet er, at Selskabet i alle de foreliggende Tilfælde har udtaget Forligsindkaldelse og først lang Tid — 2—3 Maaneder — efter stævnet til Retten, og Retten udtaler, at den Retsforfølgning, Paragraf 15 omtaler, maa forstaas som Forligsindkaldelse, der uden ufornødent Ophold efterfølges af Stævning.

De stævnede dømmes derfor kun til at betale Præmie for et kortere Tidsrum, nemlig indtil 3 Maaneders Dagen efter Paakravet.

Sagsomkostningerne ophæves.

Tyfus-Patienterne i Bedring.

De fire Søskende fra Sejlflod, som i Forgaars blev indlagt paa Amtssygehuset for Tyfus, er endnu ret medtagne, men da vi sent i Aftes var i Forbindelse med Sygehuset, mente man dog at kunne spore en lille Bedring. Man er endnu ikke klar over, hvorvidt Husmand N. C. Petersens 11-aarige Søn, som blev indlagt samtidig med de fire Søskende, har Tyfus. Meget tyder derpaa, men noget sikkert kan man ikke sige, før man har hørt fra Seruminstituttet, hvortil der er sendt Blodprøve. Drengen er dog ikke saa medtaget som de øvrige.

Det er heller ikke med Sikkerhed konstateret, om den femte af Søskendeflokken, som blev indlagt paa Kommunehospitalet, har Tyfus. I saa Fald er dette Tilfælde ogsaa af lettere Art.

Frisindet Venstreforenings Nytaarsfest.

Et fint Underholdningsprogram.

Paa Fredag Aften venter der Medlemmerne af Aalborgkredsenes Venstreforeninger og Medlemmer af Venstres Ungdom en rigtig Nytaarsfest i Odd-Fellow Palæets hyggelige Lokaler.

Det er lykkedes Bestyrelsen at faa dygtige Kræfter til at medvirke ved Underholdningen. Vi nævner blandt andet, at en Trio vil spille under Domkantor Støvring Nielsens dygtige Ledelse, Fru Sekretær Astrup Petersen, Hasseris, og Frk. Bloch, Nørresundby, der er kendt fra flere Lejligheder for deres smukke Sang, vil synge flere Sange, og endelig vil den skattede Oplæser, Lærer Sigurd Daugbjerg, læse op.

Det bliver en god Aften, og derfor henstiller vi til de lokale Foreningers Bestyrelse at virke for stor Tilslutning til Festen.

Temmelig smart.

I Kriminalretten er en Mand fra Aalborg, Hans D., sigtet for Tyveri bl. a. m. H. t. en Elektromotor, hvad han dog bestemt nægter sig skyldig i. Derimod har han tilstaaet, at han en Dag under Besøg hos sin Bedstefader stjal sin Søsters Armbaandsur og senere pantsatte det for 25 Kr. og forgæves forsøgte at sælge Laanesedlen.

Hos en herboende Urmager købte han paa Købekontrakt et Guldur til 375 Kr. Han betalte straks 85 Kr. paa det, idet han gav et Ur, der ansattes til 35 Kroners Værdi, og 50 Kr. kontant som Udbetaling. Senere samme Dag, da han manglede Penge, pantsatte han Uret for 85 Kr., og bagefter var det ikke lykkedes ham paany at indløse det. Hos en Aalborg-Snedkermester havde han endelig købt forskellige Møbler paa Kontrakt, og medens de endnu ikke var betalt, pantsatte han et Par Gulvtæpper og solgte en Lysekrone, men det var han inde paa ikke kunde gøre noget.

Dommeren afsagde Løsladelseskendelse, der blev appelleret til Landsretten. Endvidere anmodede Anklagemyndigheden om opsættende Virkning af Løsladelseskendelsen, indtil Landsrettens Kendelse forelaa, og dette gik Kriminaldommeren med til, saaledes at D. stadig maa forblive i Arresten, indtil Landsrettens Afgørelse af Løsladelsesspørgsmaalet foreligger.

70-AARIG I LINDHOLM.

I Dag fylder Gartner Jens Jensen, Lindholm, 70 Aar, og naar han i Dag kan samles med sin Familie og sine Venner for at fejre Festdagen, kan han se tilbage paa en lang og ualmindelig travl Arbejdsdag.

Jens Jensen er født paa Mors og kom allerede efter Konfirmationen i Gartnerlære i Holstebro, hvor han udstod sin Læretid. Han købte senere et Stykke uopdyrket Jord paa Skørbæk Hede, og her anlagde han, mens kloge Folk rystede paa Hovedet, en Planteskole. Det Kultiveringsarbejde, Jens Jensen her udførte, vakte Beundring i vide Kredse, og samtidig fik han dog Tid til gennem en Aarrække at røgte Hvervet som Konsulent for Løgstør Landboforening.

I en Aarrække boede Jens Jensen i Ø. Hassing, hvor han oprettede et Gartneri og helligede sig Arbejdet for Husmandsbevægelsen og var gennem flere Aar Formand for Husmandsforeningen derude. For en halv Snes Aar siden solgte han Gartneriet i Ø. Hassing og købte Lindholm gamle Skole, i hvis store Have han oprettede et Gartneri, ligesom han har virket en Del som Anlægsgartner.

Overalt, hvor Jens Jensen har været, har han vundet sig Venner, og mange vil sikkert i Dag sende den virksomme og hjælpsomme Mand en Hilsen.

SKIPPER-KONGRES I AALBORG.

Smaaskippernes Landsorganisation, "Dansk Sejlskibsrederiforening for mindre Skibe", holder 15. Januar Kongres paa Odd Fellow-Palæet her i Aalborg. Det vigtigste Punkt paa Dagsordenen er Fragtratespørgsmaalet.

Juleferie fra Arresten,

som blev benyttet til Indlogering i fremmed Sommerhus og adskillige Indbrud.

De tre unge Mennesker, der havde indlogeret sig i Købmand Christensen Thuens Sommerhus paa Ole Kærsvej og anholdtes af Politiet i Aalborg, var i Gaar fremstillet i Grundlovsforhør for Kriminaldommer Juhl.

To af Kammeraterne, Svend og Tage, var før Jul ved Nørresundby Ret blevet idømt henholdsvis 20 og 30 Dages Hæfte for ulovlig Handel med indsmuglet Cigaretpapir, men havde faaet Afsoningen udsat til efter Jul, saaledes at de skulde indfinde sig i Arresten 2. Januar. Kammeraterne var sammen med en tredie, Harry M., blevet enige om at gøre sig usynlige og havde hertil valgt Sommerhuset.

Her blev det dog snart nødvendigt at skaffe sig Naturalier, da det kneb med Penge. Den 6. Januar om Aftenen stjal de en Skruetrækker og et Stemmejern fra et Værksted i Svendsgade, og derefter var Turen gaaet til Hoff-Kjeldsens Viktualieforretning i Urbansgade, hvor Kammeraterne forsynede sig med Frikadeller, røgede Sild m. m. Næste Dag blev de enige om, at deres Fodtøj ikke var særlig godt, hvorfor de besluttede et rask lille Indbrud i Skotøjsfabrikken paa Mølleplads. Herfra hjemsøgtes Købmand Skjødts Forretning i Prinsensgade, hvor Tage, ligesom ved de foregaaende Indbrud, holdt sig udenfor, medens de to andre i Forretningen forsynede sig med 6—7 halve Flasker Akvavit, ½ Flaske Cognac, en Flaske Champagne samt en Snes Pakker Cigaretter og noget Kaffe m. v., ligesom de opbrød Pengeskabet, men ingen Penge fandt.

Svend og Tage ønskede begge at faa deres lille Mellemværende paa 20 Dages Hæfte afgjort. Disse Ønsker blev opfyldt, idet de begge nedsattes i Arresten til Afsoning. Den tredie Kammerat løslodes, men Anklagemyndigheden appellerede Løsladelseskendelsen til Landsretten, der altsaa nu skal tale med i Sagen.

Dødsfald.

Enke efter forhenværende Gaardejer Chr. Vaarst, „Østergaarden" ved Nr. Kongerslev, Fru Kristine Vaarst, er afgaaet ved Døden i sit Hjem i Aalborg, ca. 60 Aar gammel. Dødsaarsagen var en Hjertelidelse.

Fru Kristine Vaarst havde i mange Aar lidt af en uhelbredelig Sygdom og været lænket til det Sted, hvor hun sad eller laa. Hun havde trods den svære Sygdom dog bevaret sit gode, friske Humør og bar sin Sygdom med stor Taalmodighed. Hun blev da ogsaa plejet paa det kærligste af sin Datter og Svigersøn, som hun boede sammen med.

Dobbeltprogram i Vesterbros Bio.

Vesterbros Bio spiller i disse Aftener et stort Dobbeltprogram. Først opføres "Krigsfilmen" "Den store Ære", hvis Handling foregaar i Budapest mellem to Drengebander, der kæmper om Retten til den samme Legeplads. Filmen, der tidligere har været vist her i Byen, er aldeles glimrende iscenesat af Frank Borzage.

I den anden Film, "Handlingens Mand", har Ken Mayard atter sin pragtfulde hvide Hest som Forbundsfælle i en nervepirrende wild-west-Film. Filmen er fyldt med Spænding og dramatiske Situationer.

FINE DUER.

Paa Due-Udstillingen i København har Politibetjent Carlo Westergaard, Louisegade, Aalborg, opnaaet en smuk Anerkendelse for sine engelske blaa Skader, idet alle Skaderne tog Præmie. Politibetjent Westergaard har selv opdrættet de tre Fugle, han havde paa Udstillingen. De to fik Førstepræmie og den ene Ærespræmie, mens den tredje fik 2. Præmie. Politibetjent Westergaard er saa vidt vides den eneste i Danmark, der har de sjældne engelske Duer.

Dansk Skytte-Union

afholder sin aarlige Skydning om Danmarksmesterskabet paa 15 Meter i Dagene den 13. og 14. Marts i København. I Modsætning til tidligere Aar, hvor Deltagernes Antal har været meget begrænset, kan i Aar alle Skytter fra hele Landet, der er Medlemmer af Unionen, deltage.

TO ÆRESPRÆMIER TIL NORDJYDSKE HØNS.

Ved det store Landsfjerkræskue i Odense i Gaar blev der uddelt Æerespræmier til følgende her fra Læsekredsen: Hvide Italienere: Overportør N. P. Christensen, Hjørring. Sorte, rosenkammede Bantam: Overpakmester Trudslev, Kærlundsvej 27, Aalborg.

Dødsfald i Ø. Brønderslev.

Fhv. Husmand paa Ø. Brønderslev Kær Niels Chr. Mortensen er død hos sin Søn, Morten Mortensen paa Ørum Sdr. Hede. Her har afdøde, der blev 87 Aar gammel, sammen med sin Hustru de sidste to Aar haft et godt Hjem.

Niels Chr. Mortensen har paa nær de to Aar boet i Ø. Brønderslev al sin Tid. Her var han født, og her øvede han sin Manddomsgerning. Baade han og hans Hustru var stille Hjemmemennesker, som med Kærlighed passede deres Hjem. Det var Lungebetændelse, der gjorde Ende paa den gamle Mands Liv, og hans 86-aarige efterladte Hustru ligger syg af Lungebetændelse i disse Dage. Foruden Sønnen i Ørum er der en Søn, der er bosat i København.

Mortensen begraves Tirsdag 12. Januar Kl. 3 fra Ørum Kirke.

Østens Millioner marcherer.

(Fortsat fra foregaaende Side).

med et Slag ændrede Situationen og forsonede de to stridende Parter.

Medens Amerika sugede Sølvet til sig, sank de kinesiske Industriprodukter med 26 %, og Statens økonomiske Stilling blev mere og mere truet. Da traadte Japan pludselig til. Mægtige japanske Koncerner støttede de kinesiske Banker, og med Japans Hjælp oprettedes et Sølvmonopol. Boykottingen blev ophævet omgaaende. Kina erkendte, at det behøvede Japan, ligesom Japan behøvede Kina. For sent opdagede de europæiske Magter Faren. Et økonomisk Samarbejde mellem de to Lande var en Kendsgerning. Japan havde sejret.

Som allerede omtalt sidder de Japanske Generaler inde med Magten. Generalstabene kan selv i alvorlige internationale Forviklinger handle helt uafhængig af Udenrigsministeriet, og de er ikke ansvarlig over for Regeringen, idet de staar direkte under Kejseren. Generalerne har et Program, som omfatter Jordens Nationalisering og Statens Kontrol med Banker og Industri, Arbejdernes Delagtighed i alle Fabrikkers Udbytte, Børnenes Opdragelse og Undervisning paa Statens Bekostning og Socialforsikring og Alderdomspensioner. Alle disse Tanker kan man læse i en Bog, som bærer Titlen: Ihki Kita, som enhver japansk Officer ejer, og som er en Slags Bibel for hele Hæren. Den er intet mindre end en Plan til Japans nationale Reorganisation. „Staten er berettiget til", hedder det i Bogen, „at føre Krig, at forsvare Landet. Staten er berettiget til at bekrige andre Lande, hvis Besiddelser er overdrevne store eller bliver behandlet paa umenneskelig Maade. Australien maa løsrives fra England og Østsibirien fra Rusland. Staten er berettiget til at føre Krig for at befri undertrykte Folk".

Hæren, saavel den menige Soldat som Generalen, tror paa disse Ord. Og efterhaanden som Landbefolkningens Kaar er blevet mere og mere elendige og Produktionen lagt i et halvt Dusin Millionærers Hænder, er Ønsket om at realisere disse Planer blevet saa glødende, at Modsætningen mellem Japans Militær- og Civilmagt meget let kan føre til en Borgerkrig. Hærens regelmæssige Revolter og de tæt paa hinanden følgende Mord finder her sin Forklaring.

Men hvoraf kommer det, at Rusland forbliver tavs? Rusland har lært af sine Fejl. Det kan ikke blive Japans Ven; det kæmper ikke mer med Næven, men med Idéerne. Krig er dyrere end en Hær af Propagandister. Hvorfor skulde ikke Rusland lade Japan opbygge Mandsjuriet og med egne Penge kolonisere Kina, medens dens Soldater gør sig forhadt over hele Landet. Jo større Japans Kinavælde bliver, des mere saarbar bliver det selv, og desto værre bliver Tabet, om en Dag det af Japan industrialiserede Kina bliver kommunistisk.

I en Bog, skrevet af en japansk Officer, som bærer Titlen: „Japan maa kæmpe mod England", staar følgende: „Mandsjuriet er ikke af vital Betydning for Japan, dets økonomiske Værdier strækker kun til i 20—30 Aar. Japan maa søge sig fremtidig Velstand ad Søvejen". Og videre: „England er for Rusland en Fjende, som end ikke Englene kan tilgive ... Ruslands Støtte, hvis vi kommer i Krig med England, er af største Vigtighed. Der findes en Mængde uansvarlige, farlige og dumme Udtalelser om en Krig med Rusland. De, som tænker og taler saaledes, ser blot et Afsnit af Problemet, de er for blinde og ukyndige til at se Problemet i dets Helhed".

Japans Skæbne beror paa, om Kina bliver japansk eller kommunistisk. Russerne er Antikapitalister, og Japans Generaler er det ogsaa. Begge Parter tror paa Planøkonomi; men Rusland vil, at Verden skal regeres fra Moskva. Japan arbejder paa et japansk Verdensvælde. Derfor maa Japan passe paa, at ingen Idéer fra Moskva trænger gennem Vagtposternes Kæde ind paa kinesisk Omraade.

I denne Strid har Rusland Trumf paa Haanden. Thi Ruslands hele Magt hviler paa de Raavarer, det ejer i Asien. Ti Aar efter Lenins Død har Rusland overfløjet saavel Tyskland som England i Jern- og Staalproduktionen. Det har 113 Smelteovne i Drift, men Kullene og Malmen kommer ikke blot fra det europæiske Rusland, de kommer fra Asien, fra de til Mandsjuriet, Mongoliet og Kina grænsende Omraader, som Japan truer. Ruslands Kulrigdomme opgøres til 1115 Milliarder Tons, men kun 70 Milliarder findes i det europæiske Rusland i Donetsomraadet. Resten fordeles paa Vest-Nord- og Østsibirien, Ural og de arktiske Egne. Ruslands Jernmalmforraad ansattes i 1919 til 1621 Millioner Tons i det europæiske Rusland, men blot 27 Millioner i Landets asiatiske Omraade. Men en Forskydning i den russiske Industris Tyngdepunkt har fundet Sted, og Omraadet mellem Ob og Baikal blev Ruslands vigtigste. Og hver Dag rapporteres nye Fund, nye Rigdomme. I 1928 skrev en fremstaaende Japaner: „Vi maa nu ikke vente længere, nu maa vi erobre Sibirien, ellers bliver det for sent". Nu er det for sent. Russiske Ingeniører har anlagt et Net af Jernbaner gennem Sibirien, saa Forbindelsen mellem det europæiske og det asiatiske Rusland nu er særdeles god. En vældig Fragt gaar nu til Ruslands Indre.

Hvad der bereder Japan i Kampen med Rusland størst Bekymring, er Konkurrencen om Fabriksvarer, der underbyder de japanske. Medens Japanerne paa Grund af et tvilraadigt Parlament, Pengevanskeligheder og Intriger tvinges til at vente, bygger Russerne sit Kraftværk Dnjep Rostoj færdigt. I dette udvindes 810,00 HK., der udgør 16 Millioner Arbejderes Arbejdspræstationer, og denne mægtige Kraftkilde fik man næsten for ingenting; thi alt er opført ved Hjælp af amerikansk Kredit. Hvis man regner med Forrentningen af Anlægssummen, koster Kraften endda kun 3,2 Øre pr. Krvt. Enhver Konkurrence fra japansk Side er her udelukket. Japan er tvunget til at købe en Mængde Raastoffer af Rusland til ret høje Priser. Rusland eksporterer i politisk Øjemed for at vinde nye Stillinger, medens Eksporten for Japan er et rent Livsspørgsmaal. Om Rusland og Japan, Japan og England blot kæmpede om Landomraader, vilde Konflikten sikkert kunne lokaliseres. Naar det gælder Idéer og Markeder, maa den ramme den halve Verden.

Det er atter paa en tragisk Maade bevist, at al Magt er forgængelig uden den, der hviler i Jorden. I de sidste Aartier har Japan Skridt for Skridt erobret nyt Land, øget sit Fladeindhold fra 381,000 til 681,000. Befolkningen er vokset fra 30 til 120 Millioner. Men i alle disse nyerhvervede Omraader findes der knap 1½ Million Japanere, og hverken i Korea, Formosa eller Mandsjuriet er de blevet Jordbrugere. En Undtagelse danner ganske vist Harvai og Kalifornien. Japan erobrede for at vinde Markeder og Raavarer, ikke Jord. Det har hensynsløst ofret sine Bønder for Industrialiseringen, det vil herske gennem Maskiner, ikke gennem Jordens Kraft. Og derfor er det ogsaa saa farligt for Europa. Japan kan næppe nu vende om. Det maa fortsætte den taabelige Kamp mod Rusland og Kina, England og Amerika.

Tiden vil vise, om den hvide Mand er stærk nok til at sætte Bom for den gule Mands Fremtrængen. Europa er for Tiden svag paa Enhed og Samarbejde, og det benytter Japan sig af.

O. H.-A.

Fra Dør til Dør for Sønderjyllands Sag.

Rejsesekretær Lawaetz om Grænseforeningens Arbejde.

Det er ikke Evnerne, men Viljen, der mangler, naar man afslaar at gaa med i det sønderjydske Arbejde.

Dybbøl Mølle.

Grænseforeningens Rejsesekretær, Hr. *Lawaetz*, der er kommet til Aalborg-Nørresundby for at gøre en Indsats for den sønderjydske Sag ved at tegne Medlemmer til den stedlige sønderjydske Forening, er en Mand med milde, blaa Øjne og et Skæg saa hvidt som Dybbøl Mølles Mure. Hans Sind gør Indtryk af at være lutter Blidhed som det skønne Land med Dal og Bakker fagre, men kommer man paa nærmere Talefod med Hr. Lawaetz om Sønderjyllands Sag og det danske Folks Stilling til Arbejdet i Grænseegnene, bliver Blidheden afløst af en Kampnaturs Glød. Der straaler Varme og Overbevisning ud af Rejsesekretærens Ord, naar han slaar i mit Skrivebord: *„I Spørgsmaalet om Tilslutning til de sønderjydske Foreningers Arbejde er der ikke Tale om Evne, men Vilje - - vi kan alle ofre 2 Kroner paa denne Sag - - det er vor Pligt som Danske.“*

VI BURDE HAVE VÆRET 100,000!

Jeg træffer Sekretær Lawaetz, før han i den kølige Januar-Morgen starter paa en af sine første Medlemshverve-Turnéer i Søsterbyerne. — Aalborg og Omegns sønderjydske Forening havde i 1936 820 Medlemmer, og lad mig straks sige, at dette Tal maa kunne sættes langt højere op. Grænseforeningen, der er alle Landets sønderjydske Foreningers Fællesraad, har i Dag ialt 176 Enkeltafdelinger, efter at den sidste nye, Afdelingen i Stubbekøbing, er kommet til. Hver sønderjydske Forening har sin egen Bestyrelse og egne Love, som dog skal være i Overensstemmelse med Hovedforeningens. Jeg skal ikke sige, hvor mange Medlemmer, der er i alle Foreningerne — jeg kender Tallet nøjagtigt, men synes, det er beskæmmende at komme frem med det — men eet er afgjort: Vi burde forlængst have været oppe paa de 100,000 Medlemmer.

”INGEN INTERESSE“ — MEN EN PLIGT.

— Er der ikke bedre Jordbund for Deres Arbejde nu end for blot faa Aar siden?

— Jo, heldigvis for den sønderjydske Sag synes der i det sidste Par Aar at have været mere Forstaaelse og Interesse for det sønderjydske Arbejde. Det begynder at gaa op for store Dele af det danske Folk, at vi har en *Pligt* til at støtte Grænsearbejdet. De smaa Kontingenter om Aaret, vi beder om, kan afgjort ikke forhindre Tilslutning — *det* kan enhver betale. Jeg havde et baade rørende og smukt Eksempel paa den rette Indstilling i den sidste Kreds, jeg arbejdede. Det var en gammel Dame, som kun havde Aldersrente at leve af. Men hun sagde til mig: „*Den* Sag vil jeg gerne støtte. Jeg forstaar ikke, at De noget Sted kan faa Nej. Det Par Kroner kan enhver betale.“

— Faar De tit Afslag?

— Ja, det faar jeg desværre *mange* Gange. Og det almindeligste, naar Afslaget skal motiveres, er „Aah, det har ingen Interesse“. Hvor jeg faar det Svar, maa jeg svare: „Det gør mig ondt“. I den sønderjydske Sag skal der tales til Folkets Samvittighed. Og naar man undslaar sig, er det i Virkeligheden ikke Evnen, men Viljen, der mangler. Og det er forbavsende en saadan Uvidenhed, man kan komme ud for med Hensyn til sønderjydske Forhold. Der er Mennesker, der har sagt til mig, naar jeg kom og spurgte, om de ikke skulde i „Sønderjydsk Forening“: „Næ, vi er mere Tyske end Danske. Vi skulde aldrig have haft Sønderjylland“. Et saadant Svar er et eklatant Udslag af herskende Uvidenhed. Der findes nemlig ikke mere end 10—15 Procent virkelig Tyskhed i Nordslesvig i Dag. Ja, ved et af de sidste Møder, H. P. Hanssen holdt heroppe i det gamle Land, i Randers, slog han fast, at der ikke var mere end de 10 Procent . .

TYSKHEDENS TROMPET.

— Tyskland forbereder en Grænselandskampagne med „flyvende Skoler“ til at sætte alle Grænseboerne ind i Grænseegnenes Problemer?

— Aah, ja, Tyskerne blæser jo i Trompet hvert Øjeblik, men det lægger jeg nu ikke større Vægt paa. For fire Aar siden rejste jeg rundt i Nordslesvig for personligt at skaffe mig Viden om de faktiske Forhold i den Udstrækning, jeg kunde overkomme. Jeg talte med Folk i By og paa Land, paa Landsdelens Østkyst og paa Vestkysten.

Jeg stillede dem alle det Spørgsmaal: Har Særbevægelserne, der har været hernede, eller den nu indtraadte Krise skadet det nationale Sindelag? Og overalt fik jeg det Svar: Nej, vi er Danske og vi *vil* være Danske. Men som en gammel sønderjydsk Bonde sagde til mig: — „I har i sin Tid selv draget Tyskheden op i Landet bl. a. ved Embedsbesættelser og lignende — kan og vil det danske Folk nu ikke hjælpe os med at faa den ud?“ Og en anden sagde i samme Forbindelse: „Vor Kamp hernede gælder Sandhed og Ret. Kan og vil det danske Folk hjælpe os til denne Ret, Retten til at leve i det gamle danske Land?“

ET HESTEKØRETØJ FOR AT SÆTTE BØRNENE I TYSK SKOLE.

— Hvortil gaar de Penge i første Række, som kommer ind i de sønderjydske Foreninger?

— I første Række til Skolesagen og Ungdomsarbejdet. Det er navnlig paa de to Omraader, Tyskerne søger at vinde frem. De driver det saa vidt fra tysk Side, at de ikke generer sig for at bruge alle mulige Midler for at hverve danske Børn ind i de tyske Privatskoler, f. Eks. give dem Hestekøretøj, Cykler eller betale Billet mellem nogle Stationer. Der er ogsaa Eksempler paa, at Tyskerne har budt Fattigfolk kontante Penge — bare de vilde sende deres Børn i den tyske Privatskole. Det er Midler, som vi naturligvis maa tage skarpt Afstand fra og som gør en Grænsekamp bitter. Der er den Forskel paa Tyskernes og vort Arbejde i Grænseegnene, at medens vi kun kommer, hvor der *kaldes* paa os, bruger Tyskerne alle til Raadighed staaende Midler for at *trænge* sig frem paa vor Bekostning.

”JEG MAA ALDRIG VÆRE TILFREDS —“.

— Hvorledes er det at være Rejsesekretær i den sønderjydske Sag i Dag?

— Ja, som jeg allerede har sagt, er der mere Forstaaelse og Interesse nu. Jeg kan fortælle om lidt af mit Arbejde i den sidste af Kredsene, hvori jeg rejste i det gamle Aar. Det var Stubbekøbing-Kredsen. Det var blevet sagt mig, at Falstringerne skulde være nogle af de mest „døde“ i national Henseende, man kunde komme ud for. Og i en bestemt Egn talte jeg med en Mand, der „trøstede“ mig med, at jeg nu befandt mig i Centrum — i „det dødeste døde“. Men jeg tog fat med frisk Mod, og det lykkedes mig at faa startet en ny Kreds med 525 Medlemmer.

— Saa var De tilfreds?

— Det maa jeg aldrig være — jeg forstaar nemlig ikke, hvorfor ikke *alle* slutter op. Paa Lolland-Falster er der 5 Kredse, men man var saa langt tilbage derovre, at der paa hele Lolland kun var 3—400 Medlemmer. Det lykkedes mig at tegne godt 4000 i de fem Kredse — men det er ogsaa kun naaet ved at gaa fra Dør til Dør og tale med den enkelte.

HIMMERLAND LIGGER BRAK.

— Og hvad skal Rejsesekretæren nu i Nordjylland foruden at gennemtrawle Søsterbyerne?

— Det er navnlig Himmerland, som skal under Behandling, men det bliver ikke før til Sommer. I en Ring om denne store Landsdel ligger en Række sønderjydske Foreninger, men hele Omraadet indenfor denne Ring ligger Brak.

Maalet maa være, at *hver eneste* dansk Familie bliver Medlem af en sønderjydsk Forening. Det lod sig sagtens gennemføre — hvad bruger man ikke til Øl, Biografer, Slik, Cigaretter —? Det er de mange *Medlemmer*, vi har Brug for, ikke de mange Tusinde Kroner. Gid Viljestyrken maa vokse hos det danske Folk, Evnerne er der rigeligt af, men man maa lære at forstaa sin *Pligt*.

—streg.

Venstre i Vraa-Kredsen

Vraakredsens Venstrevælgerforening afholdt i Gaar paa Afholdshotellet i Vraa et velbesøgt Møde, hvortil Sogneforeningernes Bestyrelser var indbudt. Formanden, Emil Saxager, bød Velkommen og redegjorde for Mødets Hensigt, efter at have udtalt smukke Mindeord om den nylig afdøde forhenværende Formand for Vrensted Venstrevælgerforening, Gaardejer Chr. Michaelsen. (Forsamlingen rejste sig).

Folketingsmand Kjær indledede derefter en politisk Drøftelse. Folketingsmanden klarlagde den politiske Situation, som den foreligger i Dag.

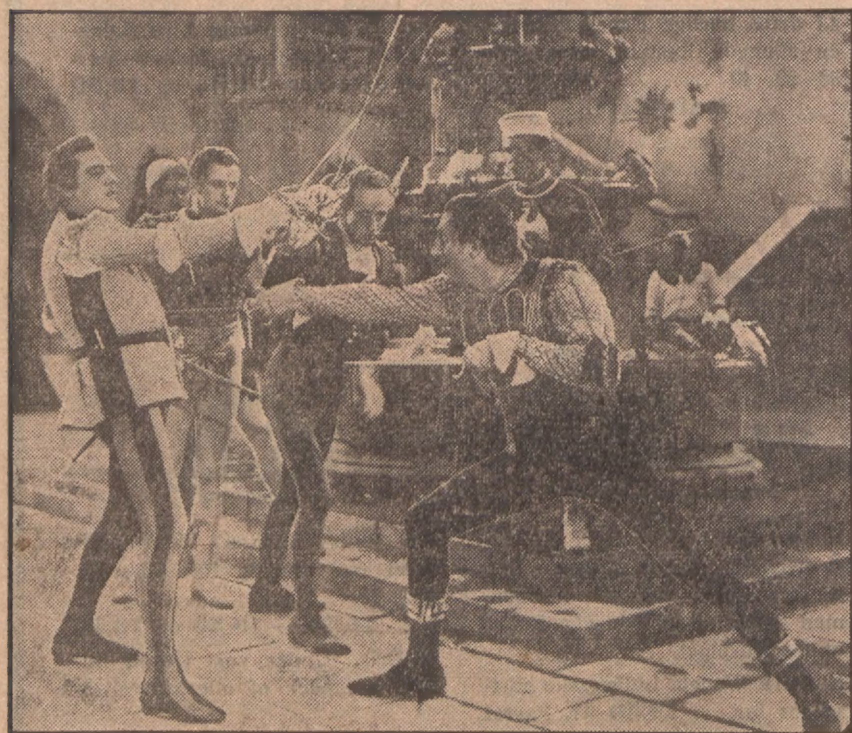
Den efterfølgende Diskussion drejede sig navnlig om Ændringerne i den kommunale Valglov, og det vedtoges at indkalde til nyt Møde til Drøftelse af dette og andre Spørgsmaal i den nærmeste Fremtid.

TEATER og TRIBUNE

„Romeo og Julie" som Film.

Gode Filmspremièrer i de aalborgensiske Billedteatre i Morgen.

Scene fra „Romeo og Julie".

Palads Teatret har i Morgen Aften Première paa Filmatiseringen af Shakespeares verdensberømte Skuespil „Romeo og Julie". Det er Metro-Goldwyn-Mayer, som har forsøgt at løse den betydelige Opgave, det unægtelig maa siges at være, naar man vil filmatisere et af Verdenslitteraturens største og mest poetiske Mesterværker. Georg Curov har iscenesat Filmen, og der siges at være ofret Formuer paa at genskabe det rette Millieu fra det historiske Verona, som danner Baggrund for den smukke Handling. Det er Leslie Howard og Norma Shearer, som spiller Hovedrollerne — to af de bedste Kræfter, Hollywood formaar at føre i Ilden. Ogsaa Filmens øvrige Roller er besat med fremragende og dygtige Kunstnere, som løfter Spillet op i et Plan, der er Shakespare værdigt.

Fotorama har Première paa Filmen „De tre". Hovedrollerne spilles af Merle Oberon, Joel McCrea og Miriam Hopkins, men desuden medvirker et Barn, Bonita Granville, der i Filmen spiller en uartig og hadefuld Skolepige. Det skal være ganske fænomenalt, hvad dette Barn præsterer i sin ualmindelige Rolle. Alene af denne Grund er den iøvrigt ogsaa paa andre Omraader udmærkede Film værd at se.

Fra Filmen „Moderskab".

I Palæ spilles fra i Morgen den smukke franske Film „Moderskab". Den er iscenesat af Jean Chaux og Francoise Rosay spiller den krævende Hovedrolle som Kvinden, der trods Rigdom og Pragt føler sig træt og utilfreds med Livet, fordi hun ikke har faaet Lov til at opleve Moderlykken.

Man under den Kvinde, hun fremstiller, hendes købte Moderlykke, har Medlidenhed med hendes Angst for at miste den, ynker den „rige Dame", der til Slut maa knæle og tigge sin Tjenestepige om at beholde den og ønsker, at alle forfængelige, egoistiske og selvoptagne Kvinder hele Verden over maa faa Lejlighed til at se denne Film.

Vesterbros Bio har Première paa en Film, der er ladet med Spænding og Fart. Den hedder „Livet paa Spil", og sligt plejer jo ikke at hænde, medmindre der er dramatiske Begivenheder i Farvandet. Hovedrollen spilles af den mandigt-charmerende Chester Morris, og hele Filmen er en nervepirrende Beretning om det hemmelige Politis Jagt paa Amerikas Falskmøntnere.

City-Bio har ogsaa i denne Uge sat Spændingen og Tempoet i Højsædet. Det lille, hyggelige Strøgteater spiller Warner Bros-Filmen „De lovløses By", der handler om San Francisco i Guldgravertiden, og om det solide Borgerskabs forbitrede Opgør med „Barbarkystens" Bærme. Hovedrollen spilles af James Cagney og desuden medvirker Ricardo Cortez, Margaret Lindsay, Lili Damita og Donald Woods.

ROXY.

Det store Solistprogram paa Roxy har haft stor Succes. Det glimrende Ekvilibristnummer Eric, Eric og Co. har sikkert taget størst Bifald, Miss Nomano virker imponerende med sine femten dresserede Kakaduer, og Mr. Roschkalns eller „Manden med Pakkerne" udfører nervepirrende Balance-Kunststykker.

Lørdag 16. Januar fornyer Etablissementet Solistprogrammet, og faar blandt andet Première paa det ret enestaaende Musiknummer Kokken Düron. Det skal være ganske eminent, hvad den musikalske Kok kan faa ud af sine tonegivende Potter og Pander. Endvidere gæstes Etablissementet fra den 16. af en mexikansk Trup, tre Herrer og en Dame, der optræder i en Afdeling med Lasso, Knive, Spyd og meget andet.

RYTME-PIANISTEN I KILDEN.

Jean Blicher.

Det er et enestaaende godt Solistprogram, Kilden for Tiden byder sine Gæster. Der bliver da ogsaa klappet rigeligt efter hvert af de udmærkede Numre: Darius Cittanova med Vidunderinstrumentet, der rummer en Toneskala, hvori Alverdens Toner og Lyde findes, den smukke kaukasiske Sangerinde Alexandra Koutznezova og de fænomenale Stepdansere "Dancing Johnnies".

I Kildens nye og smagfuldt udstyrede Bar gør Rytme-Pianisten Jean Blicher Lykke med sine improviserede Jazzfantasier. Den dygtige, unge Pianist har langvarige Engagementer baade i sin Hjemby, Aalborg, og i København bag sig og vil sikkert ogsaa endnu en Tid kunne findes ved Kildens "høje Stole".

Venstres Agitationsuge.

Et Arbejde for Tilgang af nye Medlemmer og for gode Kommunalvalg.

I Fjor afholdt Venstre sin første Agitationsuge i Dagene 23. Februar—1. Marts. Den var just ikke begunstiget af Vejret, idet der netop i de Dage rasede en voldsom Snestorm Landet over. Alligevel bar Ugen god Frugt i de Kredse, hvor der virkelig blev gjort et Arbejde. Det fineste Resultat naaede Vardekredsen med 172 nytegnede Medlemmer.

Paa Landsorganisationens udvidede Repræsentantskabsmøde i December vedtoges det at gøre Agitationsugen til en fast aarlig Regel og at fastlægge den til den første Uge i Februar, saa man hvert Aar i Forvejen kan lægge sine Planer med denne Kendsgerning for Øje. Agitationsudvalget har spurgt en Del Kredsformænd, hvilket Tidspunkt de ansaa for det mest passende, og Flertallet anbefalede at vælge den nævnte Uge af Hensyn til, at der de fleste Steder opkræves Medlemsbidrag paa denne Tid.

Vor Hovedmodstander, Socialdemokratiet, har forlængst systematiseret sit Arbejde for at skaffe Medlemmer til Agitationen, og Resultatet ser vi af de aarlige Beretninger fra Partiet. Dets Medlemstal gaar fremad med 10,000 eller mere Aar for Aar.

Der er for os Venstremænd meget at lære af vore Modstanderes maalbevidste og systematiske Agitationsarbejde. Det har givet Resultat i stor og stadig Fremgang for dem, mens vi gik tilbage. Paa en Maade staar vi bedre rustede end Modstanderne, idet vi har Organisationen udbygget i saa at sige hvert eneste Sogn Landet over. Apparatet er der, men det gælder om at faa det bedre udnyttet. Naturligvis virker mange Venstremænd ogsaa lejlighedsvis for at skaffe nye Medlemmer, men det batter først rigtigt, naar alle Agitatorer Landet over sættes i Arbejde og det samles om et bestemt kort Tidsrum, hvor enhver véd, at nu skal det være.

Hvis alle Kredsene tager Opgaven op med den Alvor, som den fortjener, kan vi saa nemt som noget skabe Venstre en Tilgang paa 10,000 nye Medlemmer i den kommende Arbejdsuge.

Agitationsugen bør denne Gang tillige benyttes til et første Arbejde for at skaffe Venstre gode Valg til By- og Sogneraadene. Der er her meget at oprette fra Valgene for fire Aar siden, der paa Grund af forskellige Forhold var uheldige for Venstre. Netop foran Kommunevalg, der ligger nærmere ved og interesserer mange nok saa meget som de politiske Valg, er det let at arbejde for Tilslutning til Organisationerne, idet man kan agitere med, at der kun kan øves Indflydelse paa Kandidatlisterne ved at staa som Medlem af de opstillende Foreninger.

Den paatænkte Agitationsuge afafholdes i Dagene 1.—8. Februar, begge Dage medregnet.

Danmark rundt

Manden, der hjalp sin Kone til Selvmord. En 26-aarig Mand, Kaj Peter Morthensen, var som omtalt ved Københavns Byret sigtet for at have hjulpet sin Kone til Selvmord ved at give hende flere Sovetabletter, end hun maatte have, og lade hende være alene. Han hævdede at have givet hende Tabletterne af Medlidenhed, og Statsadvokaten har nu besluttet, at der ikke skal rejses Tiltale.

Narcotica-Smugling til Sverige. Store Mængder af Narcotica skal i Følge Telegram til "Social-Demokraten" være indsmuglet til Sverige fra København og videresolgt til Læger og Tandlæger. Det skal være Sveriges Tandlægeforbund, der har meldt Sagen til Kriminalpolitiet. Det svenske Opdagelsespoliti vil nu konferere med det københavnske om Sagen.

En modbydelig Forbrydelse. Statspolitiet i Esbjerg har i nogen Tid beskæftiget sig med en Sædelighedsaffære i Boldesager ved Esbjerg, og sent i Aftes blev der foretaget en Anholdelse. Det drejer sig om en 48-aarig gift Mand, boende i Boldesager, Lastoptager Henrik Zebetz, som Politiet hentede paa hans Bopæl. Han har gjort sig skyldig i Forbrydelser overfor 2 Smaapiger paa 10 Aar. Han vil i Løbet af Dagen blive fremstillet i et lukket Retsmøde, og Anholdelsen vil antagelig blive opretholdt.

Ny Overskibsinspektør. Første Skibsinspektør ved Statens Skibstilsyn F. E. Grue er udnævnt til Overskibsinspektør ved Statens Skibstilsyn fra 1. d. M.

Friluftsungdom:

Kong Hans opretter Ulveflok.

Der er nu Ulve i alle Spejdertroppe. — Smuk Gave til Troppen.

Kong Hans Spejdertrop er nu ogsaa gaaet over til det engelske Delingssystem, idet Planerne om at begynde en Ulveflok er ved at blive realiseret. Der er allerede indmeldt fem Drenge til Flokken, der gerne skulde tælle 10—12 Deltagere. Som Flokfører er udnævnt den i Spejderkredse kendte og meget populære unge Dame, Frøken Lis Pontoppidan-Nielsen. Flokken lægger ud med Arbejdet straks efter Nytaarsparaden. Der er nu Ulveflokke i alle Aalborg Kolonnens Troppe.

Med den nyoprettede Ulveflok er Kong Hans Trop delt i Rovers, Spejdere og Ulve.

Iøvrigt arbejder Troppen ihærdigt paa at faa Byggeplanerne til at "forme sig". Man har allerede modtaget en Grund paa et af de mest idylliske Steder ved Ræbild. Det er Gaardejer Bundgaard, Ræbild, der har skænket Troppen en Plads til Hytten. Arbejdet med Opførelsen vil blive paabegyndt snarest, saa Hytten kan tages i Brug allerede i Sommeren 1937.

Spejdernes Fællesøvelse.

Aalborgkolonnens store Fællesøvelse finder i Aar Sted Søndag 14. Marts. Det vil som sædvanlig blive en Heldagsøvelse. Ved det sidst afholdte Kolonneførermøde overdroges det til Kolonneføreren at udarbejde Planerne for Øvelsen.

10 Drengekorps bliver repræsenteret i Marselisborg.

Marselisborg er det Sted, som ikke alene F. D. F.'erne i Aar vil samles om. Alle Ungdomsorganisationerne i Danmark vil have deres Opmærksomhed henvendt paa Marselisborg, hvor til Sommer efter al Sandsynlighed Danmarks hidtil største Lejr vil blive aabnet. Lejrudvalget har ladet udgaa Indbydelse til ti Drengeorganisationer i Ind- og Udland om at sende Repræsentanter til Lejren. Fra Boys Brigade i England venter man et Sækkepibeorkester. Fra Oslo vil K. F. U. M. Sjøkorps antagelig sende en Trop i egen Kutter, fra Island gæster en Deling Væringer i Nationaldragter Lejren. Endvidere kommer der Spejdere fra Finland og Estland, Sverige og Norge samt fra den danske Trop i Slesvig. Desuden er de to danske Spejderkorps indbudt.

"DE BLAA" TÆLLER NU OVER 100 MEDLEMMER.

I Eftermiddag holder de blaa Pigespejdere Parade ved Aalborg Katedralskole. Der er her i Aalborg to Troppe, der tilsammen tæller over 100 Medlemmer. Efter Paraden i Eftermiddag marcherer Troppene gennem Byen til Gudstjeneste i en af Byens Kirker.

TROPSFØRERSKIFTE I JENS BANGS TROP.

Helge Riisberg, der nu gennem flere Aar har været med i Ledelsen af Jens Bangs Trop, sidst som Tropsfører, vil om kort Tid forlade Aalborg for at melde sig til Militærtjeneste. Hans Efterfølger som Tropsfører vil blive udnævnt ved Paraden i Eftermiddag. Efter et sikkert Forlydende skal Kolonneassistent Sven Kirkegaard være udset til Riisbergs Afløser.

NOTER.

Randers Spejderkolonne holder sin store aarlige Fest 24. Januar. Ca. 20 Spejdere fra Aalborg gæster Festdagen Kammeraterne i Randers.

*

Johan Rau, Aalborg 6, er af F. D. F.s Hovedbestyrelse udnævnt til Delingsfører.

*

Alverdens Drenges Dag er i Aar fastsat til Søndag 14. Marts.

*

Forbundssekretær Carl Olsson har paa Grund af manglende Tid maattet frasige sig Hvervet som Medlem af Bestyrelsen for Spejdernes og Væbnernes frivillige Bloddonorkorps. Kaffehandler Rich. Nielsen, F. 5, er i Stedet indtraadt i Bestyrelsen som F. D. F.s Repræsentant.

*

Instruktør Poul Verner Andersen, Aalborg 4, er udnævnt til Delingsfører.

Bomber over Oprørs-Skibene.

Flyvemaskinerne spreder paany Død og Rædsel over Hovedstaden.

BAYONNE, 9. Januar. RB.

Fra Bilbao telegraferes, at Regeringsflyvemaskiner har rettet et voldsomt Bombardement paa flere Oprørsskibe, der befandt sig mellem San Sebastian og Bilbao.

Madrids Borgmester har ladet opslaa Plakater med Opfordring til alle Borgere, som er fyldt 20 Aar, om at melde sig til den republikanske Hær.

Kl. 12,55 fløj 5 Oprørsflyvere ind over Madrid og nedkastede Bomber. Regeringsbatterierne besvarer uafladeligt den fjendtlige Artilleriild.

Ved Middagstid var Kanonaden meget kraftig i Retning af Avaraca, men Taagen hindrer, at man fra Hovedstaden kan følge Slagets Gang i Enkeltheder.

Der er i Dag blevet offentliggjort en Bekendtgørelse, ifølge hvilken Evakueringen faar en tvangsmæssig Karakter. Alle Personer, som har søgt Tilflugt i Hovedstaden efter den 19. Juli, skal føres bort fra Byen.

Støttet af tyske Tropper —

MADRID, 9. Januar. RB.

Forsvarsjuntaen har i Middags offentliggjort Communiquet, hvori det hedder: Tiltrods for de alvorlige Tab, Oprørerne har lidt i de sidste Kampe Nordvest for Madrid, vedbliver de med Støtte af nye tyske Troppeforstærkninger at udøve et voldsomt Tryk paa alle Frontafsnit, navnlig ved Aravaca. Virksomt støttede af Flyvere gør de republikanske Tropper energisk Modstand mod de uophørlige Angreb.

Frem mod Madrid.

Sevilla, 9. Januar. RB.

Sevillas Radio meddeler:

Efter Indtagelsen af Aravaka har det nationalistiske Infanteri fortsat Fremrykningen paa La Coruna Vejen i Retning af Madrid og er naaet frem i Nærheden af Lacuesta de las Perdices

— — —

Fra San Sebastian meddeles fra nationalistisk Side, at den sovjetrussiske Damper „Smidovich" udfor Bilbao er blevet standset af nationalistiske Krigsskibe og ført til Pasajes. Skibets Ladning bestaar af 3500 Tons Korn.

De hidtil heftigste.

Det er givet, at de Kampe, som nu finder Sted foran Madrid, er de heftigste, der har fundet Sted under hele Borgerkrigen.

SPORTEN

Den olympiske Vægtløfter i Aalborg.

Den olympiske Pristager i Vægtløftning, Adolf Wagner fra Tyskland, kommer som omtalt til Aalborg i Morgen. Efter at Wagner nu i otte Dage har begejstret det københavnske Atlet-Publikum, er det lykkedes Atletklubben "Jyden", med Jydsk Atlet Unions Støtte, at faa den stærke Tysker hertil. Allerede Mandag Aften vil Adolf Wagner paa Odd Fellow-Palæet give en interessant Prøve paa sin Dygtighed under Medvirken af "Jyden"s bedste Vægtløftere. Den moderne Vægtløftning kræver uhyre meget af sin Udøver, naar man vil være i forreste Række, og disse Egenskaber er Adolf Wagner i Besiddelse af. "Jyden"s Vægtløftere vil faa en kærkommen Lejlighed til at se og lære, hvad Teknik, Kropbalance og Præcision vil sige for en Atlet, hvis Program specielt er tunge Vægte. Programmet vil omfatte Olympisk Trekamp mellem Adolf Wagner, Jens Nielsen og Niels Andersen. Efter at endnu fem af "Jyden"s bedste Vægtløftere har konkurreret i samme Øvelser, vil den tyske Gæst til Slut vise, hvor langt han er naaet i een Arms Øvelser.

Ny Modstander til Hilde Sperling.

John Møller i Stedet for Jørgen Wøhlk.

Der er desværre sket det beklagelige, at Wøhlk, der skulde have været Fru Sperlings Modstander, har faaet Influenza og ikke kan spille.

I Stedet for har John Møller beredvilligt lovet at spille, og bedre Erstatning kan ingen ønske sig at faa. John Møller er saa decideret Klubbens bedste Spiller efter Wøhlk, og ingen her i Byen spiller saa smukt og saa rigtigt Tennis som han.

Der er næppe Tvivl om, at John Møller vil give sin verdensberømte Modstander, Fru Hilde Sperling, en god Kamp, og at man kan belave sig paa at komme til at se tre virkelig gode Kampe.

Lufthavnen.

(Fortsat fra Side 1).

ter, som endnu ikke er pløjet, harvet eller drænet. Men det er sandsynligt, at der først hen paa Foraaret vil blive taget fat paa dette Arbejde.

12,000 Kr. hver Fredag i Arbejdsløn.

Desværre giver Afslutningen af første Fase i det store Arbejde ved "Rødslet" sig jo ogsaa Udslag i betydeligt reducerede Arbejdsstyrker. Da Arbejdet var i fuld Gang havde ca. 170 Mand Beskæftigelse, og i 2 Maaneder har Kommunen udbetalt 12,000 Kr. i Arbejdsløn til Lufthavnsstyrken hver Fredag Aften. Nu er man nede paa ca. 70 Arbejdere, og Hovedparten af de 70 Trillebører, som har kørt Arealet tyndt, ligger i Dynge paa Marken, parate til Hjembefordring til de kommunale Materieldepoter. Det er solidt og dygtigt Arbejde, der er udført derude i de 2 Maaneder. Hver Mand har behandlet sit Redskab og brugt sine Næver med Liv og Lyst. Det er, som om Aalborgs Initiativ i Lufthavnsspørgsmaalet har kunnet spores til den yngste Mand paa Pladsen — her var man med til at gøre et virkeligt Fremskridt for Byen. Kommunegartner Wendelboe, Landinspektør Monrad, Overdræningsmester Carl Christensen, Halvrimmen, og Overformand C. O. Christensen og de øvrige Formænd er gaaet i Spidsen og har ledet det daglige Arbejde med stor Dygtighed og Energi.

Til Foraaret saaes der Korn og Græs, og Proprietær Petersen vil i Eftersommeren bjerge den sidste Høst fra "Rødslet"s Jorder.

Nu skal Græsset derefter gro for Alvor, saa der ligger et smukt og stærkt Tæppe til at byde den første Trafikmaskine Velkommen i Foraaret 1938.

Faaret — det ideelle „Lufthavns-Husdyr!"

Pladsen skal indhegnes, og en kommunal Opsynsmand vil faa Bopæl i en af de smaa Gaarde i Pladsens nordlige Side. Han faar en Del at se til, idet Kommunen agter at gøre sig til Faareavler i stor Stil paa Lufthavnens Græsslette. Hvis man regner med, at der kan gaa ca. 10 Faar paa hver Tønder Land, skulde der i Aalborgs Lufthavn blive Føde nok til ca. 2000 Faar, der kan afgræsse Omraadet.

Faaret er det ideelle "Lufthavns-Husdyr". I flere af de hollandske Lufthavne sætter man hvert Foraar Tusinder af Lam ud paa Græs og gør en Del af dem i Penge om Efteraaret. Maskinernes Indflyvning generes ikke af Faareflokkene. Mange Piloter har gjort den Erfaring, at Faaret synes at være udstyret med en 6. Sans til at leve i Teknikkens Aarhundrede. Naar Faarene hører en Maskine brumme ind over Lufthavnen, og de ser den belave sig til Landing, siger et mærkeligt Instinkt dem, at de skal løbe sammen i Vindsiden af Pladsen, saa Maskinen kan komme ned. Og det gør de! Det skal endnu aldrig være set, at græssende Faar har lagt en landende Flyver Hindringer i Vejen — og den Erfaring vil man altsaa ogsaa udnytte i Aalborgs store og moderne Lufthavn.

— streg.

Stjernekastere lægger Avlsgaard i Aske.

150 Svin indebrændt ved Vejle, og flere Maaneders Forsøgsarbejde spoleret.

Vejle, Lørdag Aften.
Fra vor Korrespondent.

I Eftermiddag ved 4-Tiden udbrød der Ild i Laden til den store Avlsgaard til Godset „Haraldskær" lidt Vest for Vejle. Gaarden ejes af Godsejer, Ing. Chr. Hess, og det var to Sønner paa henholdsvis 8 og 12 Aar, der foraarsagede Branden, idet de havde leget med Tændstikker i Laden.

Børnene forklarede senere, at de havde antændt et Par Stjernekastere, og derved var der gaaet Ild i Halmen. Drengene slog selv Allarm, saa snart det brændte, og Faderen og en Del af Karlene kom straks til og forsøgte at slukke, men Ilden greb saa hurtigt om sig, at man snart maatte opgive at tænke paa at slukke og i Stedet koncentrere sig om at redde Besætningen. Det lykkedes at faa alle Gaardens 153 Kreaturer ud, men Tyren var saa vild af Skræk, at den sprængte sin Næsering og løb rundt i Gaarden. Det lykkedes at redde Gaardens 18 Heste og 150 af Svinene, medens 150 andre omkom i Flammerne.

I Løbet af et Kvarter var alle Gaardens fire Længer omspændt af Flammer. Ca. 1000 Tønder utærsket Sæd brændte tilligemed fem Vogne og flere kostbare Maskiner. Svinene tilhørte Godsejeren, medens de var under Kontrol af Vejle Amts Landboforening og Vejle Amts Husmandsforening, der har Forsøgsstation paa Gaarden. Med de 150 Svin, der indebrændte, er flere Maaneders ihærdigt Forsøgsarbejde blevet ødelagt.

Skaden kan ikke opgøres i Aften. Den vil antagelig komme til at ligge mellem 150 og 200,000 Kr.

Leipziger Foraarsmessen 1937.

Næste Leipziger Messe, der begynder den 28. Februar, vil stille alle tidligere Leipziger Messer i Skyggen, især med Hensyn til den tekniske Messe og Byggemessen. Paa det 30,000 Kvadratmeter store Messeareal og i 16 kæmpestore Udstillingshaller vil der bl. a. blive udstillet over 5000 arbejdende Maskiner af alle Slags. Bedre end nogen andre Steder vil man her faa Lejlighed til at gøre sig fortrolig med det nyeste indenfor Tekniken.

Der udfoldes en enorm Aktivitet for at naa at blive færdig til rette Tid med de omfattende Ombygningsarbejder. I Hallen for Træforædlingsmaskiner bliver der lagt Skinner og installeret mægtige Krananlæg, saaledes at selv de største Maskiner kan bringes paa Plads uden stort Besvær. Kontormaskine-Industrien faar for første Gang en egen Hal, ligesom Hallen for Radio, Foto, Optik og Kino bliver betydeligt udvidet. I de 24 Messebygninger i den indre By, hvor Prøvemessen finder Sted, vil efter de hidtil foreliggende Anmeldelser 6000 Fabriker udstille alle Slags Forbrugsgenstande.

Norsk Socialdemokrat kræver Oprustning.

Han hævder, det norske Forsvarsbudget bør forhøjes fra 38 til 55 Millioner.

København, 9. Januar. VP.

En fremtrædende norsk Socialdemokrat, det norske Arbejderpartis Finansekspert Ole Coldbjørnsen, har i Bladet „Det 20. Aarhundrede" skrevet en opsigtsvækkende Artikkel, der betyder en fuldstændig Omvendelse til et stærkt, positivt Forsvarsstandpunkt. Han opstiller en Række Krav, der maa gennemføres, bl. a. fuld Praktisering af den almindelige Værnepligt, mere Tilsyn med alle Vaaben og Udvidelse af Flyvevaaben og Marine. Det norske Forsvarsbudget er i Aar 38 Mill. Kr. Hr. Colbjørnsen mener, at det antagelig maa op paa 55 Mill. Kr. ialt. Beløbet vil være en billig Præmie, naar vi erindrer, at det er vor Eksistens, det drejer sig om. „Norges Handels- og Sjøfartstidende" tilføjer, at lige før Forelæggelsen af Finansloven betyder det, at man gaar ind for Oprustning. — Hvad siger mon de danske, radikale Forsvarsnihilister til dette? Norge var hidtil det Land, de havde at henvise til under deres Forsvar for en negativ Forsvarspolitik.

VINTER PAA VESTKYSTEN

Naar Efteraarsstorme og Vinterblæst rejser Vesterhavet, og Bølgerne ruller tungt og buldrende mod Kysten, bliver Billedet et helt andet end det lyse, farvestraalende og muntre, som kendes i Sommerens Feriemaaneder. Havet tvinges langt op paa Stranden, og ved Løkken maa Fiskerne trække deres Baade helt op til Klitterne.

Sandjak-Alexandrette.

Alexandrette, 9. Januar. RB.

De af Folkeforbundet udsendte Iagttagere, som skal undersøge Forholdene i Sandjak-Alexandrette-Omraadet, søger i Øjeblikket at sætte sig ind i Folkestemningen. Araberne og Armenierne i Omraadet kræver Opretholdelse af status quo. Blandt Tyrkerne er Meningerne delte. De konservative er for Tilslutning til Syrien, medens Ungtyrkerne ønsker en absolut uafhængig Administration for Sandjak-Alexandrette-Omraadet uden Tilknytning til Syrien.

Folkeforbundskommissionen var i Gaar i Beylandistriktet, hvor der findes 200 Tyrker.

Tyske Krigsskibe til Marokko?

(Fortsat fra Side 1).

Marokko, som Verdens Øjne nu er rettet imod, er et rigt Land, men det er hidtil blevet daarligt udnyttet paa Grund af manglende Kommunikationsmidler og de mange indre Stridigheder. Der findes imidlertid store Værdier. Der er Jernminer og let tilgængelige fosforsure Kalke, som bruges meget indenfor den moderne Sprængstofindustri. Desuden er der ved at udvikle sig et godt Landbrug; der dyrkes navnlig Mandler, Figen og Oliven.

Kun Rygter?

Tysk Dementi af franske Meddelelser.

Berlin, 9. Januar. RB.

Agence Havas Korrespondent meddeler: Hitler vil Søndag Aften vende tilbage til Berlin fra Berchtesgaden.

Den „diplomatiske Vaabenstilstand", der efter officielle Iagttageres Mening skulde vare, saalænge Hitler var borte, er ikke blevet strengt overholdt grundet paa Begivenhedernes Udvikling, særlig „Palos"-Affæren og Tilspidsningen af Frivillige-Problemet. I Mellemtiden har Hitler under sit Ophold i Berchtesgaden præciseret sin Politik i det spanske Spørgsmaal.

Deutsches Nachrichtenburo meddeler: Bladene offentliggør lange Beretninger, hvori de beskæftiger sig med eventyrlige Meddelelser i franske Blade angaaende Omdannelsen af Rigsregeringen og tyske Hensigter i Marokko. Bladene betegner disse Rygter som forbryderiske Løgne om Tyskland og Produkter af en overophedet Fantasi.

Tyskland og Italien er — hedder det forlængst principielt blevet enige om, at alle spanske Besiddelser bør forblive ubeskaaret.

Vendsyssel, Himmerland, Hanherred

En gribende Jordefærd i Sejlflod.

Af 9 Børn kunde paa Grund af Sygdom kun tre komme til Faderens Begravelse.

Mens Solen en enkelt Gang tittede frem fra Vinterhimlen, blev Gaardejer Adolf Andersen, Ingersminde, i Gaar begravet paa Kirkegaarden i Sejlflod. Da Fru Andersen for kort Tid siden er død, og flere af Børnene indlagt paa Amtssygehuset med Tyfus, havde man ment, Jordefærden skulde finde Sted i al Stilhed, og der havde ikke været bekendtgjort noget Klokkeslet, men alligevel var den lille, venlige Landsbykirke fyldt til sidste Plads af Naboer og gode Venner, der vilde vise den afholdte Mand den sidste Ære, og Kirkegulvet var helt dækket af det imponerende Kransevæld. De seks mindste Børn er paa Hospitalet, mens de tre ældste, voksne Døtre, var kommet hjem for at være med ogsaa til Faderens Begravelse.

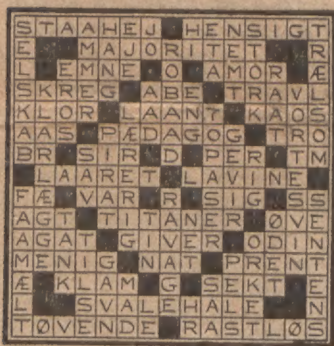
Ved Højtideligheden blev sunget de samme Salmer som ved Fru Andersens Jordefærd forleden. Der indledes med „Under dine Vingers Skygge", og derefter traadte Stedets Præst, Pastor Nicolaisen, Storvorde, dybt bevæget hen til Baaren og holdt en smuk og varmtfølt Tale. Han fremhævede, at baade Andersen og hans Hustru havde været trofaste Støtter for Kirken, og saavel for Præsten som for hele Sognet vilde deres bratte Bortgang betyde et stort og smerteligt Tab.

Efter Salmen„ Lær mig o, Skov" blev Kisten af de nærmeste Slægtninge baaret til Graven ved Siden af Fru Andersen, og da Pastor Nicolaisen havde forrettet Jordpaakastelsen, takkede en af Døtrene for al den Deltagelse, de havde mærket i disse svære Tider, hvor de havde mistet baade en Fader og en Moder.

Den enkle, men gribende Højtidelighed gjorde et dybt Indtryk.

Løsning

paa Kryds- og Tværs-Opgaven.
3. Januar.

1. Pr., 15 Kr.: I. K. Kristensen, Louisegade 1, 2. Sal tv.

2. Pr., 5 Kr.: Betty Jensen, Solholt Mark, Rørholt St.

3. Pr., 5 Kr.: Erna Mortensen, Faarup St.

4. Pr., 5 Kr.: Niels Nielsen, Huul Mølle pr. Nibe.

Stigende Skat i Sønderup-Suldrup.

Sønderup-Suldrup Sogneraad har i sit sidste Møde vedtaget Budgettet for 1937—38 ved første Behandling. Der skal udskrives 34,000 Kr. i personlig Skat og 51,000 Kr. i Ejendomsskat, ca. 85,000 Kr. ialt, hvilket er 11,000 Kr. mere end sidste Aar. Forhøjelsen falder særlig paa de sociale Udgifter, og desuden bliver der en ny Udgift paa 4—5000 Kr. til Forrentning og Afdrag af Suldrup nye Kommuneskole. Budgettet balancerer med 105,600 Kr.

EN 80 AARS DAG.

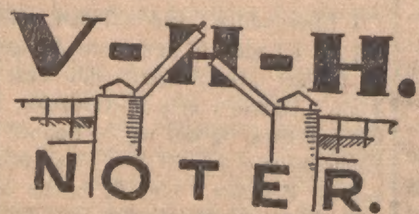
En af Torslev Sogns kendte og ansete Mænd, Chr. A. Klemmensen, kan paa Mandag fejre sin 80 Aars Fødselsdag. Den gamle Hædersmand fartede i sine unge Dage til Søs, men ved sit Giftermaal for ca. 55 Aar siden sagde han Søen Farvel, og var derefter nogle Aar Arbejdsmand paa Herregaarden „Kokkedal", men hans Hu stod til at blive selvstændig, og han købte saa et Husmandssted paa Torslev Kær. Her faldt egentlig Klemmensens Manddomsgerning, idet han i mange Aar drev denne Ejendom mønsterværdig trolig hjulpet af sin livlige og dygtige Hustru, og der voksede samtidig en stor Børneflok op. De gamle Mennesker kan glæde sig ved et usædvanlig godt Helbred og er fuldstændig aandsfriske. De har for nogle Aar siden solgt Ejendommen paa Kæret og bor nu hos deres yngste Søn, Murermester E. Klemmensen, Kastetvej 50, Aalborg.

Fem Dødsfald paa een Maaned.

Det er længe siden, der omkring Aarsskiftet har været saa mange Dødsfald, skrives til os fra Vrensted. Det første sørgelige Dødsfald var N. Roms Hustru, der døde fra Mand og fem Smaabørn, senere døde den ellers saa kraftige Mand Chr. Michaelsen, og Mariane Østergaard døde paa et Besøg i København. Fru Birthe Marie Sørensen, Enke efter Gaardejer Jacob Sørensen, er død efter lange Tiders Lidelser, og sidst er en ældre, enlig Kvinde, Frk. Ane Marie Vestergaard, Baastedhede, død. — Det er ialt fem Dødsfald paa Vrenstedegnen i Løbet af en Maaned.

85-AARIG I NR. KONGERSLEV.

Paa Fredag kan en i Nr. Kongerslev velkendt og afholdt Kvinde, Inger Jørgensen, fejre sin 85 Aars Fødselsdag. Inger Jørgensen er født i Nr. Kongerslev og blev for mange Aar siden gift med Kristian Jørgensen (Kronborg), der døde for flere Aar siden. I deres Ægteskab har der været 7 Børn, 4 Sønner og 3 Døtre. 2 Sønner og 2 Døtre er bosiddende i Amerika, 2 Sønner er bosiddende her i Himmerland, medens den ældste Datter, Maren Jørgensen, der er ugift, bor i Nr. Kongerslev, og i hendes smukke Villa nyder Inger Jørgensen nu sin velfortjente Hvile. Trods det, at hun paa Fredag fylder de 85, er hun dog baade rask og rørig.

Boelsmand N. Nørgaard og Hustru, Blære, kan Tirsdag den 12. Januar fejre Sølvbryllup.

*

Peter Severin Nielsen, Karlby ved Hobro, der i 1935 faldt ned paa et Cementgulv fra en Stige og kvæstede venstre Arm og Ryggen, er blevet tilkendt en Ulykkeserstatning paa 1069 Kroner.

*

I Morgen fylder forhenværende Mejerist Johansen, Løgstør Mark, 65 Aar.

*

I Dag fylder Gaardejer Jens Aarup Bro, Vindblæs, 61 Aar.

*

Stæren er kommen til Haverslev (Arden).

*

Postbud Nors' 6-aarige Dreng fra Løgstør, der forleden fik en Skræddersaks i Øjet, har det efter Omstændighederne godt. Paa Kamillianerklinikken oplyser Lægerne, at man haaber at kunne redde hans Syn.

INDVIELSE AF DEN NYE SPAREKASSEBYGNING I ULLITS.

Som omtalt tog Lovns-Alstrup-Ullits-Foulum Sparekasse sin nye Bygning i Brug den næstsidste Dag i det gamle Aar, og i den Anledning var Sparekassens Garanter samt Arkitekt og Haandværkere, alle med Damer, indbudt til en festlig Sammenkomst Torsdag Eftermiddag. De ca. 100 Deltagere samledes paa Hotellet i Ullits til fælles Kaffebord, hvorefter den nye Ejendom blev beset og beundret. Saa kørte alle til Færgekroen i Hvalpsund, hvor der var Spisning og selskabeligt Samvær.

Ved Bordet bød Sparekassens Formand, Købmand Jesper Nielsen, Ullits, Velkommen og omtalte Sparekassens første Tid, da man havde Kontordag forskellige Steder. Senere fik man Ejendommen ude i Alstrup, hvor der nu er Forsamlingshus. Formanden udtalte sin Tilfredshed med Byggeriet samt rettede en Tak til Haandværkerne og til Arkitekten for deres gode Arbejde.

Arkitekt Gaardbo, Skals, takkede for Samarbejdet, idet han fremhævede, at Haandværkerne havde ydet deres bedste ved Bygningens Opførelse. Endvidere talte Gaardejer Sigvard Christensen, Foulum, som anbefalede at slutte op om Sparekassen. Senere paa Aftenen underholdt Lærer Daugbjerg, Aalborg, med Oplæsning.

Fabrikant Jørgensens Jordefærd.

Under meget stor Deltagelse begravedes Lørdag Eftermiddag Fabrikant Jørgensen, Fjerritslev. I Kirken, der var meget smukt pyntet, talte Pastor Arentoft, Kollerup, om afdøde som den gode Borger, der gennem et langt Livs travle Virksomhed havde præget sin By, men han var desuden en Mand, for hvem de gode Stunder i Hjemmet betød saa meget.

Baaren blev derefter ført til Kirkegaarden. Overalt i Byen vajede Flagene paa halv Stang, og udenfor Hjemmet i Nygade standsede Følget et Øjeblik. Sønner og Børnebørn bar Kisten til Graven paa den nye Kirkegaard. Fabrikant M. Jørgensen takkede sin Far for, hvad han havde været for den store Børneflok, og en Svigersøn, Lærer Jeppesen, takkede for Deltagelsen.

Mellem de mange Kranse var en Del med signerede Baand, bl. a. fra Fjerritslev Bank, Bankens Personale, Bankens Bestyrelse og Repræsentantskab, gamle Venner i Fjerritslev og Døstrup og Familien paa Lemvigegnen.

E. L.

Dagbog.

Mandag 11. Januar.

Øster-Hornum: Kontrolforeningen holder Generalforsmaling.

Haldager: Vækkelsesugen i Bethesda begynder.

Tirsdag 12. Januar.

Ø. Hassing: Foredragsforeningen holder Møde ved Pastor Ussing, Fjerritslev.

Onsdag 13. Januar.

Terndrup: Husmands-Foreningen holder Generalforsamling. Højskoleforstander Danielsen taler.

Torsdag 14. Januar.

Ferslev: Brugsforeningen holder Indvielsesfest.

Lørdag 16. Januar.

Vadum: V. U. og Borgerforeningen holder Møde. Foredrag om Jugoslavien.

Søndag 17. Januar.

Komdrup: V. U. Møde. Redaktør P. C. Jacobsen taler.

Hobro: V. U. for Hobroegnen holder Teateraften. Der spilles Svend Rindoms „Tværtimod".

Skørping: Husmændenes Heste- og Kreaturforsikring holder Generalforsamling.

Hobro

Læreren fik Skarlagensfeber.

Førstelærer Jensen, Haverslev, Arden, er for Tiden indlagt paa Farsø Sygehus, lidende af Skarlagensfeber. Der er ansat Vikar i Embedet.

Løgstør og Omegn.

Ny Parkeringsplads i Løgstør.

Et stort Savn afhjulpet.

I Hotel "Unionen"s tidligere Restaurationshave i Løgstør, som senest har været anvendt til Oplagsplads for Kul og Koks, segner de gamle Træer i Dag for Sav og Økse. Det er Meningen, at Pladsen bag det grimme, røde Plankeværk skal indrettes til Parkeringsplads.

Med den nye Parkeringsplads afhjælpes et stort Savn, og muligvis slipper Byen derefter for det bekostelige Arrangement med Indretning af Parkeringsplads i "Myren"s Anlæg.

Ikke Olie.

Det Danske Petroleums Aktieselskabs kemiske Laboratorium i København har haft Prøver af saavel Grundvand som Jord fra Gaardejer Chr. Eriksens Mark, Roum ved Møldrup, til nærmere Undersøgelse. Analysen viser, at Grundvandet ikke indeholder Olie, men Jernilter. Jordprøven viser store Mængder af Jern.

Fjerritslev og Omegn.

Kortslutning paa Højspændingsledningen.

Strækningen Vadum til Klim uden Elektricitet.

Fredag Aften skete der paa Højspændingsledningen, der fra Nørresundby Elektricitetsværk leder ud til Vest-Hanherred, en Kortslutning, der bevirkede, at hele det omliggende Distrikt, som betjenes af 33 Transformatorstationer, var uden Lys fra først paa Aftenen til hen ved Totiden om Natten.

Paa Elektricitetsværket viste det fintfølende Alarmeringssystem, at der var noget galt med Ledningen, og man afbrød straks Strømmen, hvorefter Elektricitetsværksbestyrer Gelsing sammen med fire Mand fra Værket drog ud for at finde, hvor det var, der var noget galt. Det blev et besværligt Arbejde, idet det i Mørket var vanskeligt at se Højspændingsledningerne. Man begyndte ude ved Klim og arbejdede sig ind mod Nørresunby, men først da man kom ind til Vadum, fandt man, hvor Skaden var sket. Her laa Ledningerne og var br[illegible] over. Da først Stedet var fundet, [illegible]det kun et ringe Arbejde at udbedre Skaden, men da var Klokken ogsaa bleven hen ved to.

Hvad det er, der har foraarsaget Kortslutningen, ved man ikke. Det er muligvis en Dreng eller et ungt Menneske, som har kastet et Stykke Staaltraad op over Ledningerne, men man fandt ikke noget saadant ved Stedet. Det kan godt være bleven slynget bort, idet Ledningerne brændte over.

Et helt Læs Mælk i Grøften.

Da Mælkekusk Aage Lundal, Ø. Svenstrup, i Gaar var paa Vej til Torslev Mejeri, skete der i et Vejsving et Uheld, idet Koblingen sprang, hvorved Hestene mistede Styringen paa Vognen, der væltede ned i Grøften. Hverken Kusk eller Heste kom noget til, men hele Læsset, 50 Spande dejlig, friskmalket Sødmælk, løb i Grøften.

E. L.

Influenza i hvert Hjem.

Voldsom Epidemi i Fjerritslev.

En hel Influenzaepidemi raser i denne Tid i Hanherred. I Fjerritslev og Byerne der omkring er næsten hvert Hjem berørt af Sygdommen, og alle Byens Læger har overordentlig travlt. Indtil Jul var der kun faa Influenzapatienter, men i det nye Aar blussede Sygdommen voldsomt op. Sygehuslæge Petersen udtaler, at der i disse Dage er Rekordtal paa Influenza i de Aar, han har praktiseret paa Egnen. Man kan gaa ud fra, at det er Epidemien fra København, der er naaet hertil, men Sygdommen er ret godartet. E. L.

Hobro og Omegns Plantningsforening

holdt i Fredags Generalforsamling paa Hobro Højskolehjem under stor Tilslutning. Til Indledning holdt Forsøgsleder Hakon Sørensen, Hornum, et interessant og lærerigt Foredrag om Læplantning, hvorunder han fremhævede den Betydning, som Læplantningen havde haft for Egnen omkring Hornum.

Efter at Taleren havde besvaret flere Forespørgsler, udtalte Jens Lemb, Vestermarken, sin Anerkendelse af det Arbejde, der bliver udført paa Hornum Forsøgsgaard, idet han anbefalede, at man oftere besøgte dette Sted.

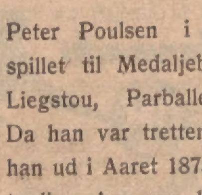
Foreningens Formand, Rentier Anton Nielsen, Hovang, aflagde Beretning. Han fremhævede, at Plantningsarbejdet virker opdragende og forædlende, og dem, som planter, bliver aldrig færdig dermed. Der var for lidt Plantning paa Hobroegnen, skønt der gennem Aarene var uddelt Millioner af Planter. 99 Medlemmer havde i Aarets Løb modtaget Planter for en samlet Sum af 1907 Kr. Der var uddelt 38,100 Naaletræer (en Stigning paa 10,000) og 15,633 Løvtræer (1000 flere end forrige Aar). Foreningen har 160 Medlemmer i 26 Kredse. Til Bestyrelsen genvalgtes Laust Poulsen, Redsø, og Poul Vestergaard, Døstrup. Som Kredsforstander nyvalgtes Chr. Christensen, Haldtostrup.

Aabybro.

„Jeg hader Jazz".

Den gamle Aabybrospillemand fortæller om gamle Dages Baller.

I en Tid som denne, hvor Ungdommens Opførsel til Ballerne er et staaende Diskussionsemne, naar der blot er to Mennesker sammen, kan det være morsomt at høre en gammel Spillemands Mening. Vi har henvendt os til

Peter Poulsen i Aabybro. Han har spillet til Medaljeballer, Veterangilder, Liegstou, Parballer og „Bedtballer". Da han var tretten Aar gammel, lagde han ud i Aaret 1875, og i de kommende tredive Aar var han fast Musikant i Byer som Aabybro, Vedsted, Fristrup, Røgild, Arentsminde, Nørreøxe og Sønderøxe, Øland og Brovst samt enkelte andre Steder. Den gamle Spillemand fortæller:

— Datidens Baller foregik i Storstuerne og fik, da det i Reglen var indenfor Hjemmets fire Vægge, mere privat Karakter end Nutidens mere eller mindre offentlige Baller. Ved Parballerne var der gerne en Snes Par, der inviterede. Liegstouen, det som „Kilden" i Aalborg f. Eks. har paa Programmet, var de almindelige offentlige Baller. De begyndte som øvrige Baller ved 8-Tiden om Aftenen, og saa fortsattes der til næste Dags Formiddag, og somme Tider, naar der var rigtig Liv og Lystighed, — og hvornaar var der ikke det — blev vi tit ved til Kaffetid om Eftermiddagen. Naar vi skulde ud og spille, foregik Transporten for det meste paa „Apostlenes Heste", og de lange Afstande var tit en drøj Tørn, naar man var træt og udaset i Forvejen. Jeg var engang med til at spille otte Nætter i Træk, og da det altid blev længe ved, kunde der kun blive Tid til et Par Timers Søvn om Dagen. — Jeg kan tænke mig, at en Seksdagesrytter maa føle nogenlunde det samme som jeg, da vi endelig fik et Pusterum.

Betalingen var efter den Tid at dømme rigtig god. Den varierede i Reglen mellem fem og ti Kroner for en Nat. Men saa fik vi altid en udmærket Forplejning. Ved Midnatstid blev der tit serveret Hvidkaal, Flæsk og Pølser for de dansende Gæster, og tilsat det Brændevin, de vilde have, gled det gerne ned. Synet paa en fuld Mand i de første Aar, jeg spillede, var helt andet end nu. Dengang var det god Skik, at der blev drukket tæt, og Forældre og Værter harmedes slet ikke over, at de unge drak til Gilderne — tværtimod. Der gik da ogsaa altid en „Skaffer" rundt og skænkede Brændevin og Punch til Gæsterne.

Resultatet var imidlertid kun sjældent, at der blev Tumulter. De daarlige Trafikmidler lokaliserede Ballerne, der herved fik det mere private Anstrøg — og jeg tror, at Tonen var bedre, end den er nu, da det tit og ofte er de omliggende Stationsbyers Bærme, der mødes. Dengang var det Sognebørn, der kendte hinanden, og saa skammede man sig ved at skabe sig. Men saa kom Afholdsbevægelserne, Synet paa det almindelige Drikkeri forsvandt, og Tiden gled ind i en ny Fase.

— Men saa Musikken, hvordan var den sammensat?

— De første ti Aar var vi kun to — min nu forlængst afdøde Bror og jeg, senere voksede Kravene imidlertid, og der kom Fløjte og Kontrabas med.

— Har De selv skrevet gamle Dansemelodier?

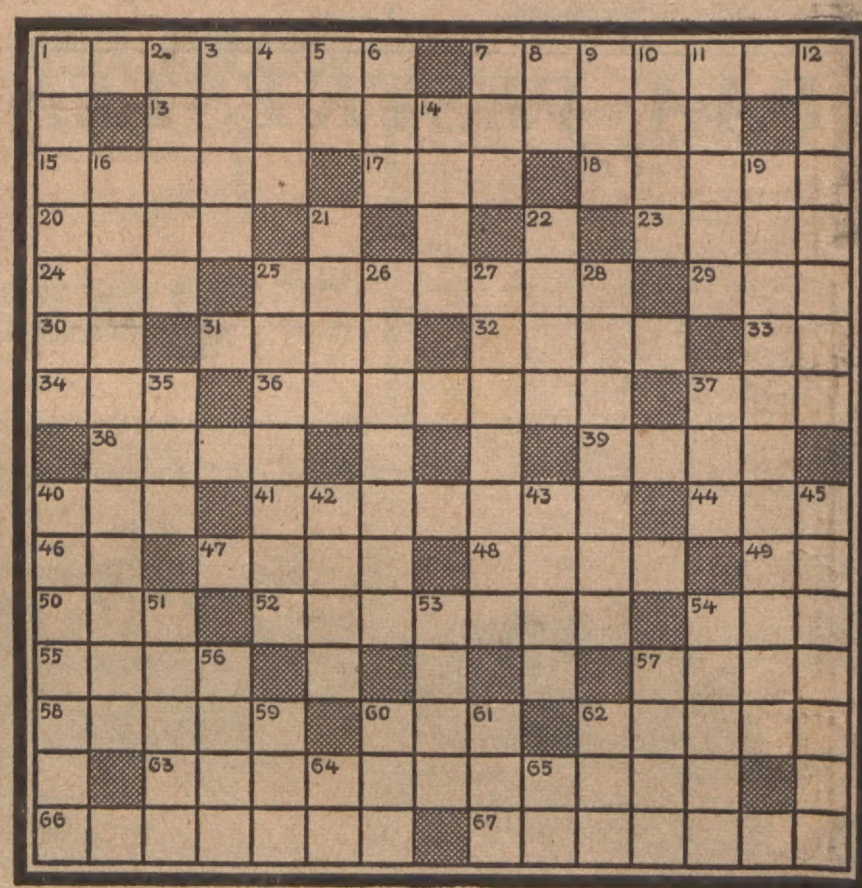
— Da jeg spillede, lavede jeg kun ganske enkelte, men i det sidste Aars Tid, hvor jeg har haft Tid nok, har jeg lavet ca. halvfjerds for min private Fornøjelses Skyld.

— Hvorledes synes De om Jazz'en? Svaret kommer hurtigt:

— Jeg hader den — den er uden

Deltag i Ugens Kryds og Tværs Opgave

Alle kan deltage i Løsningen af disse Opgaver, naar de iagttager følgende Regler: Løsningerne skal være forsynet med tydelig Navn og Adresse og være os i Hænde inden den paa Søndagen følgende Torsdag, Middag Kl. 12. Konvolutten skal være mærket: "Kryds og Tværs" den ... (her angives Datoen, Opgaven fandtes i Bladet). Præmierne er: 1. 15 Kr., 2., 3., 4. a 5 Kr. For de vundne Præmier udstedes ved Henvendelse til vor Ekspedition Anvisninger til Indkøb hos Annoncørerne omkring Opgaven.

Vandret.

1) Dessert. 7) Bro. 13) Vankelmodig. 15) Tonestige. 17) Luftart. 18) Sange. 20) Foredrag. 23) Pigenavn. 24) Drik. 25) Farve. 29) Dyr. 30) Kemisk Tegn. 31) Farve. 32) Fred og Ro. 33) Stedord. 34) Fugl. 36) Engageret. 37) Bemærker. 38) Kongerige. 39) Træ. 40) Vej. 41) Uklare. 44) Tysk Flod. 46) Skikke. 47) I Knogler. 48) Bevæget. 49) Løb. 50) Gudinde. 52) Stræbe efter. 54) Pigenavn. 55) Bekymre. 57) Skudklar. 58) Fugl. 60) Pigenavn. 62) Tidsrummet. 63) Fristende. 66) Sandsynligt. 67) Hæderstegn.

Lodret.

1) Tønde. 2) Elliptiske. 3) Røst. 4) Titel. 5) Forstavelse. 6) Dyr. 7) Maade. 8) Forstavelse. 9) Ungarsk By. 10) Biord. 11) Uvæsen. 12) Ordstrømme. 14) Dalede. 16) Ubehageligheder. 19) Koloni. 21) Plante. 22) Glas. 25) Overenskomst. 26) Fugl. 27) Stoddere. 28) Kavalerister. 35) Kanton. 37) Redskab. 40) Kortvarig. 42) Gud. 43) Indgange. 45) Fisk. 51) Muse. 53) Porter. 54) Venen. 56) Drengenavn. 57) Bygning. 59) Bibelsk Navn. 60) Fransk Flod. 61) Beslaa. 62) Krønike. 64) Dirigents Init. 65) Udsagnsord.

Indsenderens Navn: ....

Adresse: ....

Vær ærlige, mine Damer!

Haartørring efter Vandondulationen har De altid været ked af. Er nu afhjulpet. Prøv min nye Haartørring. Ingen generende Varme. Tørrer Haaret paa et Kvarter.

ANNA LARSEN. Urbansgade 23 (Holbergplads). Telefon 4452.

Musik, og maatte jeg raade, blev den forbudt. Den moderne Dans, der følger i dens Kølvand, er stiv og kedelig at se paa.

— Men, slutter Peter Poulsen fra Aabybro, — det er mit Syn paa det, og mange Unge af i Dag forstaar vel næppe Datidens Form for Musik og Dans. Men kunde mine Melodier engang finde Anvendelse paa en eller anden Maade i Kampen mod Jazz'en, vilde det glæde mig.

— Tilbage er Spørgsmaalet: Er Ungdommen af 1937 saa værre?

— Mon ikke det er individuelt?

—i p.

Ejendomshandeler.

Gaardejer Chr. Olsen, Eveldrup pr. Simested, har solgt sin Gaard til Reinholdt Christoffersen, Guldager, for 24,350 Kr. Overtagelse til 15. Januar.

Børsen i Gaar.

Aktier.

København, 9. Januar.

Landmandsb.	120¼	„Orion"	66
Privatbanken	116½	Switzer	49¼
Handelsb.	125½	Sukker	114
Haandværk.	93	Foren. Bryg.	233
Folkebanken	123½	Østj. Bryg	136
Fyns Disk.		Spritfab.	
Aarh. Privatb.	135	Mælk	
Aalborg Disk.		Konserves	
Investor	110	Brødfabrik	162
Telegraf		Modeweg	107
Holding	498	Henriques & Løvg.	150
Køb. Telef.	129		
Jydsk Telef.	128	Fjer	178½
Lol.-F. Tlf.	107	Faxe Kalk	
Loll.-Fal. Jernb		Kastrup Glas	
Frederiksb. Sp.		Porcelæn	94
Frihavnen	93½	Ballin	120
Brandassur. A		Papirfab.	
Brandassur. B		Gyldendal	*161¾
Kul	121½	Schiønn.	
Christiansh.	116½	Galocher	229
Trælast	191½	Titan	
Crome & G.	84	Vølund	55
Trifoleum	110	Glud & M.	179½
Ø. K.Pl		Kabel	
Ø. K.	*247	Foren. Jern	100
D. F. D. S.	111¼	Atlas	32
„Norden"	147	Ford	179½
„Dannebrog"	157¾	Oliemøller	183
„Heimdal"	172	Aarhus Olie	201
„Orient"	154	Medicinal Co.	
„Myren"	133	Schous Sæbe	
„Torm"	294	Svovlsyre	176
„Vendila"	108½	do. Præf	179
„Progress"	104¾	Bing & Grønd.	
Dansk-fransk	138½	Tivoli	

Tendens: Fast for Banker, uensartet for Skibe, overvejende flov for Resten.

*) Omsat.

Bryllup.

Bryllupper optages i denne Rubrik imod forud Indsendelse af 1 Kr. 50 Øre pr. Postanvisning eller i Frimærker og Opgivelse af Afsenderens Navn og Adresse).

Søndag d. 17. Januar vies i Ø. Brønderslev Kirke Frk. *Gerda Kristensen*, Kraghede, Tylstrup, til Lærer *Jens Sigsgaard*, Bjørnlund Skole, Hjallerup.

HUSLEJLIGHED

En 3 Vær.s 1. Sals Lejlighed

April Flyttedag, Rørdalsvej 4.

J. Kraghede.

En 2 Stuers Lejlighed

for et Par ældre Folk til Leje straks. Vognmand **Chr. Lund**, Støvring.

Nørager St.

En velbeliggende Butik med Baglokale kan faas til Leje straks eller senere, passer udmærket for **en Skrædder**, da der er Arbejde og Brug for en saadan.

Købmand **S. Stabell**, Nørager St. **Tlf. 5.**

BEKENDTGØRELSER

✝

Min kære Hustru, mine Børns og Svigerbørns kærlige Moder,

Johanne Uhrenholt,

døde fra os i Dag den 9. ds.

Niels Uhrenholt.

Føres fra Kamillianerklinikken Søndag den 10. ds. Kl. 5.

✝

Vor kære Hustru, Moder, Svigermoder og Bedstemoder,

Ane Marie Larsen,

døde fra os i Gaar.

Nr. Halne Hede, den 8. Januar 1937.

Martinus Larsen. Børn og Svigerbørn.

Begravelsen foregaar fra Hjemmet Onsdag 13. ds. Kl. 12, fra Kirken Kl. 2¼.

✝

Det meddeles herved for Slægt og Venner, at vor kære Fader, Svigerfader og Bedstefader,

Niels Chr. Mortensen,

er gaaet hjem til Gud Torsdag 7. Januar, 87 Aar gl.

Hanne Marie Mortensen,
Marie og Morten Mortensen,
Ørum Sdr. Hede.

Begravelsen foregaar Tirsdag 12. Januar Kl. 3 fra Ørum Kirke.

✝

Min kære Mand, vor kærlige Far, Svigerfar og Bedstefar, fhv. Assistent i Aalborg Bys og Omegns Sparekasse,

J. N. Søndergaard,

er i Dag stille hensovet.

Aalborg, den 7. Januar 1937.

Berthine Søndergaard.
Marie, Peter og Knud Søndergaard.
Asta og Aage Laugesen.

Begravelsen foregaar fra Kapellet Tirsdag den 12. ds. Kl. 1.

✝

Min kære Hustru, vore Børns kærlige Moder, Svigermoder og Bedstemoder,

Jørgine Marie Nielsen,

er Torsdag Aften stille afgaaet ved Døden, ca. 63 Aar gl.

„Dregaard" i Tolstrup,
den 9. Januar 1937.

Niels Nielsen.
Børn og Svigerbørn.

Begravelsen foregaar Torsdag den 14. Januar fra Hjemmet Kl. 10½ og fra Hjallerup Kl. 3.

✝

Vor kære, gode Moder, Svigermoder og Bedstemoder,

Karoline Birgine Nielsen,

døde fra os Onsdag Morgen.

Rævsgaard, Vadum,
den 7. Januar 1937.

Børn og Svigerbørn.

Begravelsen foregaar fra Vadum Kirke Tirsdag den 12. Januar Kl. 2.

✝

Vor kære Moder og Svigermoder,

Kristine Waarst,

er i Gaar afgaaet ved en stille og rolig Død.

Ørstedsvej 31, 7. Januar 1937.

Ingrid og Jens Bak.

Begravelsen foregaar Tirsdag den 12. ds. fra Hjemmet Kl. 12¼ og fra Nr. Kongerslev Kirke Kl. 2½.

✝

Det bekendtgøres herved for Slægt og Venner, at vor kære Hustru, Moder og Mormoder,

Anna Nielsen,

f. Jørgensen, er afgaaet ved Døden i Dag, 64 Aar gl.

Terndrup Gæstgivergaard,
den 9. Januar 1937.

A. P. Nielsen.
Svend Nielsen.
Anna Marie og Niels Børge.

Begravelsen bekendtgøres senere.

✝

Vor kære Mand, Fader, Svigerfader og Bedstefader,

Jacob Christian Jørgensen,

afgik i Aftes stille og roligt ved Døden paa Aalborg Amtssygehus.

„Pighuset", Vorbjerg, den 9. Januar 1937.

Paa Familiens Vegne:

Christine Jørgensen.

Begravelsen foregaar fra Lindholm Kirke Onsdag den 13. ds. Kl. 2.

✝

Vor kære, elskede lille

Ella

tog Gud hjem til sig i Gaar.

Staun, den 9. Januar 1937.

Stine og Niels Poulsen.

Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.

Begraves Onsdag d. 13. Januar Kl. 2 fra Hjemmet.

✝

Vor kære Moder og Svigermoder,

Maren Kirstine Johansen,

er stille og roligt afgaaet ved Døden, 91 Aar gammel.

Aalborg den 7. Januar 1937.

Marie og Johannes Johansen.

Begravelsen foregaar fra Kapellet paa Alderdomshjemmet Tirsdag den 12. Januar Kl. 1.

Hjertelig Tak

for udvist Deltagelse ved vor kære Moder og Svigermoder Mette Marie Lambertsens Død og Begravelse. Tak for Kransene og Pengegaven. Hjertelig Tak allesammen.

Nørøkse Enge, Arentsminde.

Børn og Svigerbørn.

Sig det med Blomster smukkest, billigst fra **„NIZZA"**

Kranse — Buketter — Dekorationer.

P. HEDEGAARD

Danmarksgade 35. — Telf. 4963 Aalborg.

Gravmonumenter

købes altid med Fordel

hos

Aug. Jensen & Co.,

Tlf. 2036. Nørresundby. Privat 4328

Max Müllers Blomsterforretning,

Danmarksgade 18,

leverer altid de smukkeste **Palmedekorationer og Kranse** til de billigse Priser.

Telefon 795.

Sangen i Nørresundby

dupl. 25 Stk. 2,50, 50 Stk. 3,25. Fikse Tegninger. Kulørt Papir.

Sange forfattes samme Sted.

S. Davidsen, Dronningensgade 9 B.

Udpantning

i Lerup Tranum Kommune for Kommuneskat, Juli Kvartal 1936, paabegyndes Mandag den 18. Januar d. A.

Lerup-Tranum Sogneraad.
den 8. Januarm 1937

Chr. M. Kronborg.

5 Kr. Permanent 5 Kr.

Vask og Vandondulation iberegnet. Nye Maskiner, kun originale Olier og Pakninger anvendes, derfor fineste Resultat.

Kristine Nielsen,
Østerbro 18, Telefon 6005, v/ Kanalen.

Aalborg private Fødeklinik,

Annebergvej 21. Tlf. 5444.

Hjemlige Forhold. Enestuer og Fællesstuer. 10 Dages Ophold fra 130 Kr. + Sygekassernes Jordemoderhonorar.

Kirstine Kjær, Jordemoder,
udd. Sygeplejerske.

Sørup Brugsforening.

Paa Grund af Opgørelse er Butikken lukket Onsdag den 13. Januar.

Bestyrelsen.

Brug Taxa 6201

FYLDEPENNEN REPARERES

fra Dag til Dag med Garanti af faguddannede Folk

Knud Engsig

AALBORG BISPENSGADE 7 — BOG- OG PAPIRHANDEL — NØRRESUNDBY TORVET 3

Tlf. 21 - 3 Lin. Tlf. 1078

MANDAG

den 18. ds.

kommer

UDSALGET

JERNPORCELÆN
Rest SERVICE
EMAILLEVARER
SPISESTEL
KAFFESTEL
GLASVARER
LYSEKRONER

For 50,000 Kr. VARER

bortsælges til Fantasipriser

Vent med Deres Indkøb!

Jens M. Jensen

Danmarks liberale Ungdom

Bogen om Venstres Ungdom. Bevægelsens Maal, Midler og Arbejde

Pris 1 Kr.

Hvad kender De til Venstres Ungdom? Maaske lidt, maaske meget. I alle Tilfælde vil De have stor Interesse af at læse Bogen. Den kan købes hos de stedlige V. U. Foreninger eller ved direkte Henvendelse til Fyns Boghandel, Odense, Tlf. 1742. - Bestil den i Dag.

Venstres Ungdoms Landsorganisation

LINOLEUM
CARL PEDERSEN
HOLBERGPLADS
TAPET

Aardestrup Manufakturforretning

UDSALGET begynder MANDAG d. 11. Januar.

Paa ikke nedsatte Varer gives **10 pCt.** indtil 1. Febr. En Del **Fodtøj** nedsat **20 pCt.** **K. Nielsen.**

Foreninger og Møder.

C. Syvstjernen

5937111191/2 VIII. Instr.

Aalborg Højskoleforening.

Tirsdag den 12. Januar Kl. 8 taler Pastor Borella, Mou, om en Rejse i Japan. Ikke-Medlemmer 50 Øre.

Andelsmejeriet „Brogaard",

Kaas, afholder Foredrag om Kvægtuberkulose og Fremvisning af Tuberkulosefilmen ved Konsulenterne Davidsen og Lund Rasmussen, **Fredag den 15. Januar Kl. 19,30** i Kaas Forsamlingshus, hvortil baade Andelshaverne og Mejeriets Kunder indbydes.

Bestyrelsen.

Nytaarsfesten i Menighedshjemmet

Tirsdag den 12. Jan. Kl. 20.

Pastor **Preiz**, Als, taler om Hans Christensón Sthen.

Sang og Musik ved Domkoret.

Fælles Kaffebord.

Alt gratis. Alle er velkomne.

Horsens Hammer Husmandsforening.

Generalforsamling paa Vodskov Hotel **Onsdag den 13. Januar Kl. 8 Aften.** Derefter Oplæsning af Hr. Lærer Rosager-Hansen. **Bestyrelsen.**

Frisindet Venstreforenings Nytaarsfest.

Fredag den 15. Januar arrangerer Frisindet Venstreforening i Aalborg **stor Nytaarsfest paa Odd Fellow Palæet.**

Festen begynder Kl. 20. — Alle Medlemmer af de lokale Venstreforeninger i Aalborgkredsene med Husstand har Adgang. Venstres Ungdoms Medlemmer indbydes. **Bestyrelsen.**

Forlystelser.

ELDORADO

Hver Aften Kl. 8:

PALLES KÆRESTER

„DEN LYSTIGE DYRESKOLE"

fra Cirkus Schumann

I Baren: **Agnes Brismann**

CITY BIOGRAFEN — Telefon 4622 — Sidste Dag Kl. 4, 5,45, 7,30 og 9,15 — Tag Bill. i god Tid

Leslie Howard og **Bette Davis** i den store amr. Teater-Sukces:

Den forstenede Skov

En mesterl. spillet Storfilm hvis stærkt dramat. Handling følges m. stigende og **aandeløs Spænding.**

Ekstra: Fred Martins Orkester.

Fotorama Telf. 1725 fra 3.

Sidste Dag Kl. 4, 5,45, 7,30 og 9,15.

Den sidste Mohikaner

Mandag Premiere Kl. 7,15 og 9.

De Tre!

Palads Teatret Telf. 1760 fra Kl. 3

Søndag sidste Dag Kl. 4. 5,45, 7,30, 9,15.

GIFTES- nej Tak!

LAU LAURITZENS PALLADIUM LYSTSPIL — HENRIK BENTZON, BERTHE QVISTGAARD, Lis Smed

Ib Schønberg.

Mandag stor Premiere:

Romeo og Julie.

Norma Shearer — Leslie Howard.

BIO VESTERBRO Telf. 184. 4,30 7,10 9,10

Dobbelt-Program: **Krigsfilmen:**

Den store Ære

samt **Ken Maynards** nye Sukces:

HANDLINGENS MAND.

ROXY Telf. 280 - 300

Hver Aften Kl. 8,15:

Det store Verdensprogram

Søndag Eftermiddag Kl. 4:

Familiematiné

TAG BØRNENE MED I ROXY

Torsk og Ost paa Tylstrup nye Kro.

Onsdag den 13. Januar Kl. 7 serveres kogt Torsk og Ostemad for 1 Kr. 25 Øre pr. Kuvert. Bestilling paa Bordplads modtages indtil Tirsdag Aften. Efter Spisningen en Svingom til god Musik. Tag Venner og Bekendte med.

Vilh. Lassen.

Husk Svend Thorsens Orkester,

Telefon 10 Skibsted.

International Vægtløftning

afholdes **Mandag Aften Kl. 8½** paa **Odd Fellow Palæet.**

Adolf Wagner, Tyskland,

deltager mod „Jyden"s Elitehold. — — — ENTRE 50 Øre.

Atletklubben „Jyden".

Beskæftigelse tilbydes.

Enepige.

En dygtig, proper, ung Pige, ikke under 25 Aar, som kan forestaa Husgerning og Madlavning fuldstændig paa egen Haand, kan faa Plads 1. Februar. Bagermester **K. E. Thomsen**, Hj. af Christiansgade og Louisegade, Aalborg. Telefon 744.

Dannet, ung Pige,

Proprietærdatter eller lignende, som kan daglig Madlavning, kan til 1. Februar faa en god Plads i et Hjem, hvor Husmoderen er optaget udenfor Hjemmet. 2 voksne og 1 Barn. Billet, mrkt. „Hasseris B 131", modt. Amtstidende.

Jomfru-Kokkepige.

En ikke for ung, dygtig og økonomisk Pige, der kan være en god Støtte for Husmoderen, kan faa Plads straks eller senere paa en større Gaard, hvor Husstanden er ca. 10 Mennesker. Ophold i Familien, god Løn. Billet, mrkt. „B 118", modtager Amtstidende.

En Telefondame

kan straks eller til 1. Februar faa Plads paa Støvring Central. **N. J. Sørensen.**

Telefondame.

En flink Pige kan faa Plads til 1. Februar, maa hjælpe til i Huset. **Tylstrup Central.**

Kogejomfru,

dygtig og økonomisk, antages straks. Hotel „Aggersund". **M. Gram.**

Kokkepige.

Pladsen er ledig her straks eller 15. ds. **Skelund Kro.** Telefon 68.

En flink Pige og en Karl

kan faa Plads straks. **Emil Frederiksen**, Tostrup, Sønderholm.

Forkarl,

dygtig og velanbefalet, søges straks. **Rendbøll, „Østergaard"**, Stae.

En Dreng

i 14—16 Aars Alderen kan faa Plads til April. **Anders Andersen**, Torpet Kær, Hvorupgaard.

En flink Dreng el. yngre Karl

kan faa Plads. **Chr. Boelsmand**, Nr. Tranders.

En ung Karl

kan faa Plads. **Kathrine Bak**, Sdr. Tranders.

En flink Karl

med Lyst til at følge Heste kan straks faa Plads paa Andrupgaarden pr. Hobro. **Chr. Laanum.**

Andenkarl

kan straks eller senere faa Plads, samt en Hyrdedreng til 1. April eller Maj. **Aage Bendtsen**, Torngaard. Tlf. 104 Aabybro.

En dygtig Karl

eller Daglejer søges straks, god Løn. **Niels Iversen**, Vraa Mølle, Arden.

En flink og dygtig Karl

i 18 Aars Alderen kan faa Plads straks paa en Gaard paa 50 Tdr. Land, 7 km fra Aalborg. Billet, mrkt. „B 115", modtager Amtstidendes Kontor.

Mejerist.

En 2—3 eller 4 Aars Mejerielev kan paa Grund af Indkaldelse til Militæret faa Plads til 15. Januar eller 1. Februar paa Skæve Andelsmejeri pr. Brønden. J. Holmgaard, Mejeribestyrer.

AUKTIONER

Auktion

afholdes i **Adelgade 12 Tirsdag** den 12. d. M., fra Kl. 10—1 og 2—6, over en stor Del paa Grund af Dødsfald, Flytning og Bortrejse indleverede Møbler og Indbogenstande, udlagte Effekter, Skattepanter samt Varepartier m. m.

1 massiv Egetræs Skænk, 1 nyt Egetræs komb. Dækketøjsskab, 1 fint Mahogni Klaver, „Bogs & Voigt", 1 Egetræs Bogreol med Sideskab, 1 stor Boghylde, 1 lille Dagligstue med rødt Damask, 1 smukt, nøddetræspol. Salonbord, 1 gl. nøddetræspol. Sølvtøjsskab, 1 ovalt Mahogni Søjlebord, 1 ny Øreklap Lænestol med Læder, 1 Egetræs Kuglebord, 2 Egetræs Borde med holl. Kakler, 2 Egetræs Lænestole m. Plyds, forsk. Spisestuemøbler, Buffetter, Egetræs Spiseborde med Plader og Spisestuestole, 1 Ottoman med Pøller, Divaner og Chaiselonguer, 1 Mahogni Skænk, Kommoder og Klædeskabe, Syborde og Tobaksborde, 1 Søgræs Møblement med rødt Ulddamask, 1 hvidmalet Soveværelse, mange, gode Senge med Madrasser, Toiletmøbler, Servanter, Barnesenge, forsk. Borde og Stole, 1 Disk, 1 lille Diskmontre, ca. 1 Meter lang, 1 lille Limovn, som ny, 1 god „Singer" Trædesymaskine, Haandsymaskiner, Grammofoner og Radioapparater, 1 ny engl. Herrecykle, 1 Drengecykle, Malerier og Raderinger, elektriske Lysekroner og Lamper, Sengetøj, Gulvtæpper, Portierer, Porcellæn, Køkkentøj, brugte Beklædningsgenstande m. m.

Kl. ca. 4 sælges efter Begæring af Skattevæsenet:

2 gode Herrecykler og 1 Damecykle, 1 Radio med Højttaler i Skab, 1 Servante og 1 Sæt Herretøj m. m., samt endvidere om Eftermiddagen et Parti Plyds, Silke og Gobelin Divantæpper, Vægtæpper, dobb. Silke Sengetæpper, nye Dameoverstykker, prima impr. Dame- og Herreregnfrakker, nye Dyner, Festons og Mellemværk m. m. m.

Eftersyn og Indlevering Mandag.

Aage Fabers Auktioner.
Telefon 63.

Auktion

afholdes **Onsdag den 13. ds.**, Kl. 3 Em., over

Olie-Genraffineringsanlæget,

Hjørnet af Niels Juelsgade og Tordenskjoldsgade, Aalborg.

Der sælges:

1 komplet Anlæg til Oliegenraffinering, best. af Syrebehandlingsbeholder, Raffinerings- og Filteranlæg, elektrisk Varmeinstallation m. v.

Stor Bølgebliksbygning (ca. 6 × 8 m) med to Rum og Kontor, opført paa lejet Grund, ½ Ballon Svovlsyre, 400 kg Blegjord, Emballage, elektr. Installation m. v.

Eftersyn: Auktionsdagen fra Kl. 14.

Incassator: I/S

Sagførerauktionerne,

Nytorv 14, Aalborg, Telf. 5131,

giver vederhæftige, I/S bekendte Købere Kredit i 6 Uger.

Stor Auktion

afholdes **Lørdag den 16. ds.**, Kl. 10—13 og 14½—18, i

Auktionslokalet, Nytorv 14,

bl. a. over 1 Egetræs Herreværelse, best. af Sofa med Sideskabe, 2 store Lænestole, 4 Salonstole, Bord med Udtræk, Bogreol og 1 smuk Skænk, 1 **Boucle Gulvtæppe**, 1 nyt, flødefarvet **Soveværelse**, best. af Dobbeltseng, tredelt Klædeskab, Toiletmøbel, Kommode, Natskab, 2 Taburetter, 1 komplet Egetræs Spisestue, 1 saa god som ny Høvlebænk og en hel Del forskellige Møbler og Møblementer m. m. m.

Kl. 12 sælges 1 Chevrolet Personvogn og derefter ved Tvangsauktion: 1 FORD LASTAUTOMOBIL, Mod. 28—29, i fin Stand, Last 1600 kg, og

Kl. 15: Radioapparater (Philips, Triofon m. v.), Sølvplet-Lysestager, -Kaffeservicer, -Opsats, Malerier, Vase i kgl. Porc., Armbaandsur m. v.

Se endvidere Annonce Torsdag.

Eftersyn: Fredag Kl. 10-12 og 14-17.

Sagførerauktionerne,

Nytorv 14, Tlf. 5131.

TANDTEKNIK

KUNSTIGE TÆNDER

Marie Christensen

KEEP SMILING — LOVBESKYTTET

Nytorv 3, Aalborg — Tlf. 2100

Tandtekniker M. Fruensgaard,

Nørresundby,

træffes ikke paa Hotellet i Pandrup i Vintermaanederne.

("Tandteknik" fortsættes næste Side).

RADIO

Kalundborg-Program.

SØNDAG

DANMARKS RADIO.

København Radio (1176 Khz., 255 m).
Kalundborg Radio (240 Khz., 1250 m).
Skamlebæk Radio (6060 Khz., 49,05 m).

8: **Morgengymnastik for Kvinder.**

8,15: **Morgengymnastik.**

8,35: Vejrmelding.

8,45—9,30: **Sprog for viderekomne.**

8,45: **Fransk:** La journée d'une marquise autrefois. Lektor **Paul Tisseau.**

9: **Tysk:** Rebildwanderung. Recitatrice **Margot Schneider de Witt.**

9,15: **Engelsk:** The Distressed Areas in England. Adjunkt **Georg Rosenmeier.**

9,30—9,55: **Foredrag:** I Arbejdslejr ved Vintertid. Forstander **Otto V. Nielsen,** Asserbo.

10: **Gudstjeneste i Garnisons Kirke.** Provst **Johs. Nordentoft.** Salme Nr. 159 (S. S. 199). 298 (S. S. 689). 356 (S. S. 637). — 30 (S. S. 450).

11,28: Vejrmelding.

11,40: **Pressemeddelelser.**

12—14: **Koncert. Carl Rydahls Instrumentalensemble.** Wallace: Ouverture til „Maritana". Waldteufel: Polarstjernen. Puccini: Udtog af „Bohême". Mommart: Air de ballet. Danning: Berceuse. Moszkowski: Spansk Dans, Nr. 2.

Ca. 12,50: **Heise — Lange-Müller.** P. Heise: O, lad ej svinde. Aften paa Loggien. Der staar et Bryllup. Det blinker med Perler. P. E. Lange-Müller: Hyrden drager sin Kappe paa. Koncertsangerinde **Helene Polack.**

Planquette: Ouverture til „Cornevilles Klokker". Fridén & Hladisch: Udtog af „Svarta Tuppen". Sjögren: Humoreske. Ramm: Elegie. Fini Henriques: Canzonetta. Johs. Andersen: Vuggevise. Th. Poulsen: Alexandra-March.

14—14,20: **Oplæsning.** Niels Anesen: Vand gør Mænd trofaste. Skuespiller **Einar Juhl.**

14,20—14,55: **Grammofonmusik.** I. Albéniz: Granada Cataluna af „Suite Espagnole". **Berliner Philharmonikerne.** Dirigent: **Ernst Viebig.** — J. Weinberger: Polka af Op. „Schwanda". **Berliner Philharmonikerne.** Dirigent: Alexander von Zemlinsky. — M. Mussorgsky: Gopak. **Maxim Turganow.** — Johs. Brahms: Sapphische Ode. **Maria Olszewska.** — Paddock & Sylvaine: Välkommen i det gröna. **Bigge Holm og Sjömandspojkarna.** — Max Henning: Spilledaasen. **Pallas Salonorkestret.** — V. M. Gaston: Marionetdans. **Xylofonsolist.** — Nils Georg & Georg Betz: Vida är pusztan. **Helge Lindbergs Orkester.** — Duke Ellington: Solitude. **Roy Richards Band.**

14,55—15,25: **Udsendelse for store Børn. Børnesang:** Frørup: Danmark. Gebauer: Naar Ved blev fældet hjemme. Laub: Det er hvidt herude. Ibsen: Den danske Fisker. Henry Andersen: Tantes Poppedreng. Lange-Müller: Lykken er ikke Gods eller Guld. Johs. Andersen: Da Solen blev vred. Oluf Ring: Killingedans (Norsk). Marie Habersaat: Til mine Plejeforældre. H. Rung: Moders Navn er en himmelsk Lyd. **Det lille Børnekor.**

15,25—17: **11. Folkekoncert fra Teatersalen i Statsradiofonibygningen. Radio-Orkestret. Statsradiofoniens Kor.** Dirigent: Kgl. Kapelmester **Johan Hye-Knudsen. „FLAGERMUSEN".** (I Uddrag). (1. Gang). Operette i 3 Akter af Johann Strauss. Teksten af Meilhac og Halévy. Oversat af Axel Kjerulf. Personerne: Gabriel von Eistenstein, Rentier (Poul Wiedemann). Rosalinde, hans Hustru (Olga Møller). Frank, Fængselsdirektør (Carl Madsen). Alfred, en Tenor (Marius Jacobsen). Dr. Falke, Notar (Paul Hansen). Dr. Blind, Advokat (Aage Fønss). Adele, Stuepige hos Rosalinde (Annie Jessen). Ida (Karin Munk). Prins Orlofsky (I. Blicher Hansen). Ouverture. Introduktion: Alfreds Serenade. Adeles Entrée. Terzet. (Rosalinde, Eistenstein og Dr. Blind). Terzet. (Rosalinde, Adele og Eistenstein). 1. Akts Finale. (Alfred, Rosalinde og Frank).

— 5 Minutters Pause. —

Introduktion og Kor. Couplet. (Orlofsky). Ensemble og Couplet. (Adele). Duet. (Rosalinde og Eistenstein). Couplet. (Adele, Ida og Frank). 2. Akts Finale. (Samtlige medvirkende).

17: **Gudstjenesten** i Christiansborg Slotskirke. Sognepræst **Niels Ehrenreich,** Vordingborg. Salme Nr. 403 (S. S. 576. Vers 1, 2, 6 og 5).130 (S. S. 74). — 611 (S. S. 683). 416 (S. S. 592).

18,20—18,50: **Folkeuniversitetsforedrag. Sønderjyllands Natur og Folk.** Sønderjyllands Oldtidsminder. Redaktør, Dr. phil. **Vilhelm la Cour.**

18,50: Vejrmelding.

19: **Tidssignal.** — **Pressemeddelelser og Sportsresultater.**

19,30—20: **Foredrag: Norge.** Fridtjof Nansen. Direktør **Thorvald Madsen.**

20—20,15: **Familien Hansen.** Lystspilsituation af Jens Locher. Personerne: Aage Hansen (Aage Schmidt). Gerda, hans Kone (Ellen Rovsing).

20,15—20,30: **Let Klavermusik.** Glogau & King: Fashionette. Jesse Gleer: Flaperette. Duke Ellington: Sophisticated lady. Pianist **Viktor Fischer.**

20,30—20,55: **Oplæsning.** Johs. Buchholtz: Mikkel Jensens store Rejse. Skuespiller ved Det kgl. Teater **Holger Gabrielsen.**

20,55—21,20: **Af G. Fr. Händels Kammertrioer.** Kammertrio for Obo, Violin og Cembalo med Fagot, B-Dur. (1. Gang). Kammertrio for Obo, Violin og Cembalo med Fagot, F-Dur. **Waldemar Wolsing** (Obo). **Christian Esbensen** (Violin). **Folmer Jensen** (Cembalo). **Carl Bloch** (Fagot).

21,20—21,40: **Oplæsning.** A. P. Tjékof: Kunstværket. Oversat af P. A. Rosenberg. Skuespiller ved Det kgl. Teater **Holger Gabrielsen.**

21,40—21,55: **The four Musketeers.** (Grammofonplader). Fit as a fiddle. My wishing song. Young and healthy. The girl in the little green hat.

21,55: **Pressemeddelelser.**

Ca. 22,05: Veirmelding for Fiskeri.

22,10—23: **Populær Operamusik. Radio-Orkestret.** Dirigent: **Erik Tuxen.** Maillart: Ouverture til „Villars Dragoner". Verdi: Udtog af „Othello". Moniuszko: Mazurka af „Halka". Puccini: Udtog af „Manon Lescaut". Mascagni: Intermezzo af „Cavalleria rusticana". Wagner: Ouverture til „Rienzi".

23—0.30: **Dansemusik fra „Wivex".**

Udgivet af
Vilh. og Marie Lassens Efterkommere.
Redaktører:
Tyge Lassen (Ansv.) og P. C. Jacobsen.
Administrator: Henrik Lassen.
Ansvarlig for Annonceafdelingen:
Forretningsfører J. G. Henriksen.
„Aalborg Amtstidende"s Trykkeri.

FRU JOB

— 30 —

heder — det har en Skuespillerinde altid, især naar hun ikke mere har den første Ungdoms Charme. Nej, mit Barn, det er ikke udelukkende Solskin, du gaar ind til, naar du vælger din Mors Livsstilling".

„Ja, men Ungdom har jeg da, Mor".

„Ja, endnu i nogle korte Aar. Men naar de er forbi, er det ikke sikkert, du samtidig har erhvervet dig Resignationen".

„Aa pyt, Mor, der er jo en Evighed til jeg bliver gammel. Du skal tale med Direktøren, ellers gør jeg det selv".

Eigil rejste sig fra Bordet og saa ironisk paa sin Mor og Søster:

„Du skulde hellere, lille Søster, lægge dig efter at faa en Mand, men helst en, der vil holde dig i stramme Tøjler — og ikke en, der er saa blød og godmodig som Far".

Han gik derefter hurtig ud af Stuen.

Fru Else saa forskrækket efter ham og lod derefter sit Blik hvile paa Manden. Hun syntes, han saa forpint og daarlig ud.

„Hvad er der i Vejen, John. Er du syg?"

Han rystede paa Hovedet og vilde gribe efter sin Hustru, men tog hurtig Armen til sig, og det var ligesom han sank i Knæ.

„Jo, der er noget, John, hvad det er".

„Aa, det er bare en Smule Reumatisme, der

— 31 —

hurtig gaar over. Nu er det helt borte". Og han tog fast om sin Hustru.

„Men der er noget i Vejen med dig. Har du haft Ubehageligheder paa Teatret?"

„Vrøvl har man jo altid, ved du, og jeg har egentlig længtes efter at betro mig til dig. Jeg er jo ikke saa ophøjet som du, der skjuler dine Smerter".

Hun strøg ham over Haaret.

„Lover du mig at gaa til en Læge og lade ham undersøge dig".

„Jeg lover det — Bekend saa dine Sorger, du har jo mig, for at jeg kan trøste og hjælpe dig".

„Ja, derfor har jeg dig, du kære, trofaste John".

Hr. John saa varmt paa sin Hustru og sagde indtrængende:

„Jeg har kun et Raad at give dig, det gamle Raad, som du jo alligevel ikke følger", lagde han smertelig til. „Der er kun et, der kan standse alle dine Sorger og Pinagtigheder, tag Mod til dig og indgiv din Afskedsbegæring, først da bliver du helt fri, saa har du kun mig og Børnene til at plage dig. Maaske ogsaa til at berede dig de smaa Glæder. Vil du nøjes med os?"

„Om jeg vil, kære John. Aa, du gør mig saa lille med al din Godhed. Ja, en Dag vil jeg komme til dig og sige: Nu er jeg alene din. Men lige i Øje-

— 32 —

blikket kan jeg det slet ikke, jeg maa først vinde Sejren hjem. Ved du, hvad Chefen vilde. Han vilde tage den Rolle fra mig, som jeg har ofret Maaneders Energi paa — give den til en eller anden ung Ubetydelighed. Af sær Naade gav han mig dog Lov til at forsøge endnu nogle Gange. Vinder jeg Stemningen, er Faren ovre for denne Gang. — Saa du maa forstaa, at jeg ikke lusker mig fra det — og jeg har sat mig for, at jeg vil sejre".

„Over hvem og over hvad vil du sejre?" sagde hendes Mand. „Lyv ikket for dig selv og tro, at du i dette hidsige Jag vil finde Tilfredsstillelse for din Higen".

„Jeg ved det, jeg ved det", sagde hun et Øjeblik modløs. „Jeg faar aldrig Ro, før jeg engang lukker mine Øjne. Men vær barmhjertig og lad mig lyve for mig selv — lad mig endnu i nogle korte Aar give min Stræben, mit hidsige Jag et ædelt og smukt Navn. Lad mig ofre alt for min Kunst".

„Som du vil, Else. Jeg har jo givet dig fri Hænder. Men vent ikke for længe med at søge det fredelige Familieliv og spar dig selv for Teatrets oprivende Sorger".

„Har jeg ikke Teatrets, faar jeg andre. Kender du Mennesker, som vil noget, uden at de lider?"

Hr. John tav. Ja vel maa Mennesker lide. Men de behøver dog ikke selv at fremkalde Lidelsen.

— 33 —

Fru Else lukkede sig i flere Dage inde paa sit Værelse og mødtes kun med sin Familie ved Maaltiderne, og under disse lagde hun næppe Mærke til sin Mand og Børn. Hun saa ikke, at hendes Mand til Tider næsten var lammet og næppe kunde hjælpe sig selv ved Bordet. Hun saa ikke, at hendes unge Datter havde faaet noget fraværende og længselsfuldt i sit Blik. Kun Eigil var ligevægtig som altid, stadig satirisk og overlegen. Ofte saa han næsten ringeagtende paa Moderen. Men Fru Else ænsede det ikke. Hun var helt optaget af sit eget.

Hun havde tænkt og prøvet — og prøvet og tænkt, til hun var fuldstændig overnervøs.

Uvilkaarlig bad hun en kort Bøn til Gud, inden hun igen stod foran Rampens Lys. Der gled et krampagtig Smil over hendes Ansigt, hvis Bleghed vel nok Sminken dækkede.

Det irriterede hende at se de mange stirrende Øjne, det var jo alle hendes strenge Dommere — af hvem hendes Fremtidslykke afhang.

„Ja hun var i Sandhed en lidende Kvinde, men hun var ikke den lidende Kvinde, hun skulde være.

Da hun begyndte at tale, syntes hun, at hendes egen Stemme lød fremmed og unaturlig. Det var, som kom den langt borte fra, og det var slet ikke hende selv, der talte. Ej heller havde hun her sin gamle Rutine til Raadighed.

B Aalborg Amtstidende
SØNDAGS NUMMER

DE BESEJREDE I ABYSSINIEN

Strejflys over det nye italienske Imperium

I følgende interessante Artikel skriver vor Korrespondent i Rom, Dr. BETTY HEIMANN om det nye italienske Imperium, saaledes som hun fra sin Bopæl i Rom har opfattet og fulgt Udviklingen og set den med Italienernes Øjne. — —

Nu, hvor Italienernes Erobring af Abyssinien er en Kendsgerning, kan det maaske være af Interesse at undersøge, hvorledes Landets Indbyggere affinder sig med at staa under italiensk Herredømme, og hvorledes de stiller sig til at se hvide Mænd som Herrer paa deres Jord. For at faa klaret disse Spørgsmaal maa man nødvendigvis kende lidt til de indfødtes Kultur og Mentalitet, da man først herigennem vil kunne danne sig et Billede af deres Forhold til de fremmede Magthavere.

En ung kvindelig Professor fra Napoli-Universitetets orientalske Institut, Dr. Joli Insabato, er for kort Tid siden vendt hjem fra en seks Maaneders Studierejse i Somaliland — den første Ekspedition, der er foretaget i den først for nyligt af Italienerne erobrede nordlige og vestlige Del af Landet.

Dr. Insabato, der for en 27-aarig Italienerinde at være er uhyre aktiv og alsidig: hun er passioneret Motorcykle-rytter, en habil Jæger, Billedhuggerinde, Doktor i orientalske Sprog, Docent ved Napolis Universitet og Mor til to søde Piger — medbragte fra sin Færd et righoldigt Materiale, som giver os et godt Indblik i den indfødnte Befolknings Kultur og Mentalitet. Vi kan nu forstaa Ting, vi før stod uforstaaende overfor, at f. Eks. de dødsforagtende Somali-Krigere for en stor Del frivilligt underkastede sig Italienerne, eller at de, efter at have kæmpet heltemodigt imod dem og var blevet besejrede, for Størstedelen straks sluttede sig til dem og kæmpede med i de italienske Rækker imod Abyssinierne, at endvidere fremstaaende Høvdinge fra Tigra-Omraadet ved den internationale Filmsudstilling i Venedig med Sindsro kunde overvære en Film, der viste Italienernes Erobring af Abyssinien.

Somalien er et Land paa 600,000 km^3, altsaa paa Størrelse med Østrig-Ungarn. Det er den frugtbareste, rigeste og interessanteste Provins af det nye Imperium og for saa vidt symptomatisk for den øvrige Del, som dets Beboere staar højst i racemæssig og kulturel Henseende.

Rejsen gik fra Hovedstaden Mogadiscio (i den Italienerne allerede tilh. Del) op til Ogaden, derpaa Vest paa langs den øvre Giuba-Flod gennem Jagtomraader i uhyre Udstrækning, som ingen hvid Fod endnu har betraadt. I krigsmæssig Henseende har denne Del kun haft ringe Interesse, da Befolkningen er faatallig og Landet desuden grænser op mod det engelske Kenya, hvis Grænser Italienerne vogtede sig vel for ikke at komme i Karambolage med. Indbyggerne ernærer sig af Jagt og Kvægavl; der er imidlertid saa langt mellem Dyrenes Mad- og Drikkesteder, at de Indfødte plejer at holde Kone og Hus paa hvert af disse Steder for ikke alt for længe ad Gangn at gaa Glip af Familielivets Hygge.

Vanskeligheden ved Dr. Insabatos Studiefærd fra Bygd til Bygd bestod ikke blot i Forceringen af det uvejsomme Buskværk pr. Bil og i de usunde klimatiske Forhold, men ogsaa deri, at hver enkelt Stamme ikke blot nøjes med at have sine egne Skikke og Traditioner, men ogsaa har sit eget Sprog, der knap nok forstaas af Nabostammen.

Der er i Somalien hovedsagelig to Kaster — man kunde ogsaa sige to Racer og Folkeslag: Overklassen og denlave Kaste "Saab". Begge er de Tilhængere af den islamske Religion, men er iøvrigt vidt forskellige i Kultur, Mentalitet og Race. Overklassens Mænd er Krigere og Hyrder — alt andet Arbejde foragter de dybt og giver de sig ikke af med. At dræbe Dyr forbyder deres Religion dem. De er høje, slanke, smukke Mænd med en værdig Holdning og en hurtig Opfattelsesevne; de har et smalt Ansigt, fine Lemmer og en broncegylden Lød — fremviser en absolut arabisk Type. De fortæller ogsaa med Stolthed, at de nedstammer fra Araberne — eller fra Faraoerne; og faktisk er der i de ægyptiske Kongegrave fundet Relieffremstillinger af Ekspeditioner til Somalien for at hente Palisandertræ, som der vokser i Mængde. Den højtstaaende Somalier er i Reglen velhavende og har — i Følge sin Religion — indtil 4 Hustruer, der hver har sin egen lille runde Hytte af Ler og Bambus. Jalousiscener opstaar ikke, naar blot Manden retfærdigvis hver Nat sover med en anden. Ved Indgaaelse af Ægteskab — der finder Sted lige saa snart Drengen og Pigen er kønsmodne — faar Brudens Far udbetalt en Medgift (ca. 100—400 Kr. i Form af Kvæg eller andet) af Brudgommen eller hans Familie, under Henvisning til, at han snart vil være for gammel til at arbejde og derfor maa understøttes. (En lignende høj Moral udtrykker sig i den Kendsgerning, at Tyveri næsten er ukendt, saa at Fru Insabato overalt kunde sove for aabne Døre). Ofte afgøres Partiet Fædrene imellem, saa længe Børnene endnu er spæde; det har den Fordel, at Drengens Far kan købe sin Søn en Brud paa Afbetaling. Inden for det Fællesgærde, som adskiller Familiens Hytter fra Omverdenen, leger de forskellige Mødres utallige Børn endrægtigt sammen; der er en hel Del, og dog har der sandsynligvis engang i Tiden været dobbelt saa mange — Børnedødeligheden i Somalien er forfærdende. De voksne er næsten alle syfilistiske eller har Tuberkulose; en hvid, der lever sammen med en indfødt, vil sandsynligvis meget hurtigt gaa til Grunde, medens de Indfødte selv saa at sige fra før deres Fødsel et vaksineret med Syfilis — og som voksne i Reglen ikke generes mere af den, end vi af en Snue. Kvinderne fra Somalien er kongelige. De er bekendt for at være de smukkeste i hele Afrika. De fører sig med en Elegance og Fornemhed, der meget sjældent opnaas af deres europæiske Medsøstre. De er langt mere intelligente end Mændene; hvad naturligvis ikke forhindrer, at de bliver sat til at udføre alt det Arbejde, som deres Mænd holder sig for gode til. Festceremonierne hos Overkasten er særdeles krigeriske. Dr. Insabato medbragte en Samling paa et Par hundrede Grammofonplader med et rigt Udvalg af ureglementerede Krigshyl og gutturale Krigshymner — samt Sange, hvori man tydeligt kunde opfatte Navnet "Mussolini". Nytaarsfesten (der som hos Jøderne og Ægypterne falder om Efteraaret, altsaa fejres efter Maanen) festligholdes ved, at Mændene med tunge Stokke gaar løs paa hinanden, indtil der flyder Blod — ikke sjældent sker det, at de slaar hinanden ihjel ved denne Lejlighed. Mændene er umaadelig stolte; at slaa dem er en Umulighed; ganske i Modsætning til den langt laverestaaende Kenya-Race, som Englænderne slet ikke kan faa Bugt med paa anden Maade. Dr. Insabato, der i Selskab med en Engelsk-Italiener fra Kenya-Landet aflagde en somalsk Landsby et Besøg, slap kun med Nød og næppe levende derfra, da den Hvide kom for Skade at give en af de Indfødte — der tilfældigvis var Stammens Høvding — en Lussing. Han havde faaet en Cigaret og havde derpaa selv langet ned efter Tændstikker i den Hvides Lomme. De Indfødte nærmede sig truende med Vaaben i Haand, og kun ved øjeblikkelig at gribe til Bøsserne, baglæns trække sig tilbage og køre løs, slap Dr. Insabato og hendes Ledsager med Livet. Har de Indfødte forbrudt sig og bliver skudt, saa affinder Stammen og Familien sig med det i nogenlunde Sindsro — at komme i Fængsel for kortere Tid er en ren Svir for dem, men at blive slaaet er den dødeligste Fornærmelse, der kan tilføjes dem. Det er derfor forbudt enhver Italiener paa det strengeste at røre en Indfødt.

Øverst: Husmødre fra Somaliland. Nederst: Nytaarsfesten fejres — med Dans og Stokkeslag.

Det kan synes ubegribeligt, at det var disse modige, dødsforagtende Mænd, der delvis blev Overløbere eller sluttede sig til Italienerne, saa snart de var bleven besejrede. Grunden er den, at disse Indfødte ganske og aldeles er blottet for Nationalitetsfølelse, at de slet ikke er i Besiddelse af nogen Fædrelandsidé, men kun ejer en udpræget Stammebevidsthed og Familiefølelse. Nu, hvor de har kæmpet med Italienerne, kræver de at høre til "Kabyl", Roma eller Italien, som de før hørte til "Kabyl Somalia". Desuden hersker der mellem dem og de nordfor boende Abyssiniere et aartusindgammelt Fjendskab; deres Stammer har altid ligget i Krig med hinanden, hvorved Somalierne i Reglen var de underlegne, da de manglede Bøsser, hvad Abyssinierne havde; nu fik de Uniform, Geværer og Penge til for at kæmpe imod Arvefjenden, saa man kan forstaa, at de ikke har været helt utilfredse med Situationen.

"Saab", Slaveracen adskiller sig ogsaa i det Ydre ganske fra Overkastens Mænd: de er smaa, sorte af Hudfarve, har plumpe Lemmer, en plat Næse og tykke Læber, — viser tydeligt nok Indblanding med Negerblod. Aartusinders Slaveri har gjort dem fejge, underkuede og frygtsomme. De bebor de frugtbare Dele af Somaliland, driver Agerbrug, gaar paa Jagt og Fiskeri. Naar som helst det passer Overkastens Mænd, kan de gaa hen og fratage Saab'en hans Jord, Kvæg og — eventuelt — hans Kone med. Italienerne har nu begyndt paa i de besatte Omraader at gøre Saab'en til Herre over det Stykke Land, han har bebygget — en Ordning, som Overkasten ikke siges at være helt tilfreds med. Saab'ens Fester udarter til rene Orgier — der fejres til Akkompagnement af vilde, monotone og hidsende Danserytmer; Kvinderne stryger i æggende Bevægelser forbi Mandens Ryg, Dansen bliver mere løssluppen for hvert Minut — og til sidst forsvinder Mænd og Kvinder parvis i tilstødende Skove. I Modsætning hertil danser Overklassens Kvinder saa godt som aldrig, højst en tugtig Dans ved et og andet Bryllup, dog aldrig med nogen Mand. Hos Saab'en staar en Kvindes Uskyld ikke særligt højt i Kurs, forekommer Tilfældet, saa berømmes det dog højlydt i Bryllupssangene. Har en Mand betalt mere for sin Brud i Løfte om, at hun var uberørt, og det viser sig ikke at stemme helt overens med Sandheden, saa kan der Bryllupsmorgenen møde en et bedrøveligt Syn: Den snydte Ægtemand sidder vredt foran sin Hytte, medens Kvindens Graad højlydt høres indefra. Enhver der kommer forbi (og de skal nok sørge for at komme forbi i et rigeligt Antal) bliver af Ægtemanden indviet i hans store Skuffelse, indtil Stammens Høvding — der er Fader og Dommer i een Person, og i Reglen ved ganske god Besked med hver enkelts private Forhold — kommer til og mægler i Sagen.

Naar Fru Isabato naaede en ny Landsby, lod hun først af alt Høvdingen kalde til sig og fortalte ham, at Mussolini havde sendt hende derned, fordi il Duce vilde lære deres Sange og Skikke at kende og høre lidt om, hvordan de havde det, fordi han specielt jo var den største og betydeligste Høvding i hele Somaliland (hvilket forresten ingen nok saa lille indfødt Høvding tvivler om). Efter at have overvundet sin Forbavselse og sinRingeagt for en Kvinde — som kun ophæves af den Kendsgerning, at hun er hvid og kommer fra Mussolini — lader han afholde en Fest og tillader sine Mænd at synge ind i den mærkelige, runde Metalgenstand. (Stor er hans Forfærdelse, naar han straks efter fra en sort Plade hører gentone den Sang, de lige har sunget). I Flere Tilfælde ender det med, at han beder om et Billede af Mussolini eller beder sige til ham, at han dog skulde bygge flere Hospitaler til deres Børn. De Indfødte anser — foreløbigt i hvert Fald — alt, hvad de hvide gør, for Toppunktet af alt vidunderligt, og Mussolini er for dem en Gud. Intet Under. Alt, hvad de ser vokse op dernede og hører om: Byer, Skoler, Hospitaler, — alt hører de, er hans Værk, alt bliver skabt i il Duces Navn. Ogsaa uden Telegraf er deres Meddelelsesmuligheder umaadelig store. Indbyggerne i den fjerne Landsby ved faktisk alt, hvad der foregaar i Byerne aller i Distrikter tusinde Mile derfra.

To giftefærdige Skønheder.

For en ligevægtig Europæer kan det være et lidt sælsomt Syn paa Fotografier at se Indbyggerne i en Negerlandsby i Flok hæve Haanden til fascistisk Hilsen. Lige saa sælsomt som fra en Grammofonplade at høre tone Sange om Mussolini, samt, i en mærkelig Intonering og Rytme, "faccetta nera", den italienske Abyssiniersang, som, naar den spilles her paa en Kafé, halvt mødes med Entusiasme som en Nationalsang, halvt med Fortvivlelse som en forslidt Landeplage, hvis Tid er forbi. Sangene og den romerske Hilsen er imidlertid ikke blot et Udtryk for de sortes Lærenemhed, men ogsaa et Bevis for, at Italienerne — efter at have besat Landet — nu søger at gøre de Indfødte til Venner af Italien og at bibringe dem et Begreb om Moderstaten og dens Religion: Fascismen.

Man kan stille sig til et Lands Erobring af en fremmed Magt, som man vil. Men bortset fra alle politiske og menneskelige Synspunkter maa man se nøgternt paa en given Realitet. Og den er for Somalilandets Indbyggere den, at Underklassen aldrig har været fri, altid har været underkuet og derfor heller intet havde at miste — snarere en Del at vinde. For Overklassens Krigere gælder det, at de aldrig har haft Bevidsthed om at tilhøre en Nation eller Fædrelandsfølelse, men kun anerkender deres egen Stamme, at Krig for dem er Livets Nødvendighed og Mening, at de gaar paa med Ildhu, naar blot de finder en General, der stiller sig i Spidsen for dem og fører dem. De Indfødtes Dødsforagt og Mod har ikke været den ringeste Aarsag til, at Italienerne saa hurtigt og afgjort vandt sig et Kejserrige.

Betty Heimann.

Somali-Børn ved et festligt Maaltid.

Paa Vej til Jagten.

KAREN TUMPES HJERTE.

AF HARRY SØIBERG

TEGNING AF H. DALBY—.

De røde Tegltage laa og glitrede i Maanelyset, der gjorde Natten sølvagtig og skinnende. Hen over Torvets maanehvide Flade strakte Kirken sin Skygge med Taarn og Spir, og Synet af Husrækkerne med deres Skorstene og Gavle bibragte næsten Indtrykket af en Spejling paa en Sø. Lige overfor Kirken laa der et stort Hus med en bred Stentrappe. Der sad en Hund oppe paa det øverste Trin. Paa Døren bag den tegnede Omridset sig af dens sorte og lodne Krop. Den sad ubevægelig og gloede ud over den øde Torveplads, kun nu og da drejede den Hovedet og rørte paa sine Øren og vejrede ud i den kølige Natteluft. Den sad som en Vagthund og syntes at vente paa, at der skulde komme nogen, men der hørtes ikke en Lyd noget Steds fra Gaderne.

Længe sad den ensom og forladt, men pludselig rejste den sig og gav sig med bedrøvet, hængende Hoved til at snuse til Trinene. Saa gik den ned ad Trapperne og snuste til Brostenene, som om den havde et Spor der. Men kort efter strakte den Snuden i Vejret og gav et langtrukkent, klagende Hyl, der lød, som om den baade kaldte og jamrede. Den blev ved . . . og blev ved. Uhyggeligt skingrede det gennem de tomme og stille Gader og slog ind i Husene, saa mange blev vækket af Søvne. Men alle, der hørte det, vidste, at det var den forladte Hund, der sad paa Trappen og jamrede over sin Herre.

Da den første Morgendæmring bredte sig ud over Byen, kom en gammel Kone ud fra et lavt Hus i en Gyde bag ved Torvet. Hun havde et Sjal over sine Skuldre, og hendes Gang var lydløs som en glidende Skygge. Da hun kom frem til Kirken, saa hun Dagningen røre Kirkespirets Top. Torvet laa endnu øde med stængte Porte, skønt man allerede kunde se Dæmringens Skær i Ruderne.

Hun drejede om Kirkemuren og gik lige hen mod Trappen, hvor Hunden sad. Den vendte Hovedet mod hende, men viste ingen Tegn paa Venlighed og syntes knapt at kende hende. Hun standsede foran den og saa paa den med et følsomt, ømt Udtryk i sit gamle, rynkede Ansigt.

Sølle Dyr, sagde hun. En har nok hørt dig. Og hun rystede deltagende paa Hovedet.

Men han er død, han er død . . .

Frem fra Sjalet tog hun en Kurv, hvori der laa Kødben og Brød, og hun lagde det ned foran den.

Værsgod, værsgod, spis nu . . . spis nu, talte hun til den, medens hun bøjede sig ned og strøg den med Fingrene hen over Hovedet.

Og Hunden lagde sig ned, trak et Kødben hen til sig og begyndte at æde. Den saa ud til at være forhungret. Dens Krop var knoglet, og den aad med hastige, svælgende Gjavs uden Ro paa sig.

Hun satte sig ned paa Trappetrinet tæt ved den og fulgte dens Bevægelser. Hun kunde se Dagningens Lys spejle sig i dens Øjne, der var blanke. Hendes Hoved bøjede sig bedrøvet ned mod den. Der var noget saa sørgmodigt over den, som den laa der og lyttede og spejdede vagtsomt mellem Biddene.

Paa Kirkespiret kunde man se, at Solen snart var oppe. Dæmringens graa Lys veg fra Tagene, og der kom Dagskær i Ruderne rundtom i Husene. Hist og her kunde man høre en Port skrige paa sine Hængsler. Hver ny Lyd trængte sig ind i Stilheden med en Varslen om, at nu var Dagen fremme. Men Karen Tumpe blev siddende, først da der viste sig Folk, rejste hun sig fra Trappen for at gaa. Hun bøjede sig ned over Hunden og klappede den et Par Gange. Ofte havde hun søgt at lokke den med sig for at give den et Hjem, men den vilde ikke fra Døren.

Det var hendes Sorg, at intet kunde faa den til at glemme . . . og ensomt og stille gik hun fra den.

Op paa Formiddagen blev Døren oven for Trappen, som førte ind til Byens Banklokale, aabnet af et gammelt Bankbud, som daglig besørgede dette. Han blev staaende deroppe og betragtede Hunden, der straks kom hen og stillede sig ud for Trappen. Hver Dag havde han set den vise den samme Forventningsfuldhed, og paa hans Ansigtsudtryk kunde man se, at han forstod dens Tanker. Den logrede venligt til ham og stirrede op i hans Øjne med sit blanke, sorgfyldte Blik.

Ja, du spørger, sagde han og rystede paa Hovedet, medens han gik de sidste Par Trin ned til den og klappede den. Den stod og snuste til ham og ligesom undersøgte ham fra hans Støvler til hans Hænder for at finde bare en Mindelse af Lugten af dens Herre. Men kun et Øjeblik varede dens Haab, saa sank dens Hale slap og modfalden ned, og dens Holdning røbede en saadan Skuffelse, at Smerte og Medlidenhed tegnede sig i den gamle Mands Træk.

Han klappede den igen.

Kom med, sagde han, saa kan du jo selv se, at han er der ikke . . . Han er død, han er død.

Men Hunden stod uden at sanse ham længere og bare keg op mod den aabne Dør, medens en svag, jammerfuld Piben trængte ud gennem dens Næsebor.

Da Folk begyndte at komme til Banken, sad den og passede paa, ikke en fik slippe den forbi, uden at den havde snust til ham. Den blev klappet af mange, og det var synligt, at man var berørt af dens Skæbne. Men knap havde den faaet Færten af dem, før den stod med modløst hængende Hoved, ufølsom for ethvert Kærtegn.

Ja, det var sørgeligt at se . . .

Der havde været stor Strid i Byen for dens Skyld. Behjertede Folk vilde have det sølle Dyr skudt, det var Synd, at det skulde ligge der og sørge sig ihjel. Men Barmhjertigheden sejrede, man dræbte da ikke et Dyr, fordi det kunde føle som et Menneske.

Hele Dagen igennem var Trappen blevet Samlingssted for Byens Ungdom og Børn, baade til og fra Skole maatte de derhen. Saa der gik ikke en Dag, uden de sad der i Flokke. Store Piger kom med deres smaa Søskende ved Haanden, og der bragtes Kager og Sukker med til den, men som oftest fik de selv Lov at spise det.

Den var bleven vant til deres Nærværelse; skønt den sad udeltagende og stirrede ned i Stenen med bøjet Hoved, lod den dem gøre ved den, hvad de vilde. Man laa paa Maven foran den og stirrede ind i dens Øjne som for at udgrunde dens Hemmelighed, medens der blev talt til den med dæmpede Stemmer, fulde af en Ømhed, som de ikke kunde finde Udtryk nok for. Og fra Dag til Dag kunde man høre dens Historie blive fortalt.

Den sad der og ventede paa sin Herre, en Bonde, der var kommen kørende til Byen . . . ingen huskede længer hvorfra. Han havde haft Ærinde i Banken og var pludselig falden død om derinde. Og nu sad den der og kunde ikke forstaa, at han ikke kom tilbage.

Man tog den om Hovedet, bøjede Ansigtet ned mod den og talte ind i dens Øjne.

Din Herre er død . . . han kommer ikke, han kommer ikke.

Men en Dag var det hændt, at en af Pigerne havde set dens Herres Spejlbillede i dens mørke, blanke Øjne. Forskrækket var hun faret tilbage som for et Ansigt, der uventet mødte hendes. Over hele Byen blev det fortalt, og siden kunde man se Børnene sidde der i Time efter Time og spejde i dens Øjne som i en Tryllesø. Der kom en Eventyrglans over det stakkels Dyr. Det var, som om de sad i Duften af en Blomst, der kunde bedøve Sindet, og saa ind i en Verden, hemmelighedsfuld og ufattelig, og hvorfra ophøjet Glæde og Savn sang til deres Hjerter.

Saaledes var der gaaet en Tid, da Karen Tumpe en Morgen drejede om Kirkehjørnet og saa, at Hunden var borte. Hun troede først, at den havde lagt sig i Hjørnet af Trappen, hvor hun havde lavet et Leje til den. Det var begyndt at fryse om Nætterne, saa den havde nok rullet sig sammen for at holde Varmen.

Men pludselig standsede hun, og Hjertet gav sig til at hamre i hendes Bryst, medens hun blev grebet af en anelsesfuld Angst.

Hunden var der ikke . . .

Det var hændt før, at den havde været borte i Dage og Nætter. Da hed det, at den var ude at søge efter sin Herre.

Hun blev staaende ved Trappen med Maden, som hun havde med til den. Hendes Træk blev saa ensomme og bedrøvede, som havde hun mistet baade Trøst og Glæde. Hun gik et Stykke hen ad Torvet og saa sig om i det Haab, at den hvert Øjeblik kunde komme. Hendes angstfulde Hjerte vilde kalde, men den havde jo ingen Navn, sølle Dyr, sølle Dyr. Hun stod længe med Sjalet svøbt om sig og saa til alle Sider. Men den kom ikke.

Saa gik hun tilbage til Trappen og satte sig paa et af Trinene. Nej, hun kunde ikke gaa derfra. Hun maatte vente, til den kom, og vise den Godhed, det sølle Dyr.

Det begyndte at lysne, og Folk kom paa Gaderne, men hun blev siddende paa Trappen ved Siden af dens Leje, bleg af Kulde.

Den maatte komme.

Folk, der kom forbi, standsede hos hende.

Hvor har du Hunden, Karen, spurgte de med Miner, der baade røbede Deltagelse og tilvant Skæmt. Hun saa op paa dem og klagede:

Ja, hvor er det sølle Dyr . . . hvem kan sige det.

Og man trøstede hende med, at den kom nok, den havde jo været borte før.

Men hun rystede paa Hovedet og syntes at vide noget andet. De hørte hende mumle halvhøjt om Sorg og Smerte, men kunde ikke skjule et Smil, skønt enhver i Byen vidste, at Karen Tumpe skulde have haft Sorger nok i sit Liv.

Længe efter, at Folk var begyndt at komme til Banken, blev hun staaende ved Trappen. De fleste, der gik hende forbi, talte trøstende Ord til hende. Den kom nok. Men der laa et skæmtende Smil over deres Ansigter, naar de gik fra hende, som var hendes Hundesorg alligevel bare en Spøg.

Flere Børn kom til og samlede sig om hende. Ligesom hun syntes de at vente, at den kunde komme, hvad Øjeblik det skulde være. Den var bare ude at søge efter sin Herre . . . . den vidste jo ikke, at han var død. Og de stod med fjerntskuende Øjne, som saa de den strejfe om et Sted langt, langt borte.

Den ene efter den anden stillede sig foran hende og stirrede op i hendes Øjne, mens de spurgte og spurgte hende ud om den. Og hun lod sin Haand glide ned over deres Kinder og Skuldre.

Den kommer vist ikke, Børn, den kommer vist ikke, Børn, svarede hun.

Først ved Middagstid stavrede hun af Sted, medens Børnene hele Dagen igennem blev ved at flokkes paa Trappen og ventede paa, at den alligevel skulde komme. Men Dagen gik, og den kom ikke.

Ved Aftenstid gik Karen Tumpe sin sædvanlige Tur om i Husene for at bede om Mad til den. Stilfærdig som en Tiggerske blev hun staaende ved Køkkendøren med Kurven paa sin Arm. Hun plejede intet at sige, men stod bare og ventede, til man fik Tid til at række hende noget. Men i Dag blev hun modtaget med Snak og Spørgsmaal alle Vegne. Alle søgte ligesom at vise hende større Venlighed, flere Steder blev der budt Kaffe og Mad til hende selv, medens man stod trøstende om hende.

En hel Uge blev hun ved at søge efter den i videre og videre Kreds ud over Landet, men det var forgæves. Hen mod Aften saa man hende komme tilbage mod Byen med trætte og slæbende Skridt, endnu mere affældig, saa det skar i Hjertet bare at se hende.

Men en Morgen blev hun siddende paa Trappen, til Folk begyndte at komme til Banken. Da rejste hun sig og fulgte stilfærdigt med derind. Alle var forundrede og lod hende komme til Disken med det samme.

Hun stod og stammede med Taarer i Øjnene og kunde næsten ikke faa sagt, hvad det var, hun vilde.

De maatte sige hende, hvem Hundens Herre havde været . . . Hun havde faaet den Tanke, at den maatte være løbet derhen, hvor den havde haft sit Hjem. Og nu vilde hun søge efter den der.

Man var straks rede til at hjælpe hende og fandt den afdøde Bondes Navn og Bosted frem af Bøgerne. Det var fire Mil fra Byen, han havde boet, og man forklarede hende nøje, hvor det var.

Hun havde knap fattet det, før hun takkede og gik. Hun gjorde sig ingen Tanker om Vejen, hendes Hjerte var allerede fremme ved Stedet. Han havde været Ungkarl, og han havde boet ene, havde man forklaret hende. Det kom ikke ud af hendes Sind under hele den lange Vandring. Det var, som om hun søgte at løse en Gaade; det forekom hende, at hun pludselig var blevet indviet i noget skønt og godt, som hun bare før havde anet . . . I hendes Forestillinger derom afspejlede der sig hverken Dyr eller Mennesker, kun Hjerternes inderlige Strøm af Hengivenhed.

Time efter Time blev hun ved at stavre afsted, skønt hun ofte maatte sætte sig til Hvile paa Vejkanten, nogen Træthed sansede hun ikke, i sit Hjerte ligesom fløj hun afsted mod Maalet.

Sent paa Eftermiddagen drejede hun af fra Vejen over mod et ensomt liggende Boelssted.

Det var der, det var der . . .

Hendes Hjerte blev med en Gang saa stille, alle hendes Sinds skønne Syner laa ligesom tabt bag hende. Affældig, fattig og tilstøvet standsede hun foran Døren og syntes helt i Urede med sig selv om, hvad det var, hun vilde.

En Mand med kantede Skuldre og krumme Knæ traadte hende i Møde. Paa Afstand saa hun hans uvillige Blik lyse imod hende med et Skin som fra et Hjerte, der var haardt som Flint.

Hvad vil du, spurgte han.

Og hun stod og krammede med sine Hænder og pustede uden straks at kunne svare.

Er du kendt her.

Den inderlige Varme i hendes Øjne trængte ind gennem hans Blik, og der kom en mildere Tone i hans Stemme. Og nu fik hun sit Ærinde frem.

Om Hunden ikke havde været der.

Mandens Ansigtsudtryk forblev ubevægeligt, men i hans Øjne var det tydeligt at se, at hvert Ord, hun sagde, arbejdede i hans Tanker og ligesom blev ved at trænge sig dybere og dybere ind som en Straale af Lys, der brød gennem et Mørke.

Er du gaaet fra Byen, du gamle, spurgte han.

Hvad vil du med den Hund, føjede han til. Men hun gav ham ingen Forklaring, hendes Hjerte begyndte pludselig at banke heftigt, hvert Træk i hendes Ansigt levede op. Hun havde allerede set tværs igennem ham og forstod, at der ventede hende en Glæde.

Har den været her, sølle Dyr, spurgte hun.

Et vrængende Smil gled over hans Ansigt. Og hans Øjne fik et Udtryk, som fattede han med eet, at det var en Tumpe, han havde for sig.

Ja, sagde han, den er her endnu.

Hun greb begge hans Hænder, og i sin Bevægelse bøjede hun Ansigtet ned mod dem, saa han følte et Par Taarer dryppe paa sin Hud.

Den staar bundet derinde i Loen.

Du maa slippe den løs, du maa slippe den løs, bad hun.

Og hun gav sig til at fortælle hele dens Historie, saa godt hun evnede, medens han blot stod og smaagrinede.

En tænkte nok, at det var saan, sagde han, den har været her før. Og han fortalte hende, hvorledes han havde søgt at jage den bort, da den blev ved at løbe om Stedet og tude, saa det var mere end fælt at høre paa, til det endelig var lykkedes at faa den fanget.

Og underligt er det, sagde han, En har gaaet og villet tage Livet af den hver Dag, og nu havde Én lige bestemt sig til det, saa var du kommet i Morgen, saa havde den været død . . . hvad der ogsaa vilde være det bedste, for den er baade syg og en Ynk at se.

Hun var gaaet hen mod Lodøren, og han fulgte langsomt efter og aabnede for hende. Henne i en Krog laa den bundet, den rørte sig ikke, laa bare med Hovedet strakt ud mellem Forpoterne, saa kun Lysningen fra Døraabningen spejlede sig i dens store, vidtaabne Øjne.

Hun ilede hen mod den, og knap var hun naaet derhen, før Hunden sprang op og kom hende i Møde med en Glæde, som var al dens Sorg pludselig glemt. Hun lagde sig ned paa sine Knæ og trykkede dens Hoved ind mod sit Ansigt, medens hendes gamle, rystende Hænder blev ved at kærtegne den, og Taarerne at strømme ned ad hendes Kinder. Den peb ind i hendes Øren.

Herre Gud, Herre Gud, hørte Bonden hende sige, den kender mig, den kender mig.

Hendes Hjerte strømmede over af Taknemlighed og Glæde, den havde jo knapt villet logre til hende før . . . nu gav den hende paa een Gang overvældende Tak for hendes Godhed.

Hun drejede Ansigtet om mod Bonden og bad ham om at løse den.

Ja, naar du kan sørge for at tage den med dig, svarede han tøvende. En vil ikke have den rendende her mere.

Hun bare nikkede til ham, og han gik hen og slap den løs.

Hun rejste sig, og Hunden blev ved hende og fulgte hende ud. Hun stod, som om hun vilde afsted straks.

Kan du ikke trænge til noget, før du gaar, spurgte han.

Nej, svarede hun, jeg har Brød med. Og hun takkede ham hjerteligt og gik.

Han blev ved at se efter dem, til de naaede ud paa Vejen. Hunden gik sjokkende ved hendes Side, det saa ud, som om det bare var Gensynsglæden, der holdt den oppe, saa mager og afkræftet var den blevet, ikke en Bid havde han set den tage til sig, saa længe han havde haft den i Hus.

Men kun et Stykke fulgte den ved Siden af hende, saa begyndte den at trave afsted foran hende, som om den ikke kunde vente . . . og en Stund var den ude af Syne for hende.

Det var lys Morgen, før hun naaede Byen, og saa hastigt, som hun kunde, slæbte hun sig ind gennem Gaderne for at naa til Torvet. Et stort, lyst Haab var vaagnet i hende, maaske vilde den nu følge hende hjem, blive hos hende, saa hun kunde pleje den og faa den til at glemme alt sit Savn.

Da hun naaede Torvet og skraaede hen mod Trappen, blev hun et Øjeblik ængstelig, da hun ikke straks fik Øje paa den. Men da hun kom nærmere, saa hun den ligge helt oppe ved Døren paa det øverste Trin. Med et Smil gik hun derhen, hun saa godt, at den rørte sig ikke, men saaledes havde hun ogsaa set den ligge i Loen. Hun naaede helt hen til det nederste Trin og vilde tale til den. Da stivnede pludselig hendes Smil. Hun gik et Par Trin op, og paa een Gang knugede hun sine Hænder sammen i Fortvivlelse.

Herre Gud, Herre Gud . . .

Det lød som en hjerteskærende Klage. Og hun sank ned paa sine Knæ foran den.

Den var død.

Da Folk kom paa Gaden, fandt man hende siddende paa Trappen. Hundens Hoved hvilede i hendes Skød, og hun blev ved at stryge den kærligt over Pelsen. Hun græd ikke, hendes Ansigtsudtryk var bare saa drømmende stille, som om hun sad hos en Ven, der endelig havde faaet Fred.

S K A K

Redaktør: HARALD JACOBSEN.

Skak-Humor.

„Humor — i Forbindelse med Skak — bestemt Nej!“ vil enhver Ikke-Skakspiller udbryde. „Se bare paa Skakspillerens Ansigt under Spillet,“ vil han — eller hun — fortsætte, „aldrig saa meget som en Antydning af et Smil!“

Vi vil i Dag prøve at bevise, at Begrebet Humor i Forbindelse med Skak slet ikke er utænkeligt.

Nedenstaaende morsomme „Parti“ — vittigt kommenteret — er taget fra den tyske „Armée-Schack-Zeitung“.

Indsendt.

Efterfølgende Miniaturparti har vi taget fra „Purz- und Stingelhausen Schack Zeitung“ (kan oversættes omtrent som „Pærekøbing Skak-Tidende“).

Ifølge Meddelelse fra velunderrettede Kredse er Partiet spillet af d'Hrr. Serenissimus og Kindermann. Ved efterfølgende Offentliggørelse har førstnævnte dog ønsket anvendt Pseudonymet „Hr. Hvid“ og sidstnævnte „Hr. Sort“.

Det hedder der:

"Endnu et udødeligt Parti“.

To Spillere, hvis Navne ifølge højstsammes Rang ikke kan anføres, spillede følgende Parti, hvis Gang siges at have naaet Kombinationsmulighedernes Grænse og specielt er det et Bevis for Hr. Hvids umaadelige Spillestyrke.

Hvid: Hr. *Hvid*. Sort: Hr. *Sort*.

1. h2—h4

En Aabning, der, saa usandsynlig den end maa forekomme det uøvede Øje, dog danner Indledningen til en dybttænkt Kombination.

1. g7—g5

h7—h5 forekommer os bedre og fører i 17. Træk — selv om ogsaa b-Springeren maa prisgives — til en antagelig Remisstilling.

2. h4×g5

Rigtigt! — h-Linien maa aabnes. Sort staar allerede trykket. Hans g-Springer har ingen Træk.

2. f7—f5

Et fint Træk! — Sort søger at befri sig af sin indsnævrede Stilling.

3. f2—f4 !

Dækningen af Bonden g5 er, som vi senere vil se, af højeste Betydning.

3. h7—h6

Rigtigt — thi Sg8—f6 vilde endnu være for tidligt (se Sorts 6. Træk).

4. e2—e4 ! !

Et glimrende Træk, der ikke blot aabner samtlige Figurer med Undtagele af Ta1 og Lc1 Adgang til Spillet, men ogsaa indleder den dødbringende Skak med Damen. Ydermere kan Bonden paa Grund af den truende Mat ikke slaas.

4. Th2—h7.

Sort, der erkender Faren, forsvarer sig glimrende. Nu ser man klart Betydningen af Trækket h7—h6.

5. Dd1—h5† Th7—f7

Sort har intet andet Træk.

6. g5—g6 ! !

Hvid lader sig ikke forstyrre i sin Kombination, og selv det truende Sg8—f6 imødeser han med Sindsro.

6. Sg8—f6

Det bedste. — Alle andre Svar forlænger højst Partiet 18—20 Træk, og Fremstødet a7—a6 vilde kun fremskynde Sammenbruddet af det allerede ødelagte Parti.

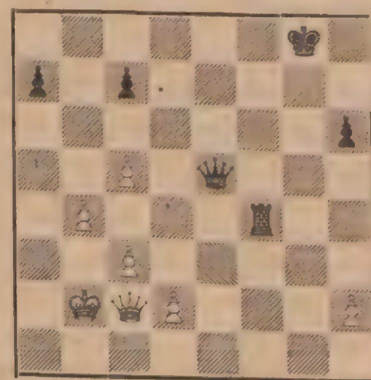
7. g6×f7 †

Som Skæl fra Øjet! — En brillant Kombination gennemført med Kæmpeenergi og beundringsværdigt afsluttet med „Aabningsbonden“.

Trient, i Fastelavn 19..

— — —

Og her et Slutspil fra et rigtigt Parti spillet i Wiener Schackklub. Partiet, hvor Hvid havde givet et Taarn forud, blev kaldt „Musefælden“.

Sort var i Trækket og trak De5—e4 for at afbytte Damerne.

Hvid vilde ikke bytte og trak i sin Fortvivlelse Dc2—b3†. Sort De4—c4. Hvid D×D†. Sort Tf4×c4.

Og nu trak Hvid d2—d4 ! — Musefælden. Taarnet er fanget mellem de fire Bønder. — Hvid vandt.

(Efter „Officiers-Schack Zeitung“).

Hiac.

KVINDEN OG HJEMMET

Hvorfor maa Drengene ikke gøre sig nyttige hjemme?

I ET HOVEDSTADSBLAD har Professor Bertil Ohlin skrevet en Kronik om den huslige Medhjælp og Hjemmene. Ikke at Kronikken indeholder noget særligt nyt — noget, der ikke før er sagt, men Interesse har den derved, at en Del af det, der her fremsættes som Selvfølgeligheder, ikke i Almindelighed har Mænds Forstaaelse.

Professoren benytter Lejligheden til et lille Sidespring med Overfald paa Dansk Kvindesamfunds Arbejde paa Ligelønsprincippet, som han karakteriserer som et typisk „kvindeligt Overklassespørgsmaal" — — hellere maatte D. K. være gaaet ind for at udrette noget for Hjemmenes Arbejdere! Man skulde ikke tro, Hr. Professoren kender sin D. K.-Historie.

*

MEN BORTSET HERFRA siger Kronikken et og andet, som er rigtigt, selv om Tanken ikke er ny. Den siger f. Eks.: hvorfor læres Drenge ikke til at hjælpe i Køkkenet, i Huset, at række Mor en Haand, naar det kniber hende? Noget helt tilsvarende sagde en Indsender for nylig — vist netop her i „Amtstidende". Og det er helt rigtigt, selv om det har været sagt de tusinde Gange. Drenge kan godt lide at stege Frikadeller og hente Vand og lave Baal og bikse Stuvning sammen, koge Grød — hvis det sker paa Spejderfærd, under Mandfolkekaar saa at sige. Men prøv paa at gnide denne Interesse blank indenfor Hjemmene — nej Tak, en Dreng er ikke Kokkepige, og heller ikke vadsker han op — til Nød kan han løbe et Ærinde for Mor, men ellers blander han sig skam ikke op i „Kvindegerning". Saadan er Drenge, fordi saadan er de opdragede. Saadan er de vænnet til at se Spørgsmaalene — og Vanen ligger dybt selv i et Barnesind.

*

HVOR DER ER baade Drenge og Smaapiger i Huset, bliver dette Forhold med at hjælpe Mor tit utaaleligt mellem Børnene. Hvorfor skal Drengene have Lov til at dase eller læse den spændende Bog, naar de er færdige med deres Lektier, have Lov til at løbe ud og lege — mens Smaapigerne udstyres med Støveklud og Køkkenforklæde og maa se at være lidt huslige. Blev det almindeligt, at ogsaa Drenge kunde hjælpe til derhjemme — ikke nu og da som sær Naade, men dagligt som det helt rimelige — saa vilde det allerede betyde megen Lettelse i mange Hjem. Der er Steder, hvor Drengene ikke engang pudser deres egne Sko, men lader Pigebørnene om det Stykke Arbejde.

*

JEG SAA FOR NYLIG en Film, en Reklame, som endte op i, at Manden pudsede sin Kones Sko, og hele Biografen hylede af Henrykkelse over hans Nedværdigelse. Havde Publikum været en Tur f. Eks. i U. S. A., vilde „Morsomheden" være gaaet hen over deres Hoveder, dér hjælpes man nemlig ad uden at sætte faste Skel mellem kvindeligt og mandligt Arbejde — og dér pudser Mændene altid Skoene i Huset — mens Kvinderne f. Eks. digter Verdens herligste Æblepej. Der er Samarbejde ogsaa i Hjemmet — —

Men lad os lade U. S. A. ligge — og kigge paa, hvad der var vort Udgangspunkt, Professorens Interesse for Husligheden Kaar. Han vil mene, og det er selvfølgelig rigtigt, at Køkkenerne i første Linje maa revideres hen i Retning af det lettere Arbejdssted, det fornøjeligere Arbejdsrum. — Vi ved det — det er sagt de Millioner af Gange. Og at saadan Revision koster uhyre og gør Lejlighederne uoverkommelige. Prøv blot paa at undersøge, hvad en moderne Lejlighed med „alle Bekvemmeligheder" koster, og forstaa, at der her meget mere — naar alt er sagt og opgjort — er Tale om „Overklassespørgsmaal".

*

PROFESSOR OHLIN vil ogsaa vore Spisevaner til Livs. Han synes, det er helt overflødigt at spise varm Mad om Aftenen. Ja — men Spisevanerne er som Regel opstaaede omkring Folks Dag. Den, der ikke kan komme hjem til Middag midt paa Dagen, maa tage den varme Mad om Aftenen, hvis vi ikke skal gaa helt over til Oslodiæten og gaa paa Smørrebrød allesammen. Det var maaske slet ikke usundt, men morsomt var det i Længden heller ikke.

Ak nej, alt har sin Aarsag, og det er svært at ville det næste.

Nina.

Moster Karens gode Raad.

Unge Fru Hannes første Spørgsmaal til Moster Karen under Mosters Besøg dennegang gælder Astrakansbesætningen paa Fru Hannes noget bedagede Vinterkaabe. Flere Steder er Skindet slemt afskallet, andre Steder er det revet ud, godt ser det ikke ud, men store Penge har Fru Hanne heller ikke Lyst til at ofre paa dét gamle "Monstrum". Naturligvis ved Moster Karen Raad. Find en kasseret Uldstrømpe af nogenlunde samme Farve, raader hun, trevl et Stykke op og brug den krusede Traad til Stoppegarn. Som ved Smyrnasyning syr du simpelthen smaa Løkker ganske tæt paa de slidte Steder, naturligvis uden at klippe over, og hele Tiden paa langs af Pelsværket. Naturligvis maa Arbejdet udføres saa nøjagtigt som muligt, men har du den rigtige Garnfarve, kan du ogsaa være temmelig sikker paa, at Stopningerne ikke bemærkes.

— Bare du havde været her i Gaar, Moster. Vi skulde have Aal til Middag, og jeg havde faaet fat paa et ualmindeligt sejglivet Eksemplar, det var ikke behageligt for nogen af Parterne, ja, jeg havde nu ikke megen Lyst til Aal i Gaar, og det plejer at være en af mine Livretter.

— Husk for Fremtiden, at Aal dør øjeblikkelig, naar de bliver dyppede i en Skaal med koldt eller lunkent Vand, hvori du har kommet et Glas stærk Vineddike. I Mangel heraf kan du ogsaa dyppe Aalen i almindelig Eddikevand, det opløser samtidig alt det slimede, og Fisken bliver lettere at rense.

Moster Karen faar Øje paa et Par kasserede Skindhandsker, lille Tove har indlemmet i sin Dukke-Kludekasse og belærer omgaaende Fru Hanne, at gamle Handsker kan finde anderledes nyttig Anvendelse. Som de er, egner de sig glimrende til Sølvtøjs-Pudseklude eller til at beskytte Hænderne under Pudsearbejde. Desuden er Vadskeskindshandskerne og Vrangen af Skindhandsker udmærket som "Neglepudser", ligesom Fingrene kan bruges som Fingertutter, hvis man har en syg Finger. En man fingernem, kan der laves nydelige Knaphulsblomster af de gamle Skindhandsker, og har man flere Par kasserede, lyse Glacé- eller Vadskeskindshandsker, kan de blive til et udmærket Vinduesskind, hvis man klipper dem i Strimler, og med en Stoppenaal trækker en Snor gennem Midten af alle Strimlerne og binder dem sammen til en Krans.

Før Moster Karen gaar, naar hun at give Familien et godt Raad mod frosne Vandledninger, nemlig at gnide Røret ind med et Lag læsket Kalk og vikle et tykt Lag Straa udenom.

Nabokonen.

Tern og Plisse

Kjolen i to Dele er populær, den er saa dejlig praktisk, fordi den kan varieres, og fordi man kan sammensætte en ny Bluse med en ældre Nederdel — eller omvendt. Skuldrene skal stadig være brede, og ternede eller plisserede Nederdele er moderne.

Køkkenkrogen

(Ved Fru G. Lebrecht Nielsen)

Suppe I.

Ingen Englænder kan i Virkeligheden tænke sig at begynde Middagen uden Suppe; derfor findes der altid et Utal af Opskrifter paa Supper i engelske Kogebøger — og her er en Samling engelske Supper, som jeg har prøvet og — hvor det var nødvendigt — fordansket i Smagen; prøv dem blot, de er velsmagende, ikke særlig dyre og giver dejlig Afveksling.

Naar der i Opskrifterne tales om Suppe, menes hermed enten en Sparesuppe kogt paa Ben, Sener og Kødstumper, eller Vand tilsat Ekstrakt.

Meget ofte er Suppen kogt helt uden Kød, og Fiskesuppen optræder meget hyppigere end her til Lands.

IRSK FISKESUPPE.

1 Torsk, ca. 1½ kg, 3 l koldt Vand, ⅛ kg letsaltet Flæsk, Salt, 12 hele Peberkorn, 2 store Løg, ½ l raa, smaatskaarne Kartofler, ¼ l raa, smaatskaarne Gulerødder.

50 g Smør eller Margarine, 50 g Mel.

Fisken renses og lægges i det kolde Vand med Salt og Peber og koger langsomt mør, tages op, pilles fra Benene. Flæsket skæres i Terninger og kommes paa Stegepanden og steges lysebrunt, Løget hakkes groft, Grøntsagerne skæres i smaa Stykker, og det hele brases godt med Flæsket. Naar alt er gyldent, hældes det i Fiskesuppen; Smør og Mel røres til Smørboller, kommes ogsaa i, og det hele koger sammen, til Urterne er møre, saa kommes den pillede Fisk i Suppen, varmes igennem, og Suppen serveres straks med al Fylden paa.

KREOL-SUPPE.

1 l koldt Vand, 1 Laurbærblad, 2 dl hakkede Løg, 2 dl fintsnittet Bladselleri, 50 g kogte Ris, 7 dl Mælk, 1 Æg, Salt, Peber.

Løg og Selleri kommes sammen med Laurbærbladet i Vandet og koger uden Laag, til ca. ¼ af Vandet er fordampet; saa kommes Risene, der er kogt for sig i Vand, i Gryden, og derefter røres Mælken i; Salt og Peber efter Smag tilsættes, Suppen faar et Opkog, tages af Ilden, og det sammenpiskede Æg piskes i, men hurtigt, for Suppen skal serveres brændende varm.

Suppen serveres i Kopper eller ikke for store, dybe Tallerkener, og i hver lægges en Top fine Strimler af en kogt Rødbede.

SUPPE A LA VENEDIG.

50 g Bacon, 1 hakket Løg, 1 l Suppe, 3 dl tynd Tomatpuré, 50 g Ris, 1 Gulerod, 250 g Hvidkaal, Salt, Peber, ⅛ kg fine Ærter.

Bacon skæres i ganske smaa Terninger og ristes sammen med det hakkede Løg i Gryden; Suppe og Tomatpuré hældes paa, og Risene kommes i og koges 20 Min., saa kommes Gulerod og Hvidkaal revet paa Raakostjern i og koges, til alt er mørt. Lige før Anretningen varmes Ærterne i Suppen.

Synes man om Smagen, kan man komme revet Ost — helst en haard Ost som Parmasan — i.

Et Par hyggelige Vinter-Tøfler.

Der anvendes ca. 90 Gram dansk Embroyderi-Garn — firetraadet, 3 Strikkepinde Nr. 3½ og en Benhæklenaal Nr. 11 og et Par Filtsaaler.

Der begyndes ved Hælesømmen. Slaa op 25 Masker. Strik 3 Pinde ret. Næste Pind: x) 15 ret, slyng Traaden om P., strik 2 sammen, strik 8. Strik 7 Pinde ret. Gentag de sidste 8 Pinde 4 Gange.

Næste Pind: Strik 15, slyng Traaden om Pinden, strik 2 sammen, strik 8. Strik 4 P. ret. Næste Pind: Lænk af de 10 første Masker, strik P. ud. Næste Pind: ret. Bryd Traaden af, idet der lades hænge et kort Stykke. Strik et Stykke Magen til. Nu lægges de to aflænkede Stykker mod hinanden; tvind de løse Ender om hinanden for at undgaa et Slip i det strikkede, og saa, idet Reservepinden bruges, strikkes der henover Pinden. Strik saa paa disse 30 Masker 5 cm ligeud. Nu tages ind 1 Maske (ved at strikke to sammen) paa begge Ender af Pinden paa den næste og paa hveranden P., indtil der kun er 10 Masker tilbage, saa lænkes af.

Næste Tøffel strikkes Magen til.

SAMMENSYNING. Pres det strikkede omhyggeligt paa Vrangen med et varmt Je[illegible]ver et let fugtet Stykke; saa bruges Hæklenaalen, en Række Fastmasker hækles hele Vejen rundt langs den øverste Del af Tøflen. Saa hækles en lang Luftmaskekæde, der trækkes gennem den strikkede Hulrække, og som derefter sluttes med to Pompons. Til Slut syes det strikkede til Saalerne, der i Forvejen er trukket over med en Rest Stof, f. Eks. gerne en Rest Bomuldsfløjl, hvorunder lægges et Lag Foervat. Større eller mindre Saaler kan anvendes, idet det strikkede nemt og let kan strækkes eller holdes til, saadan at det passer.

Garder Dem mod Influenzaen.

EN BERØMT ENGELSK LÆGE, Sydenham, der levede i det attende Aarhundrede, har sagt, at der døde flere Mennesker af Forkølelsessygdomme end af Pest, og man maa huske, der dengang døde mange af Pest, skriver Halslæge N. R. Blegvad i „Sund Levevis". Forkølelsessygdomme kan nemlig, hivs de forsømmes og ikke behandles rigtigt, give Anledning til en Række alvorlige kroniske Lidelser, der kan være farlige for Livet, eller som i hvert Fald kan gøre et Menneske til mere eller mindre Invalid.

HVAD SKAL MAN NU GØRE for at undgaa at blive forkølet? Da Forkølelse er en smitsom Sygdom, maa man holde sig langt borte fra alle Folk, der nyser eller hoster, hvis Næse løber, eller som skærer Grimasser hver Gang de synker, fordi de har ondt i Halsen. Men Bevidstheden om, at en Forkølelse er smitsom, har ogsaa Bud til alle forkølede, der maa gøre sig klart, at de er smittefarlige og enten maa holde sig borte fra andre Mennesker, f. Eks. lade være med at gaa i Selskab eller i Teatret, i Skole, og hvis de nødvendigvis maa være sammen med andre, saa maa de vise den største Hensynsfuldhed, ikke tale lige op i Ansigtet paa andre, holde Lommetørklædet for Mund og Næse, naar de nyser eller hoster, og de maa huske, at deres Hænder er inficerede, naar de har haft fat paa Lommetørklædet eller rørt ved Næse og Mund, og derfor maa de vadske Hænder, før de rører ved andre Mennesker. De maa ogsaa tænke paa, at deres Lommetørklæder kan være smittefarlige og ikke anbringe dem paa Steder, hvor de kan smitte andre.

OM SELVE FORKØLELSESAARSAGEN er der ikke meget at sige. Man skal særlig passe paa to Ting: vaade eller kolde Fødder og Træk. For at undgaa de kolde Fødder maa man skifte Strømper hyppigt og have tykt og vandtæt Fodtøj. Man maa huske, at det ofte er de smaa Paavirkninger, der er værst (tænk bare paa Sommerforkølelse), og at Forkølelserne virker mest ødelæggende, naar man er overanstrengt af Arbejde eller efter Sygdomme.

PAAKLÆDNINGEN maa passe til Temperaturen. Det er selvfølgelig forkert at være saa tyndt klædt paa, at man fryser, saa snart man kommer udenfor Døren, men det er lige saa forkert at have saa mange Klæder paa, at man kommer til at svede, saa snart man bevæger sig. Det gælder først og fremmest om at undgaa Afkøling, naar man er blevet varm, altsaa tage Tøj paa, naar man efter stærk Bevægelse sætter sig ned for at hvile, og huske, at Legemet har faaet Kuldefornemmelsen, Fornemmelsen af at fryse, for at advare mod Forkølelser. Altsaa, hvis De fryser, saa bevæg Dem, til De bliver varm, eller tag mere Tøj paa.

Ved De —

at Kustoden paa et af Københavns Museer fortæller, at der gennem længere Tid hver Dag er kommet en Herre, der tilsyneladende ikke var meget interesseret i Museets udstillede Genstande, men læste sin Avis og tog den med Ro lige til Lukketid. En Dag var Kustoden faldet i Snak med den mærkelige Gæst, og det viste sig, at han kom paa Museet for at gennemgaa en Afvænningskur, da hans Læge havde forbudt ham Tobaksrygning. Da han ikke kunde gennemføre Kuren ved Viljens Hjælp alene, havde han fundet et udmærket "Kursted" paa Museet, hvor Tobaksrygning er forbudt. Da han desuden levede af sine Penge, forsømte han ikke noget med at gaa fra Morgen til Aften paa Museet —

at Englands nye Dronning til Kammerjomfru vil faa en Pige, der i 25 Aar har tjent Dronningen baade som Lady Elizabeth af Bowes Lyon og som Hertuginde af York. Den trofaste Pige troede ikke, hun nu vilde være fin nok til at tjene sin høje Frue som Dronning, men Dronningen jog hurtigt hendes Betænkeligheder paa Flugt: "Hvis du ikke kan tjene mig, Caterine, hvem skulde saa kunne. Jeg vil aldrig kunne undvære dig", sagde Dronningen, hvorpaa hun slog Armene omkring sit trofaste Tyende og kyssede hende —

BRIDGE

Letsindighed.

Man støder ofte i Livet paa Letsindighed, opstaaet paa Grund af Svaghed overfor Damer, og man kan ogsaa i Bridgen træffe dette Fænomen, hvilket fremgaar af nedenstaaende Spil, hvor jeg var Kortgiver, og fordelte Kortene paa følgende Maade:

Nord:
♠ 10, 8, 5, 3, 2
♥ D, Kn, 9
♦ D, 6
♣ D, 8, 7

Vest:	Øst:
♠ Kn, 9, 4	♠ 7, 6
♥ K, 10, 7, 6, 4, 2	♥ 5
♦ 10, 8, 3	♦ K, 9, 7, 5, 4, 2
♣ Es	♣ K, 9, 6, 4

Syd:
♠ Es, K, D
♥ Es, 8, 3
♦ Es, Kn
♣ Kn, 10, 5, 3, 2

Jeg spillede Syd, og Meldingerne faldt saaledes: Syd: 1 sans, 2 Hj., (nu kommer Letsindigheden, Nord kunde ikke staa for sine tre Damer), 2 sans, Pas, 3 sans. Derefter Pas.

Vest havde Udspil og forsøgte sin lange Farve. Hj. 4, Kn., Hj. 5, Hj. Es. De vil bemærke og sikkert studse over, at jeg stak min Makker over. Det var vel overvejet. Jeg maatte ind for at forsøge, om Sp. Kn. vilde falde, saa der hos den Blinde kunde blive yderligere to Sparstik. Men hvorledes skulde jeg komme ind, hvis jeg ikke havde taget mit Es? Vest spiller sikkert ikke mere Hjerter, og spillede jeg selv Farven, vilde Vest stikke med Kongen og jeg selv spærre med Hjerter Es. Nu kunde den Blinde i hvert Fald komme ind, naar jeg spillede Hjerter anden Gang, og anden Indstikker fandtes ikke. Det gik altsaa saaledes: Syd: Sp. Es, 4, 2, 6. — Sp. K., 9, 3, 7. — Sp. D., Kn., 5, R. 2, — Hj. 8, K., 9, R. 5. — Nu spillede Vest selv Hjerter: Hj. 6, D., Kl. 4, Hj. 3. — Nord: Sp. 10, Kl. 6, Kl. 2, R. 3, — Sp. 8, R. 7, Kl. 3, R. 8, — R. D., K., Es, 10. — Jeg tog saa Ruder Kn. og havde klaret Kontrakten, og Nord bemærkede: Der kan De se, man kan ikke vurdere Damer for højt.

Singleton.

Kritik: Bedste Spil: R. 10.

DANSK KIRKE OG SKOLE

Lovforslaget om Folkeskolens Ændring.

Af Førstelærer Gregersen, Hals.

For fjerde Gang er et Forslag til Ændring af Loven om vor Folkeskole forelagt Rigsdagen. Denne Gang for at vedtages, hvis da ikke helt uforudsete Hændelser skulde indtræffe.

Forslaget har forandret sig en Del under disse Forelæggelser. Fra den noget jesuitiske Indstilling, at Tvang var berettiget, naar blot det var noget godt, man tvang Folk til, og den umiddelbart antagne Forestilling, at øget Undervisning var et saadant Gode, er man gledet over mod den Indstilling, at der skal gives Forældrene en vis — mange vil endnu synes vel meget begrænset — Frihed til at være medbestemmende om deres Børns Skolegang.

En stærk personlig Frihedstrang og Frihedsstræben hos vor nuværende Undervisningsminister, samt en mærkbar Modstand ude i Folket mod øget Skoletvang har vel været de Aarsager, der fik det stærke Stats- og Tvangsstyres Mænd til at bøje af, thi skønt de Herrer Folketingsmænd Hassing-Jørgensen og Hartvig Frisch for ikke længe siden har luftet Tanken om Tvangsindførelse af det omstridte ottende Skoleaar, saa maa man jo nu regne med, at begge Regeringspartier gaar ind for det forelagte Lovforslag.

Kravet om det tvungne ottende Skoleaar er altsaa faldet. Lovforslaget giver derimod hver Kommune Lov til at indføre det og Pligt dertil, hvis et Antal af ti eller flere Forældre rejser Krav om det, men ingen tvinges derfor til at sende deres Børn til en saadan oprettet Klasse.

Nu bliver det saa Skoleautoriteters og Læreres Opgave at lave Skolen saa tiltrækkende og overbevisende værdifuld, at Børn og Forældre forlanger et ottende Skoleaar. Fremkommen paa den Maade vil det have sin Berettigelse og rimeligvis ogsaa være et Gode. For at opnaa dette maa der imidlertid en Grundforandring til, baade hvad Skolens Undervisningsstof og Metoder angaar. Den "Skoletræthed" og Skolelede, som hæmmer Arbejdet i mange af vore nuværende Skolers ældste Klasser, maa fjernes og erstattes med Arbejdslyst og Arbejdsiver.

Spørgsmaalet bliver da, om der i det ny Lovforslag findes Forandringer, der kan berettige til den Tro, at noget saadant kan opnaas.

I Forslagets § 15 finder vi Krav om Elevernes Selvvirksomhed. Dette vil betyde Mulighed for øget Interesse for Skolarbejdet, og derfor en Mulighed for at komme af med "Skoletrætheden". Det vil ogsaa betyde en bedre Metode til at naa Sikkerhed i Færdighedsfagene end den nuværende for Børnene passive, interessesløvende og aandsfortærende Klasseterpning. Men der skal Tid til, for at et Resultat kan naas ved Selvvirksomhed, og kikker man videre i Lovforslaget, vil man opdage, at der bliver meget lidt af denne til Trods for en betydelig Forøgelse af Skoletiden.

I § 17 og 19 omtales Skolens Fagkreds, der skal være den samme for Byskolen og for Landsbyskolen. I Underskolens atten ugentlige Timer finder vi, at der skal undervises i elleve forskellige Fag. I Hovedskolen med de tredive ugentlige Timer kommer et Par til som tvungne plus en Del frivillige. Hvordan vil det efter dette gaa med Færdighedsfagene Dansk, Regning og Skrivning og med Opfyldelsen af Erhvervslivets Krav om øget Færdighed og Rutine i disse Fag?

Lad gaa, at der i Hovedskolen, Skolen fra elleve til fjorten Aar, skal undervises i tretten forskellige Fag, særlig hvis man kan være saa behændig, at man kan faa Fagene samlede i Grupper og indført "Emneundervisning" i Stedet for som nu at faa det stykket ud med een eller to ugentlige Timer til hver Ting. Saa kunde man maaske naa til at interessere Eleverne for Arbejdet med Bøger og lære dem at forstaa, at de ved et saadant Arbejde kan skaffe sig nyttig Viden. Derved vilde meget være naaet i Sammenligning med nu, hvor nogle usammenhængende Kundskabsbrokker udtrykt ved Minimumsfordringer er Maalet. Et Forsøg, som sidste Aar blev lavet med en Flok Rekrutter i Slagelse, viste paa en slaaende Maade, hvor lidt der nogle Aar efter Udskrivningen af Skolen hænger ved af den Skolelærdom, og hvor sørgelig lidt Betydning derfor det hele har.

Kunde man i Stedet for Indterpningen af disse "Kundskaber" lære Børnene Arbejdsvaner og Arbejdslyst, vilde meget være naaet ikke alene i Skolen, men ogsaa senere i det praktiske Liv, thi intet er mere udviklende for et Menneske end interesseret Fordybelse i og Udførelse af et Arbejde, ligesom intet er mere sløvende end det at *skulle* skifte Arbejde og dermed Interesse hver hele eller halve Time, naar det behager en eller anden at ringe paa en Klokke.

I Underskolen vil de mange Fag derimod virke ødelæggende for Undervisningen. Her kan man ikke engang ty til "Emnebehandling", da en saadan maa fordre nogen, ikke saa lidt, Færdighed i Læsning og Skrivning. Lad derfor en saadan Færdighed være Underskolens Maal og lad Fagene: Dansk, Regning og Skrivning, maaske Tegning, samt Religion, der jo i det ny forelagte Lovforslag igen har faaet sin priviligerede Stilling indenfor Skolens Fagramme, være tilstrækkelige for Underskolen, uanset hvad Kæphesteryttere i Naturhistorie, Geografi, Historie og alt det andet mener. Gymnastik og Sang kan tages som Forfriskningsøvelser en fem—ti Minutter en Gang imellem, maaske daglig.

Den største Forandring af Skolevæsenet sker i Landsbyskolen, idet den samtidig med, at den faar alle Byskolens Fag, faar betydelig flere Timer end hidtil. Landkommunernes Skolebudget vil derved øges betydeligt, dels til Lønninger til flere Lærere og dels til Bygning af nye Skoler og Forandring af de gamle. Selv om Staten tager en stor Del af Udgifterne paa sin Kappe, vil Lovens Gennemførelse de fleste Steder betyde en vis Forøgelse af de allerede tyngende Skatter. Kunde der ikke være Grund til at tænke paa, om ikke man vilde naa en vis Grad af Retfærdighed, hvis Staten overtog hele Udgiften til Skolevæsenet. I alt Fald vilde Udgiften da blive ens fordelt over hele Landet. Styrelse og Tilsyn kan jo lige godt være i Hænderne paa forældrevalgte Repræsentanter, og "det kommunale Selvstyre" lider vel ikke mere derved, end det allerede har lidt.

Tanken om Centralisering af Skolevæsenet i Kommunerne udformes nøje i Forslaget. De nuværende Skoler tænkes brugt, som de er nu, til Underskoler, og Hovedskolen anlægges paa et centralt Sted. I den samles saa de tre sidste Aargange af Kommunens Elever. Flere Kommuner kan slaa sig sammen om en saadan Skole, hvis de ligger belejligt for det. Derved vil man de fleste Steder kunne klare sig med faa eller ingen Nyansættelser af Lærere, ligesom man kan indskrænke Byggeudgifterne noget samt faa det nyanskaffede Skolemateriel mere intensivt udnyttet.

Centraliseringen har saaledes mange Fordele, men derved bliver et andet Spørgsmaal, nemlig Befordringen aktuel. I Lovforslaget hedder det, at hvert Barn, der har mere end 2,5—3,5 km til Skole, skal befordres i Rutebil eller paa anden Maade. Dette er i og for sig en god, human Bestemmelse, men ved Oprettelsen af Centralskoler vil dette Problem i de fleste Steder ikke kunne løses uden betydelig Bekostning. Dette vil igen særlig komme til at falde paa de tyndt befolkede og derfor paa de fattige Egne.

Forslagets Krav om mere gennemført Hygiejne i Skolen maa hilses med Tilfredshed. Derunder kommer Kravet om særlig Gymnastikdragt. Først ved en hel Omklædning til Gymnastiktimerne vil Gymnastikken faa sin Betydning. Den Gymnastik, der nu mange Steder drives i en støvet Sal i det almindelige Skoletøj og i Kludesko, som ogsaa anvendes paa Legepladsen, har vist ikke megen gavnlig sundhedsmæssig Betydning.

I 1814, i en for Landet meget trang Tid, indførtes den Skolelov, vi har haft uden væsentlige Ændringer til Dato. Udgifterne blev den Gang baaret, og Skolen kom i Gænge, til Trods for Modstand fra store Dele af Befolkningen. Mange vil ogsaa nu kalde det en trang Tid, maaske ikke helt med Rette at dømme efter de store Dividender og Millionfortjenester, men til Trods for dette vil Landets Økonomi ogsaa nu kunne bære de forøgede Byrder, som den forbedrede Folkeskoleundervisning giver, naar de bliver rimelig fordelt. Mon det ikke særligt er dette, det kniber med i vor Tid.

Vi har i mange Aar levet højt paa det Dogme, at vi Danske hørte til Verdens mest oplyste Folk, og mens vi har troet det, er det en Kendsgerning, at de fleste af vore Naboer er løbet forbi os baade undervisningsmæssigt og kundskabsmæssigt set. Dette vil i Længden svække os i Forhold til dem, saa hvis vi vedblivende skal hævde os i "Kampen for Tilværelsen", vil en forbedret Skole være nødvendig. Denne faar vi ved Vedtagelsen af Jørgen Jørgensens Skolelovsforslag.

J. Gregersen,
Hals.

Hvad Dogmerne vil.

Af Dr. phil. F. L. Østrup.

Hele Dogmedannelsen gaar ud paa at sige, hvor rig Guds Kærlighed er, og hvor gode Gaver den skænker. Jesus har sammenlignet Guds Rige med en ægte Perle. Og det er det, Dogmerne gaar ud paa: at holde Støv og Smuds, der gerne kunde fordunkle den ægte Perle, borte fra den, saa den ret kan straale, og løfte den højt derover i saadan Indfatning, som bedst lader den komme til sin Ret. Men at forme Dogmer og lære Dogmer, der gaar ud paa dette, er jo uadskilleligt fra at love og takke og tilbede Gud. Thi paa hvilken anden Maade kan man vise den ægte Perles Værdi, godtgøre den og hylde den?

Ja, Dogmerne, som siger: Se, saadan er Guds Kærlighed, se, saadanne er hans Kærligheds Gaver; Dogmerne, som er det bedste Udtryk, man gennem meget Arbejde og megen Prøvelse har kunnet finde for det ophøjede Indhold, — de er en egen fortættet Form for Lovsang. Man taler i Fysikken om bunden Varme, der udløses, naar Stoffet gaar over i en anden Tilstandsform. Saaledes er der ogsaa i Dogmet bunden Varme til Stede, Kærlighedsvarme, virket af Guds Kærlighed, og den giver Ordene for den, der forstaar, Lovsangs Klang.

TIL LISELUND.

Januar er en stille Tid efter de mange Festdage, men paa Liselund Menighedsskole sætter man sig ikke til Ro af Træthed. Den gamle Kæmper Niels Dael har endnu ikke Tid til at nyde Hvilen; han er travlt beskæftiget med at berede det aarlige Vintermøde, der begynder den 18. Januar og varer ved Ugen ud. Blandt Talerne er som sædvanligt vore bedste at træffe: Biskopperne Rosendal og Berggrav, Professorerne V. Grønbech og L. P. Larsen, Forstanderne Rosenkjær og Arnfred o.s.v. Vi gør opmærksom paa 4 Foredrag af den norske Biskop over Emnet: Troens Start: — Troens Orientering; Troens Sejr; Troens Hverdagsliv. — Postadresse: Liselund, Slagelse.

Fra den vide Verden . . .

Ved Pastor C. E. Dam-Hendriksen.

Norge: Kortere Gudstjenester.

De norske Biskopper har drøftet Muligheden for en kortere Gudstjeneste og er stemt for en saadan, f. Eks. ved at forkorte Kirkebønnen og Epistlerne. Samtidig drøftede Biskopperne Spørgsmaalet: Bør Nadveren have sin Plads under Højmessen eller i Fortsættelse af denne, saa Altergangen derved faar sin egen Højtid.

*

Sverige: Nyt Bispedømme.

Stærke Kræfter arbejder paa at faa oprettet et særligt Stift for Hovedstaden og Gotland med Bispesæde i Stockholm. Samtidig vil man oprette et Domkapitel i Visby for at tilfredsstille Øens Beboere.

*

Østrig.

Den evangeliske Kirke har fejret Hundredaarsmindet om de 400 evangeliske Østrigere, der i 1837 maatte udvandre fra Zillerdalen paa Grund af deres protestantiske Tro. De fandt da Tilflugt i Schlesien. Zillerdalen er en Sidedal til Inndalen i Tyrol.

*

Tyskland.

I Aarene 1932—34 meldte 60,000 sig ud af Kirken, men 88,000 traadte ind.

*

Tjechoslovakiet.

Den evangeliske Vækkelse i Landet gaar stadig fremad. Fra Januar—September i 1936 er mere end 1000 Mennesker traadt over i den evangeliske Kirke.

*

Paris.

Frankrigs Hovedstad huser ca. 80,000 Russere. De har deres egne Menigheder og Kirker, ialt 28, samt en teologisk Skole.

U. S. A. og Bilismen.

Katolske Bisper har med Henblik paa det 5. Bud udsendt et Hyrdebrev mod Automobilraseriet. Behøver vi at tilføje, at det er i Amerika, Bilismens forjættede Land, at Biskopperne søger at skride ind. Biskoppen af Detroit har saaledes godkendt et Forslag til en Automobilbøn. I denne skal Katolikkerne anraabe Maria og Josef, Rafael og Mikael samt den hellige Kristoffer.

*

Milano.

Valdenserne har nu sammensluttet sig til een Menighed med 600 Medlemmer. Valdenserne har strenge Kaar i det katolske Land, hvor man er meget aandeligt snæversynet. Der er ialt 40,000 Valdensere paa Halvøen, og saaledes udgør de Halvdelen af den evangeliske Kirke i Mussolinis Land.

*

Japan og de Kristne.

Ifølge Svensk Kyrkotidning er der ca. 200,000 evangeliske Kristne paa de japanske Øer — med 2,176 Menigheder og 2600 Præster og Evangelister, hvoraf de 1700 er præsteviet. Menighederne er smaa — 20—50 Medlemmer er det sædvanlige. 34 pCt. af Menighederne findes i Landsbyerne — og af Bymenighederne findes de 70 pCt. i Storbyerne. Kagawa fortæller, at i de sidste Aartier er de Kristnes Antal fordoblet i Japan, og den kristne Litteratur spredes overalt. Flere ledende Statsmænd er gaaet over til Kristendommen. Og Buddhisterne f. Eks. synger ofte kristne Salmer, læser i Bibelen samt opstiller Korset i deres Helligdomme.

*

Amerika.

I De Forenede Stater findes ca. 3 Millioner revolutionære Kommunister — 600 kommunistiske Aviser — og Propagandaen udføres systematisk af 600 lønnede Arbejdere. 20,000 Børn kom i Sommer under kommunistisk Paavirkning. Der er kommunistiske Søndagsskoler. Stalins Bog f. Eks. er udkommet i over 100,000 Ekspl.

*

England.

Af religiøse Grunde har det engelske Luftfartsministerium forbudt Flyvemaskiner at lande paa Genezareth Sø.

*

Rusland.

Sovjets Statistik fortæller, at i Løbet af det sidste Aar er 4000 Kirker blevet lukket. Og samtidig er der rejst Anklage mod 687 Præster, tilhørende forskellige Konfessioner — af disse er 29 blevet skudt.

Alt er saa ganske forandret —!

Dage kan blive saa triste og graa,
og Vejen saa haard og øde,
du sagtner din Gang og gaar helt i Staa,
og ønsker dig gemt blandt de døde!

Dage kan være saa triste og graa,
du ynker dig selv — du Stakkel!
Men sligt kan det ej blive ved at gaa,
saa beder du om et Mirakel.

Du møder et uimodstaaeligt Smil,
et Haandtryk, en trosglad Stemme.
— Og alle de Byrder og trælse Mil
du synes saa ganske at glemme.

Nu kan du jage for Maalet at naa,
hvor længe du end har vandret.
— Se, Solen lyser og Himlen er blaa,
og alt er saa ganske forandret!

Emil Larsen.

DAGENS PRÆDIKEN.

Mand og Kvinde.

Tekst: Ef. 4,21—33.

Menneskelivet vrimler med Problemer. Ingen kan leve med noget som helst Ønske om at leve Livet rigtigt, uden at Problemer og Vanskeligheder møder ham. Hvordan skal vi bære os ad, naar alle disse Problemer møder os? Ja, vi skal i alt Fald ikke løse Problemerne selv uden om Gud. Er man en Kristen, er der intet Forhold i Menneskelivet, som er ens Kristenliv uvedkommende. Man kan ikke skille noget ud — f. Eks. ens Forhold til Fagforeningen, til Politik, til Forretningsforbindelser, eller hvad man nu vil nævne — og sige: „Se dette her vedkommer nu ikke mit Kristenliv! Thi alt i dit Liv, alle dine Forhold angaar dit Kristenliv! Hvordan bar de første Kristne sig ad? De prøvede at se alt i Skriftens Lys og i det Lys, de havde faaet fra Kristus.

Et af Menneskelivets største Problemer ligger gemt i disse to Ord: Mand og Kvinde! Det er skæbnesvangert om et Menneske vil leve som en Kristen og saa samtidig vil prøve paa at holde visse Problemer eller særlige Forhold uden for sit Kristenliv, og det er utvivlsomt en af Tidens store Svagheder, at saa mange holder det sexuelle Spørgsmaal uden for deres Kristenliv. Ogsaa Forholdet Mand og Kvinde maa undergives Kristus, derom taler vor Tekst.

Først maa Opmærksomheden henledes paa, at det forudsættes, at man har det kristne Syn paa Ægteskabet: at en Mand skal være een Kvindes Mand, og at Forbindelsen mellem Mand og Kvinde skal gælde, indtil Døden skiller dem ad. — Hvad siger saa Ordet? Det siger noget, som lyder ganske banalt og selvfølgeligt: Du skal elske din Hustru! Ordet „elske“ i nytestamentelig Betydning har altid Forbindelse med Gave og Offer. Der er ikke Tvivl om, at der er mange Mænd, som trænger til at faa deres Samliv — ogsaa deres sexuelle Samliv — med Hustruen ind under denne Formaning. Saadan et Spørgsmaal som Børnefødsler er ikke vort Kristenliv uvedkommende. Vi kan i en Prædiken ikke gaa ind paa Detailler, men visse Linier kan dog ridses op.

Dér, hvor et Barn ikke er velkomment, hvor Hustruen er ked af, at Familien skal forøges, dér er der noget galt et eller andet Sted. Maaske det er Hustruens Sindelag, det er galt med, men formodentlig oftere Mandens, thi Mandens sexuelle Samliv med Hustruen er tit baaret af Egenkærlighed alene. Og naar man undertiden træffer en Hustru, der bogstavelig talt er opslidt af Børnefødsler, kunde man nok ønske, at hendes Mand havde faaet talt ud med Gud om deres Samliv og virkelig havde lyttet til Ordet: Du skal elske din Hustru!

Og ligesaa hvor et Ægtepar praktiserer Børnebegrænsning ud fra egoistiske Motiver — og den Slags Ægtepar er der jo mange af, den Slags, der har saa meget, de lige skal først, at de aldrig faar Tid eller Raad til at faa Børn — dér syndes der, og dér trænger Ægtefællerne til at faa deres Forhold ind under Ordets Lys. Børnebegrænsning kan kun praktiseres under stadig Bøn og stadig Overgivelse til Gud.

— — Paulus sammenligner Forholdet mellem Mand og Kvinde med Forholdet mellem Kristus og Menigheden. I første Øjeblik synes man maaske, det er en dristig Sammenligning, men naar man tænker efter, forstaar man, at der derved siges noget meget væsentligt. En Mands Kærlighed til sin Hustru skal ikke — heller ikke i deres sexuelle Samliv — være baaret af K r a v*, men af den Kærlighed, som ønsker at* g i v e *og er rede til at* o f r e*. Og saadan skal Hustruen ogsaa være indstillet overfor sin Mand. Paulus's Tale om Hustruens Underordning er præget af den Tid, han tilhørte, men det egentlige i hans Ord om Hustruen er jo dette, at hun skal give sig selv, saaledes at hun og hendes Mand bliver eet; det kræver Ofre, som alt Fællesskab kræver Ofre. Men enten man altsaa er Mand eller Hustru, er det vigtigt, at man ikke holder de Problemer, der kan opstaa i Samlivet, uden for sit Kristenliv.*

*

Nu er der talt til de gifte, men der kunde jo ogsaa være meget at sige til de ugifte. Her er kun een Ting. Før du forlover dig, saa læg Sagen frem for Gud. Megen ægteskabelig Ulykke kommer af, at man tager selv uden at tage Gud med paa Raad. Styrt dig ikke blindt ind i en Forbindelse for Livet! Naar du møder en paa din Vej, som sætter dine Stemninger i Sving, saa spørg: Er hun den, jeg kan tænke mig som mine Børns Mor? Er han den, jeg ønsker som mine Børns Far? Er han eller hun den, jeg kan dele sammen med, tale med om mit Gudsforhold eller bede sammen med? Om man er kommet til Tro paa Gud, er det meget farligt at gifte sig med een, man ikke kan dele sit Kristenliv med! Det er altid meget sørgeligt, naar en Mand og Hustru ikke kan bede sammen.

Midt i alle sine Formaninger og Raad anbringer Paulus saa pludselig Jesu Kristi Kors: „I Mænd, elsk jeres Hustruer ligesom ogsaa Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for den! „Ja, vi skal hen til Korset og se paa ham, som ene g a v*, og naar vi da knæler under dette Kors med alle vore Problemer, da samler alt sig i en Bekendelse: „Herre, jeg har syndet, Herre, tilgiv mig!“, og da er et Menneske dér, hvor Gud kan tale til ham og hjælpe ham med alle hans Problemer. Thi i det stadig at lade sig overbevise om Synd, stadig bekende den, stadig modtage Guds Tilgivelse i Jesus Kristus er der virkelig Hjælp at finde i alle Livets Forhold.*

Den korsfæstede Kristus er Midtpunktet i vort Kristenliv, og intet er ham uvedkommende, heller ikke Forholdet mellem Mand og Kvinde. Gud give, at vi maa faa a l l e *Problemer,* a l l e *Spørgsmaal,* a l l e *Livsforhold ind i det Lys, der udgaar fra ham.*

Poul Schou,
Aalborg.

aalborg amtstidendes BØRNEBLAD

George Rogers Clark — Pionér, Eventyrer og Soldat.

En Mand, som ikke kendte til Frygt.

(Sluttet).

I to Aar blev Clark i Egnen omkring de store Søer. Han tog Detroit og jog den engelske Guvernør Hamilton ind i Canada; men selv om han havde været heldig med alt, han foretog sig, saa var hans Stilling ikke misundelsesværdig. Penge havde han ingen af til at betale sine Soldater Lønninger med, og Indianerne var ikke til at stole paa. Der var mange Hundrede Kilometer til den nærmeste Hjælp Øst paa, saa han var henvist til at stole paa sig selv.

Medens han opholdt sig i Kaskasia, hvor han havde opslaaet sit Hovedkvarter, fik han Underretning om. at Guvernør Hamilton var paa Vej ned mod ham med en Hær paa 600 Mand. Selv havde Clark ikke to Hundrede Mand tilbage af de fire Hundrede, han var draget ud med. Nu skulde aabenbart det afgørende Slag slaas om, hvem der skulde være Herre paa disse Egne, Englænderne eller Amerikanerne. I al Hast fik han Fortet sat i bedste Forsvarsstand og ventede saa paa at modtage sin Modstander. Det blev Efteraar og Vinter, og der kom ingen Englændere, derimod kom der ved Juletid en Handelsmand fra Vincennes, og han fortalte, at Hamliton havde taget denne By, og han var i Færd med at ophidse Indianerne mod Clark.

Clarks Beslutning var taget med det samme. Han vilde drage til Vincennes og søge at overrumple Fjenden, men et overvældende Snefald forhindrede ham i at marchere med det samme. Hen sidst i Januar blev det Tøvejr, og uden at betænke sig et Øjeblik satte Clark og hans Mænd ud paa den 300 Kilometer lange Rejse til Vincennes. Denne March er sikkert en af de største Bedrifter, nogen Hærfører nogensinde har udført. Clark var Ejer af en eneste Kanon, og den sendte han med en mindre Afdeling over til Mississippifloden, som var omtrent Snes Kilometer længere Vest paa. Soldaterne maatte bære den det meste af Vejen, saa den kan ikke have været saa forfærdelig stor. Paa Mississippifloden havde han en Baad, og med den skulde Mandskabet sejle ned ad Floden, til de kom til Ohio-Floden, som løber ud i Mississippi, og derefter sejle op ad Ohiofloden til et Punkt, hvor de skulde møde Hovedstyrken ikke langt fra Vincennes. Det var den eneste Maade, han kunde faa Ammunition bragt sikkert dér over.

Og saa begyndte han selv med Resten af sit Mandskab den frygtelige March i Snesjap og oversvømmede Sumpe — en March paa omtrent tre Hundrede Kilometer. I seks Dage marcherede disse modige Mænd gennem et Land, hvor der ikke fandtes banet Vej. Regn og Isslag piskede dem i Ansigtet, og de var gennemblødte til Skindet fra den første Dag de begyndte Marchen. Efter seks Dages Forløb kom de til et Sted Nord for, hvor Lille og Store Wabashfloderne løber sammen. Almindeligt er der ca. fem Kilometer mellem de to Floder paa det Sted, hvor de gjorde Holdt, men da de kom der, var hele Landet oversvømmet, og de kunde kun se Vand, saa langt Øjet kunde række.

Hvad skulde de gøre? Clark kendte Landet for godt til at vide, at det vilde være ørkesløst at prøve at finde et andet Sted at komme over. Uden at betænke sig et Øjeblik, gik han selv ud i det iskolde Vand, idet han raabte: "Følg mig!"

Og de fulgte ham. Omtrent 10 Kilometer gik de i Vand, der naaede dem fra Knæene til undertiden op til selve Bæltestedet, men over kom de. I Skoven paa den anden Side lavede de et stort Baal og tørrede deres Klæder, og næste Morgen fortsatte de. Og selv om de ikke i de følgende Dage vandrede i dybt Vand, saa var det gennem et sumpet Terræn, hvor de hvert Øjeblik traadte i dybe Huller og fik Støvlerne fyldte med Vand. Men ikke et Øjeblik tøvede Mændene i at følge deres Fører.

Omsider kom de saa langt, at de kunde se Vincennes i det fjerne. Men de saa noget andet, som næsten tog Modet fra disse modige Mænd. Embarrass Floden var ligeledes gaaet over sine Bredder, og et bredt Vand — bredere end det, de var gaaet over ved Wabash Floderne, laa foran dem. Et Par Mænd blev sendt ud med en Cano for at finde et Sted, hvor de kunde forsøge Overfarten. Men de fandt ikke lavt Vand. Clark kunde mærke paa Mændene, at de var ved at give op. De var gaaet igennem saa meget, at dette her syntes at være for meget. For at sætte et godt Eksempel gik han selv ud i Vandet for at se, hvor dybt det var. Det gik ham til Armhullerne. Han stod et Øjeblik, mens det kolde Vand isnede ham til Marv og Ben. — Saa tog han en rask Beslutning. Han vendte sig mod Mændene, som stod paa Bredden.

— Kom saa, Folk! raabte han og fortsatte ud i Vandet med Riflen løftet højt over Hovedet. Og atter fulgte den uforfærdede Skare den ukuelige Leder.

Da de havde gaaet et Stykke, fandt de lavt Vand og naaede omsider en Ø midt i Oversvømmelsen. Der blev de Natten over. De turde ingen Baal tænde, da de nu var saa nær Vincennes, at man derfra vilde kunne se Røgen, og Natten igennem løb Folkene omkring for at holde Varmen, mens en kold Februanrvind blæste ind over Øen. Det var den koldeste Nat, de oplevede paa Turen.

Saa snart det gryede næste Morgen, var Clark parat til at fortsætte. Uden at tøve traadte han atter ud i Vandet, de første fulgte efter, men han saa, at der var enkelte, som krympede sig. Han vendte sig da til en af sine Officerer, en Major Bowman, og raabte til ham, at han skulde vente til sidst og skyde enhver, som tøvede med at gaa i Vandet. Et rungende Hurra hilste denne Ordre, og hver Mand sprang straks ud og fulgte Clark. Det sidste Stykke var det værste. I flere Timer gik de i Vand, der aldrig naaede dem under Bæltestedet, og flere Gange gik dem over Skulderne. Men over kom de, og i den tætte Skov blev der nu bygget Baal, og de fik en haardt tiltrængt Opvarmning. Flere af Folkene fik Held til at nedlægge Krondyr, og de blev stegt paa Spid over Baalet, og mens Folkene aad af Hjertens Lyst omkring det varmende Baal, glemte de helt de Strabadser, de havde gennemgaaet. Nu skulde der festes i Vincennes, naar den først var taget, og ikke en af de 150 Mænd tvivlede et Øjeblik om, at de kunde tage Byen.

Og Byen og Fortet blev taget. Det lykkedes Clark at anbringe sine Mænd paa forskellige Steder rundt omkring Fortet, saaledes at Hamilton troede, at han var omringet af en stor amerikansk Armé, og den 24. Februar 1779 overgav den hovmodige Guvernør Hammilton Fortet og dets 600 Mand store Besætning til Clark, som rykkede ind med sine 150 Mand.

Landet omkring Søerne var sikret for Kolonisterne.

Clark udførte mange andre Heltebedrifter, og han blev udnævnt til General. Han døde i 1819 og nævnes den Dag i Dag som en af U. S. A.s største Helte.

En lille Regnekunst.

Du kan lave nogle smaa, morsomme Taltricks, som i høj Grad vil forbløffe dine Venner. Bed dem tænke paa et eller andet Tal, de kan selv vælge og skal ikke sige hvilket. Bed dem dernæst fordoble Tallet, lægge 12 til, dividere med 4 og derfra trække det halve af det Tal, de først tænkte paa, og naar de har gjort det, kan du fortælle dem, at Resultatet bliver 3. Et Eksempel: Vi vælger Tallet 8, det dobbelte heraf er 16, læg 12 til, og du faar 28, divider med fire, og du faar 7, træk det halve af 8, hvilket er 4, fra, og du har 3 tilbage.

Hvilket som helst Tal, der vælges, vil Slutresultatet blive det samme, saa længe du beder dem lægge 12 til det dobelte af det Tal, der tænkes paa.

Hvis du vil have et andet Slutresultat, f. Eks. 4, maa de lægge 16 til, 5 — 20, 6 — 24 o. s. v.

Er du Samler?

Samlermanier er en hyppig Forekomst, naar Efteraar og Vinter melder sig. Bliver man først "bidt" af en saadan Mani, er man redningsløst fortabt. Der er mange Ting at samle paa og kaste sig over, for hvad kan der ikke samles paa?

Der er Mennesker, som faar voldsomme nervøse Anfald, hver Gang de ser en Tændstikæske med en usædvanlig Etikette; de griber den med rystende Hænder og glæder sig over den værdifulde Fangst, der straks indlemmes i den øvrige Samling.

Andre faar Kleptomanfornemmelser, hver Gang de ser et Mavebælte fra en Cigar, og først naar de efter lang Tids Tryglen faar Lov til at afklæde alle den gode Værts Havanesere, har de Fred med sig selv.

Autografjægere er Mennesker i alle Aldre, der intet skyer, naar der øjnes en Chance til at indlemme et kendt Fodboldnavn i Samlingen. En engelsk Fodboldspiller udtalte saaledes en Gang i København, at Autograf-Overfaldene efter Kampen var langt mere trættende end selv Spillet.

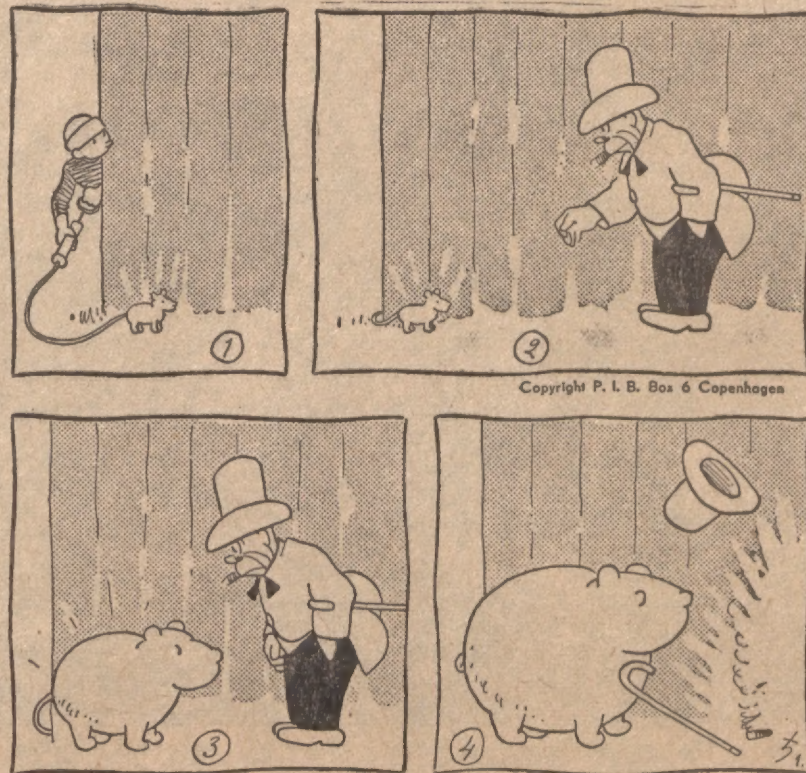
Saa er der dem, der samler paa Kobber- og Messing-Genstande eller lange Piber. Deres Hjem er fra Gulv til Loft opfyldt med disse Genstande, og alt andet er værdiløst. Emblemer er især for den yngste Ungdom en udsøgt Delikatesse. Hvem har ikke set den lille Purk med Reverserne tæt besat med alle mulige og umulige Bilmærker og Foreningsemblemer?

Billeder, der er indlagt i de forskellige Firmapakker er en uhyre efterspurgt "Vare", der ofte giver Anledning til de voldsomste Fejder mellem Drengene. Saa er der Frimærkesamleren — en Mand, som alle kender. Han er yderst paapassende, og opdager han gennem en Lup, at der mangler en Millimeter af et Hjørne, kasserer han med en kyndig Mine Mærket.

Bogsamlermanien er mere sjælden, idet den kræver gode økonomiske Forudsætninger. En rigtig Bogsamler interesserer sig hovedsageligt for de saakaldte Førsteudgaver, det vil sige de i første Oplag trykte Bøger. Han kan gaa i timevis og endevende Antikvarboghandlerens Reoler, indtil han finder netop det Eksemplar, han søger.

Som Rosinen i Pølseenden har vi Manden, der samler paa Plakater. Jeg kender saaledes en, der i den sidste Menneskealder har samlet paa slige værdifulde Papirer, han har hele Loftet opfyldt. Rimeligvis tager han dem ned til Højtiderne, eller ogsaa fylder Bevidstheden om, at de er der, ham med en indre Glæde og Tilfredshed.

— ip.

Adamson har en uhyggelig Oplevelse.

F. F. Klubben

Kære smaa Læsere!

Vi er nu forbi Hellig Tre-Kongersdag, og Julen er overstaaet for denne Gang, og I er nu alle i fuld Gang med Skolen igen. Og vi kan sikkert alle være enige om, at selv om det er dejligt med Ferie og lidt Fest, saa er det dog det beste, naar vi har vore daglige Pligter at se til.

Det lille Regnestykke, vi begyndte det nye Aar med, har I alle regnet rigtigt. Anna Metha Mikkelsen, Trintved, Flauenskjold, blev den heldige og vandt Naalen. Hun havde som de andre Indsendere regnet ud, at Anna var 18 Aar.

Nu skal I faa et Stykke, som I straks vil synes er umuligt, men det er det slet ikke. Naar I ser lidt paa det, vil I finde, at det er saa let som Fod i Hose.

En Kone stod paa Torvet med en stor Kurv Æg. Saa kom Fru Jensen og købte de halve af Æggene og et halvt Æg. Lidt efter kom Fru Petersen og købte de halve af dem, hun havde tilbage, og et halvt Æg. Fru Sørensen kom derefter, og hun købte ogsaa det halve af de Æg, Konen nu havde tilbage, og et halvt Æg, og endelig kom Fru Madsen og købte Resten, nemlig 33 Æg. Hvor mange Æg havde Konen til at begynde med. Hun solgte kun hele Æg.

Her er noget at arbejde med.

Venlig Hilsen.

Farbror Frederik.

Brev fra Søkbæk.

Kære Farbror Frederik!

Jeg vil gerne forsøge at blive Medlem af F. F.-Klubben. Jeg bor i Søkbæk ved Ullits, min Fader er Landmand, vi har en lille Gaard paa 40 Tdr. Land, 12 Malkekøer, som jeg hjælper til med at malke baade Morgen og Aften; jeg har malket siden jeg var 8 Aar. Min Moder har ligget paa Amtssygehuset i Aalborg i Aalborg i to Maaneder og paa Kamilianerkliniken nu i Efteraaret igen, saa vi har rigtig slidt i Sommer. Min Søster, som nu er 17 Aar, har været Husbestyrerinde. Jeg har en lille Bror, som er 7 Aar. Vi har en Ørreddam, som vi satte 40,000 Stk. Yngel i sidste Sommer, og hvis du kommer Vejen, skal du være saa god at komme ned ogi se det. Nu haaber jeg, at jeg faar Naalen. Venlig Hilsen

Glædeligt Nytaar

Edith Haubro, 12 Aar,
Søkbæk pr. Ullits.

— — —

Tak for Indbydelsen, Edith. Maa jeg tage min Fiskestage med? F. F.

Brev fra Kaas.

Kære Farbror Frederik!

Nu vil jeg fortælle dig lidt om min Oplevelse i de sidste Dage før Jul, saa at jeg maaske kan fortjene en Naal.

Jeg gaar i den nye Skole, som lige er blevet bygget, og der har vi seks Klasser, og jeg gaar i anden, min Søster, som er syv Aar, gaar i første Klasse.

Vi fik Juleferie den 22. December. Det var en dejlig Dag, der var pyntet et Juletræ, og vi sang mange Julesalmer, senere fik vi en Julehistorie.

Da jeg kom hjem fra Skole, var Mor ved at bage, og derfor hjalp jeg hende, for Eksempel med at løbe Ærinder, og senere var Mor og min Søster, som hedder Elin, og jeg ude for at købe Julegaver. Nu er jeg snart ved at længes efter at komme i Skole igen.

Nu en venlig Hilsen med Haab om at faa en Naal.

Orla Villadsen, 8 Aar.
Adr.: Ockar Villadsen, Kaas St.

— — —

Det var et pænt Brev, Orla. Det faar du en Naal for. F. F.

Børnebladets Rebus.

Børnebladets Rebuspræmier bliver i Fremtiden hver Uge:

1 Stk. Førstepræmie (den først udtrukne, rigtige Løsning) bliver som hidtil en Bog. Piger faar, saavidt Oplag haves, "Brylluppet paa Lønnvalla" af Elisabeth Beskow (Lohses Forlag), og Drengene faar "Onkel Toms Hytte" (Pios Forlag). Desuden præmieres de to næste udtrukne, rigtige Løsninger med hver et Stk. af Aalborg Amtstidendes smukke Danmarkskort, et Vægkort med Stokke og Strop lige til at hænge paa Væggen. Løsninger, der mrkt. **"Præmie-Rebus"** skal indsendes til "Aalborg Amtstidende"s Redaktion **inden Torsdag Aften**, skrives paa et Stykke Papir. Løsningen maa være bilagt nedenstaaende Kupon.

Løsning paa sidste Uges Opgave var:

Smaa Spurve sidder i Havens Træer og længes mod Sommerens milde Vejr.

De udtrukne Vindere blev:

Erland Johansen, Knud Toftvej 5, Nørresundby. Frode Lyngsø, Bakkegaarden, Arden. Else Sørensen, Simonsminde, Ulsted.

Udenbys Vindere vil faa Præmien tilsendt med Posten, og indenbys Vindere kan afhente Præmien paa Redaktionen.

„Aalborg Amtstidende".
Børnebladets Rebus.
Kupon for Søndag 10. Januar.

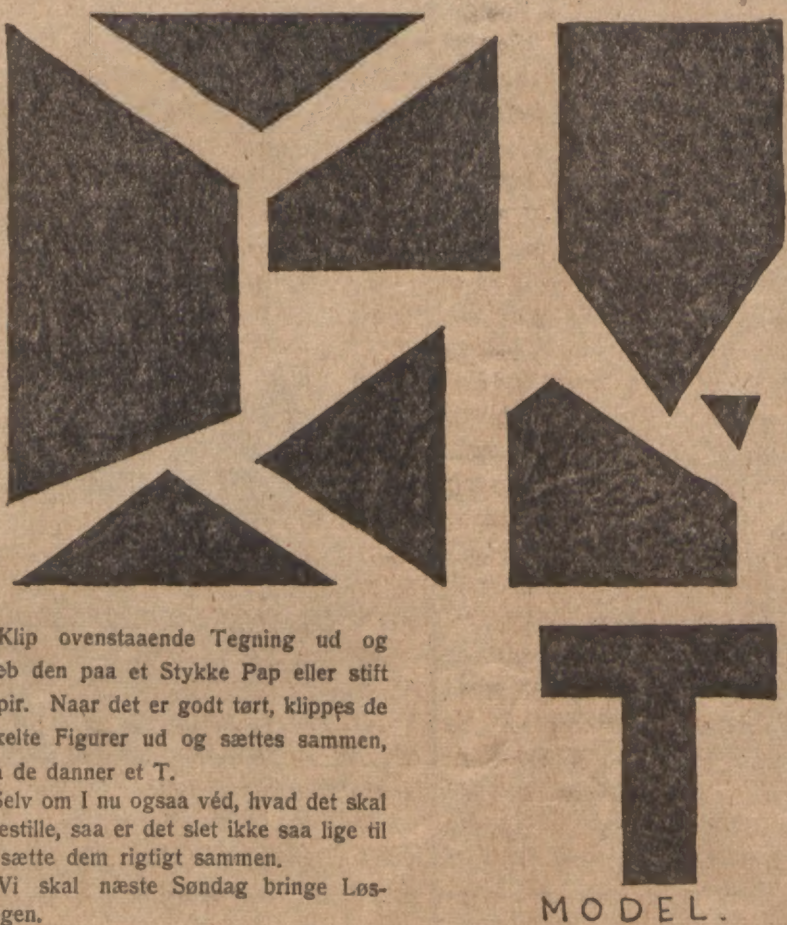

Kaptajn Buller.

Ligesom det nye Aar Verden over begynder med Uro og Strid, saaledes er det ogsaa paa Sydhavsøerne, hvor Kaptajn Buller og hans Mænd opholder sig. De indfødte har sat sig for at jage vore raske Eventyrere bort, men Kaptajn Buller har sine „Kanoner" i Stilling, og Æslet ekspederer de sorte, saa hurtigt som de kommer.

Ole: — Hils fra mig derhjemme!

Sammensætningsopgave.

Klip ovenstaaende Tegning ud og klæb den paa et Stykke Pap eller stift Papir. Naar det er godt tørt, klippes de enkelte Figurer ud og sættes sammen, saa de danner et T.

Selv om I nu ogsaa véd, hvad det skal forestille, saa er det slet ikke saa lige til at sætte dem rigtigt sammen.

Vi skal næste Søndag bringe Løsningen.

Aalborg Amtstidende

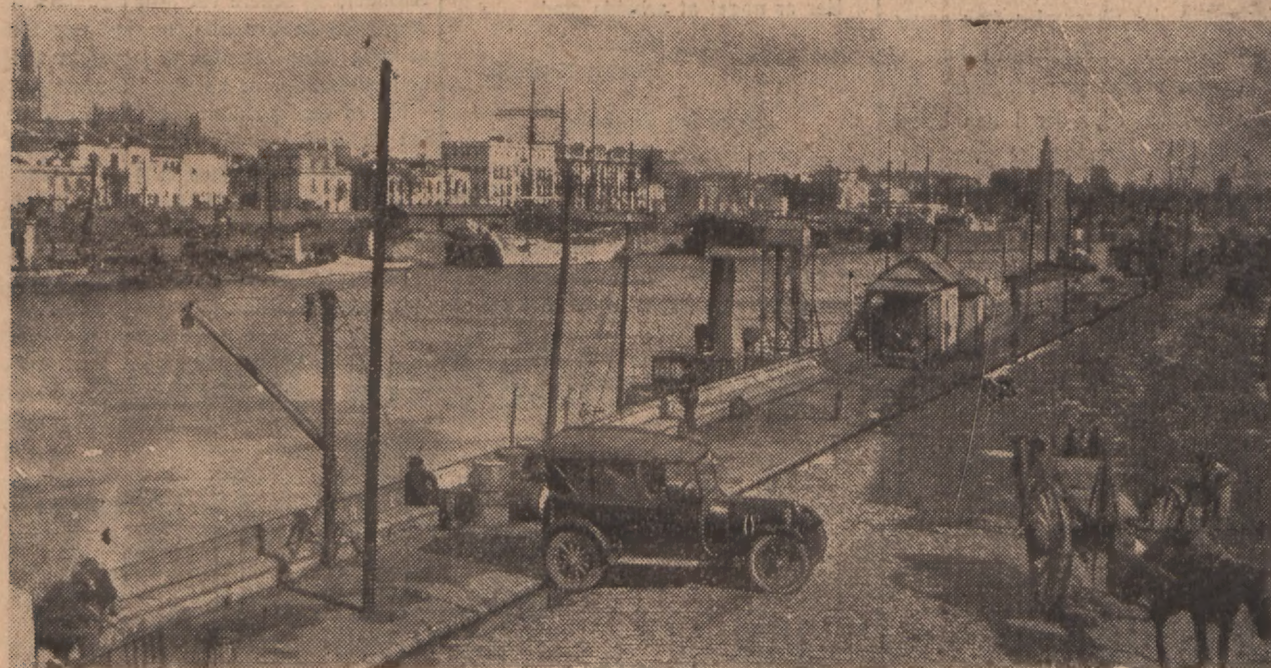
SØNDAG DEN 10. JANUAR.

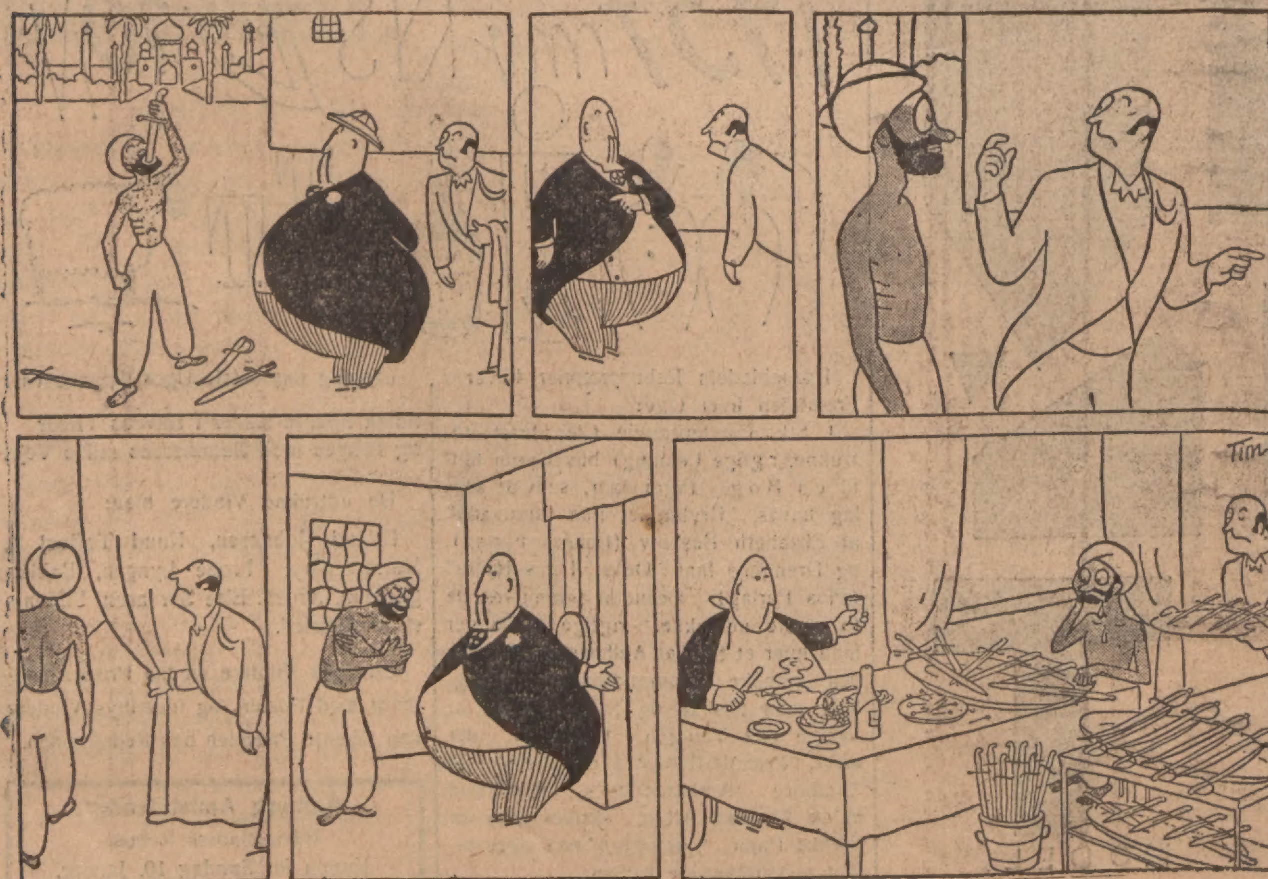
Under Udfoldelse af straalende Fester er den imponerende Bro mellem San Francisco og Oakland nu indviet. Amerikanerne er ikke lette at bevæge til Begejstring for tekniske Vidundere, men denne Gang er de ligefrem blevet sentimentale og betegner Brobygningen som et „Bryllup“ mellem de to Byer, Frisco og Oakland. Broen, der her ses fra Yerba-Øen ind mod San Franciscos Skyskrabere, ligger badet i Verdens største Natriumbelysning. Belysningsanlægget omfatter 924 Lamper, og det er regnet ud, at Lysstyrken er den samme som 35 Fuldmaaners! — Bilister, der kører ud paa Broen, er i Tvivl om, hvorvidt de skal slukke Lygterne helt eller nøjes med at køre med blændede Forlygter — det stærke Lys gør i hvert Fald ingen Gavn i dette Lyshav paa den funklende Staalbue over San Francisco-Bugten.

Jugoslaviens lille Konge, Peter II (i sort Jakke) uddeler sammen med sine Brødre, Prinserne Tomislav og Andre, Nytaarsgaver til fattige Børn ved en Fest paa det kongelige Slot i Belgrad. Til højre ses Enkedronning Maria i Samtale med de yngste Gæster.

Et Billede fra den berømte gamle spanske By Sevilla (med Floden Guadalquivir), som hidtil er blevet forskaanet for Krigens Ødelæggelser, men hvor man nu frygter for at blive inddraget i Krigshvirvlen.

Czekoslovakiske Soldater, der er udrustede med Ski, forbereder sig under en Feltskydning i Karpathernes Sne til de store kombinerede Manøvrer, som Den lille Entente vil afholde i Rumænien i Aar.

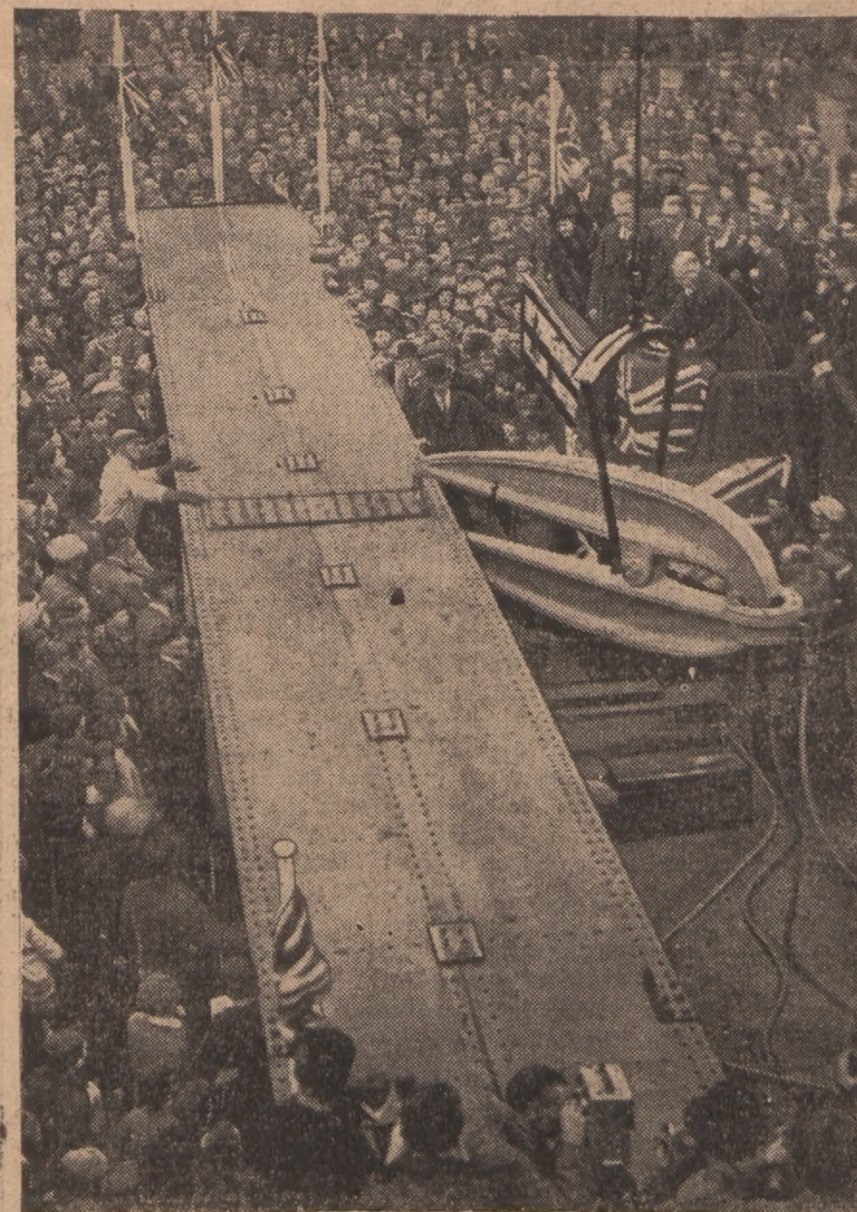
Fra Lullingstone i Kent, det eneste Sted i England, hvor der drives Silkeavl, vil Stoffet blive leveret til de Silkedragter, som Hertugparret af Gloucherster og Kent skal bære ved Kong Georgs Kroning. Ovenfor ses et Par Damer i Arbejde med Silke-Kokonerne.

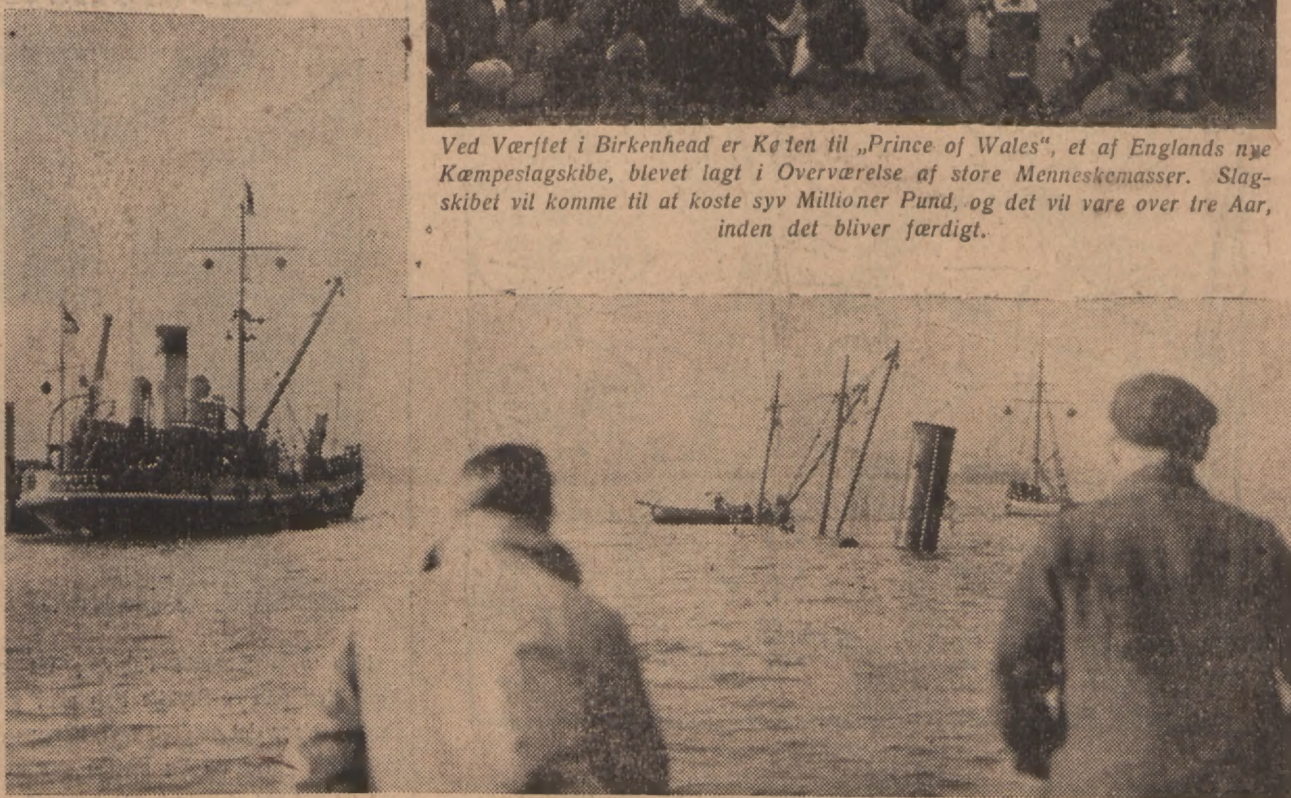
Naar Marie helst vil bære Paraplyen selv —

Episode fra et mindre Cirkus: — Hov, nu har jeg malet Striberne paa den forkerte Led!

Ved Værftet i Birkenhead er Køllen til „Prince of Wales“, et af Englands nye Kæmpeslagskibe, blevet lagt i Overværelse af store Menneskemasser. Slagskibet vil komme til at koste syv Millioner Pund, og det vil vare over tre Aar, inden det bliver færdigt.

Glasgow-Damperen „Diamond“ sank forleden paa fem Minutter i Themsen. Damperen kolliderede med det store norske Motorskib „Heranger“, som var for udgaaende for fuld Kraft. „Diamond“ fik flere Plader trykket ind, saa der fremkom et gabende Hul i Skibssiden, hvor Flodvandet fossede ind. Bjergningsdampere fra London ilede „Diamond“ til Assistance, men 2 af dens 10 Mands Besætning druknede. Der er straks taget fat paa Arbejdet med at faa Damperen hævet, da den ligger yderst farligt for Sejladsen. Til venstre ses en af Londons Havns store Bjergningsdampere, som nu er i fuld Gang med Arbejdet.